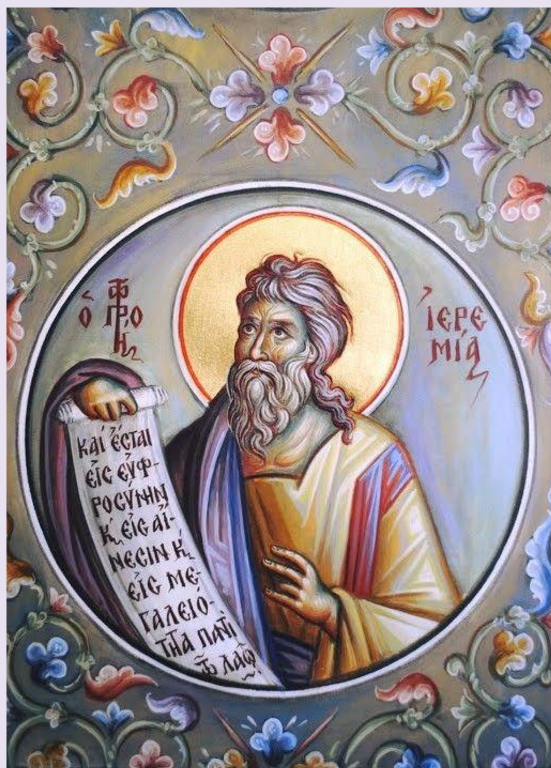
Cartea Sfântului Profet Ieremias [Ἰερεμίας]

Teologie pentru azi
București
2022

Cartea Sfântului Profet
Ieremias

Traducere și note de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2022

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul cărții conform LXX, ed. Alfred Rahlfs, 1935, inclusă în Bible Works 10.

Sfânta Frescă
de pe coperta primă
am preluat-o de aici[1].

[1] *Cf.* https://i.pinimg.com/originals/7a/31/c2/7a31c27dae5676fddc8f5fe89af3d4a8.jpg. Uploadată online de Μαρια Μακρη: https://ro.pinterest.com/mariamakrh1969.

Capitolul 1

1. Cuvântul lui Dumnezeu care a fost către Ieremias, cel al lui Helchias [Χελκιας[2]], [cel] dintre preoți, care locuia în Anatot [Αναθωθ[3]], în pământul lui Veniamin [Βενιαμίν].

2. Cel care a fost cuvântul lui Dumnezeu către el în zilele lui Iosias, fiul lui Amos, al împăratului Iudasului, în al 13-lea an al împărăției sale.

3. Și a fost în zilele lui Ioachim, fiul lui Iosias [Ἰωσίας], al împăratului Iudasului, până la cel de al 11-lea an al lui Sedechias, fiul lui Iosias, al împăratului Iudasului, până la robia Ierusalimului, în cea de a 5-a lună.

4. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

5. „[De] mai înainte [ca] Eu să te zidesc pe tine în pântece te cunosc pe tine [πρὸ τοῦ Με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε] și mai înainte [ca] tu să ieși din uter te-am sfințit pe tine Profet [καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε Προφήτην] [și] în[tre] neamuri te-am pus pe tine [εἰς ἔθνη τέθεικά σε].

6. Și [tu] ai zis: «O, Stăpâne Doamne! Iată, nu știu a grăi, că mai tânăr [νεώτερος] sunt eu!»”.

7. Și Domnul a zis către mine: „Nu zi că «mai tânăr sunt eu»! Că[ci], către toți cei care am să te trimit pe tine, vei merge și, după toate câte am să-ți poruncesc ție, vei grăi.

8. Să nu te temi de fața lor, că[ci] Eu sunt împreună cu tine, [pentru] a te izbăvi pe tine”, zice Domnul.

---

[2] Forma de N., pentru că în text este forma de G. τοῦ Χελκιου.

[3] Forma de D. pl.

9. Și a întins Domnul mâna Sa către mine și a atins gura mea și a zis Domnul către mine: „Iată [ἰδοὺ], am dat cuvintele Mele întru gura ta [δέδωκα τοὺς λόγους Μου εἰς τὸ στόμα σου]!

10. Iată, te-am pus pe tine astăzi peste neamuri și [peste] împărății, [pentru] a dezrădăcina și a dărâma și a nimici și a rezidi și a sădi!”.

11. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi: „Ce vezi tu, Ieremia [Ιερεμια[4]]?”. Și [eu] I-am zis: „Toiagul cel de migdal[5] [βακτηρίαν καρυΐνην]”.

12. Și Domnul a zis către mine: „Bine ai văzut, pentru că Eu am privegheat [ἐγρήγορα] peste cuvintele Mele [ca] le fac pe ele”.

13. Și a fost cuvântul Domnului către mine, cel de-a doua [oară], zicându-mi: „Ce vezi tu?”. Și [eu] I-am zis: „Căldare arzând dedesubt [λέβητα ὑποκαιόμενον] și fața ei [este] de la fața crivățului [καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ]”.

14. Și Domnul a zis către mine: „De la fața crivățului va fi aprins [vor fi aprinse] cele rele în toți cei care locuiesc pământul.

15. Pentru că Eu, iată, chem toate împărățiile de la apusul pământului”, zice Domnul, „și vor veni și își vor pune fiecare tronul său în curțile porților Ierusalimului și pe[ste] toate zidurile dimprejurul lui și pe[ste] toate cetățile Iudasului!

16. Și voi grăi către ei cu judecată pentru toată răutatea lor, [despre] cum M-au părăsit pe Mine și au jertfit dumnezeilor celor străini și s-au închinat lucrurilor mâinilor lor.

17. Iar tu încinge-ți mijlocul tău și te ridică și zi către ei toate câte am să-ți poruncesc ție! Să nu te temi de fața

---

[4] E forma de vocativ.

[5] A se vedea cum arată migdalul: https://ro.wikipedia.org/wiki/Migdal.

lor și nici să [nu] te înfricoșezi înaintea lor. Că[ci] Eu sunt împreună cu tine, [pentru] a te izbăvi pe tine”, zice Domnul.

18. „Iată, te-am pus pe tine în ziua de astăzi ca pe cetatea cea tare și ca pe zidul cel tare, cel de aramă, [înaintea] tuturor împăraților Iudasului și a stăpânitorilor săi și a poporului pământului!

19. Și se vor război [cu] tine și nu or să poată [să vină] către tine, pentru că Eu sunt împreună cu tine, [pentru] a te izbăvi pe tine”, a zis Domnul.

Capitolul 2

1.
2. Și [El] a zis: „Acestea zice Domnul: Adusu-Mi-am aminte de mila tinereții tale [ἐλέους νεότητός σου] și de dragostea desăvârșirii tale [καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου] ca să urmezi tu Israilului celui sfânt ”, zice Domnul.
3. „Sfânt [este] Israil [și darul] Domnului [este] începutul roadelor sale. Toți cei care îl mănâncă pe el vor greși, [iar] cele rele va veni [vor veni] asupra lor”, zice Domnul.
4. Auziți cuvântul Domnului, casa lui Iacov, și toată seminția casei lui Israil!
5. Acestea zice Domnul: „Ce greșeală [πλημμέλημα] au aflat părinții voștri în[tru] Mine, că s-au depărtat departe de Mine [ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ᾽ Ἐμοῦ] și au mers după cele deșarte și s-au făcut deșerți?
6. Și [de ce] nu au zis: «Unde este Domnul, Cel care ne-a scos pe noi din pământul Egiptosului, Cel care ne-a povățuit pe noi în pustiu, în pământul cel necunoscut și neumblat, în pământul cel fără de apă și fără de roadă, în pământul în care nimeni nu a umblat în el și [nici] nu a locuit acolo fiul omului?».
7. Și v-am dus pe voi întru Carmilos [Κάρμηλος[6]], [ca] să mâncați voi roadele sale și cele bune ale sale. Și [voi] ați intrat și ați pângărit pământul Meu și moștenirea Mea ați pus-o întru urâciune.
8. [Și] preoții nu au zis: «Unde este Domnul?». Iar cei care se țin de lege[7] nu Mă cunoșteau pe Mine [καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό Με] și păstorii nelegiuiau întru Mine [καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς Ἐμέ] și

[6] Forma de N., pentru că în text e Ac.
[7] Care au legea Mea și spun că o împlinesc.

profeții[8] profețeau lui Baal [καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βααλ] și după [lucrul] cel nefolositor au mers.

9. Pentru aceasta încă Mă voi fi judecat [Mă voi judeca] cu voi [διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς]", zice Domnul, „și cu fiii fiilor voștri Mă voi fi judecat [Mă voi judeca] [καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι].

10. Pentru că treceți întru insulele hettiimilor [χεττιιμ[9]] și vedeți! Și întru Chidar [Κηδαρ] trimiteți și înțelegeți foarte și vedeți dacă s-a[u] făcut asemenea!

11. Oare vor schimba neamurile pe dumnezeii lor [εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν]? Dar aceștia nu sunt dumnezei! Iar poporul Meu și-a schimbat slava sa[10], din care nu vor fi folosiți [nu se vor folosi][11].

12. S-a uimit cerul în[tru] acesta și s-a cutremurat foarte în[tru] mai mult", zice Domnul.

13. „Că[ci] două rele a făcut poporul Meu: pe Mine, pe izvorul apei vieții [πηγὴν ὕδατος ζωῆς], M-au părăsit și și-au săpat lor înșiși gropi dărâmate, care nu vor putea a ține apa.

14. [Oare] nu rob este Israil sau născut în casă este? Pentru ce spre jefuire s-a făcut?

15. Peste el răcneau leii și și-au dat glasul lor, care au rânduit pământul său întru pustiu și cetățile sale au fost dărâmate pentru a nu fi locuite.

16. Și fiii lui Memfis [Μέμφις[12]] și ai lui Tafnas [Ταφνας] te-au cunoscut pe tine și te batjocoreau pe tine.

17. [Oare] nu ți-a[u] făcut ție acestea, [pentru ca] tu să Mă părăsești pe Mine?", zice Domnul Dumnezeul tău.

---

[8] Profeții mincinoși, cei păgâni. Cei care pretindeau că sunt „Profeți", dar ei erau slujitori ai demonilor.

[9] Forma de G. pl.

[10] A renunțat la slava sa, adică la slava Mea.

[11] Schimbarea lui, păgânizarea lui, nu îi va folosi la nimic.

[12] Forma de N. Pentru că în text era G. sg. Μέμφεως.

18. „Și acum ce îți [este] ție și căii Egiptosului, [ca] să bei apa Ghionului [Γηων]? Și ce îți [este] ție și căii assirilor, [ca] să bei apa râurilor?

19. Te va certa pe tine apostazia[13] ta [παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου] și răutatea ta te va mustra pe tine [καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε]. Și cunoaște și vezi [καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ], că amar îți [este] ție [ca] tu să Mă părăsești pe Mine [ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε Ἐμέ]!”, zice Domnul, Dumnezeul tău. „Și nu am binevoit în[tru] tine”, zice Domnul, Dumnezeul tău,

20. „că[ci] din veac ai zdrobit jugul tău[14] [și] ai rupt legăturile tale[15] și ai zis: «Nu [Îți] voi sluji [Ție], ci voi merge pe tot dealul cel înalt și dedesubtul a tot pomul cel umbros [și] acolo voi fi vărsat [mă voi vărsa] în[tru] curvia mea [ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου]».

21. Iar Eu te-am sădit pe tine vie purtătoare de rod [ἄμπελον καρποφόρον], [fiind] toată adevărată [πᾶσαν ἀληθινήν]. Cum ai fost întoarsă întru amărăciune, via cea străină[16]?

22. [Iar] dacă ai să te speli cu sodă [ἐν νίτρῳ[17]] și ai să-ți înmulțești ție iarba [καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν], [tot] ai fost spurcată în[tru] nedreptățile tale înaintea Mea”, zice Domnul.

23. „Cum vei zice: «Nu am fost spurcată și după Baal [Βάαλ] nu am mers?». Vezi căile tale în bărbatul cel mult [ἰδὲ τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ][18] și cunoaște ce ai făcut! Târziu s-a văitat glasul ei [pentru] căile sale [ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς].

---

[13] Răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu și părăsirea Lui.

[14] Ascultarea de Mine.

[15] Cu Mine.

[16] Cea unică, cea minunată pe fața pământului.

[17] Carbonat de sodiu.

[18] În mulții bărbați pe care îi ai.

24. S-a lărgit spre apele pustiului, în[tru] poftele sufletului ei a fost dată a se purta de [către] vânt [ἐπνευματοφορεῖτο]. [Așadar,] cine o va întoarce pe ea? Toți cei care o caută pe ea nu vor osteni, [căci] în[tru] smerenia ei o vor afla pe ea [ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν].

25. Întoarce piciorul tău din calea cea aspră și gâtlejul [τὸν φάρυγγά] tău de la sete! Dar ea a zis: «Mă voi îmbărbăta [ἀνδριοῦμαι]», că[ci] i-a iubit pe cei străini și după ei mergea.

26. Ca rușinea hoțului când are să fie prins, așa vor fi rușinați fiii lui Israil, ei și împărații lor și stăpânitorii lor și preoții lor și profeții lor[19].

27. Lemnului i-au zis că «Tatăl meu ești», iar pietrei: «Tu m-ai născut pe mine». Și [astfel] și-au întors spre Mine spinările și nu fețele lor. Dar în vremea celor rele ale lor, [ei] vor zice: «Ridică-Te și ne mântuie pe noi!».

28. Dar unde îți sunt dumnezeii tăi, pe care ți i-ai făcut ție? Oare se vor ridica și te vor mântui pe tine în vremea răutății tale? Că după numărul cetăților tale erau dumnezeii tăi, Iuda, și după numărul căilor Ierusalimului jertfeau lui Baal.

29. Pentru ce grăiți către Mine? Voi toți v-ați făcut nelegiuiți și voi toți ați făcut fărădelege întru Mine", zice Domnul.

30. „În deșert i-am lovit pe copiii voștri, [căci] învățătură nu ați primit. Sabia i-a mâncat pe profeții voștri[20], ca leul pierind de tot, și nu v-a fost frică".

31. Auziți cuvântul Domnului! [Căci] acestea zice Domnul: „[Oare] nu pustiu M-am făcut lui Israil sau pământ care a fost făcut sterp? Pentru ce a zis poporul Meu: «Nu vom fi stăpâniți și încă nu vom veni către Tine»?

32. Oare va uita mireasa podoaba ei și fecioara

[19] Aici se referă la preoții și profeții păgâni, idolatri.

[20] Pe profeții voștri mincinoși.

legătura sânului [τὴν στηθοδεσμίδα][21] ei? Dar poporul Meu M-a uitat pe Mine [în] zile cărora nu este număr [ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός].

33. De ce bine încă te vei [mai] îngriji în[tru] căile tale, [ca] să cauți iubire? [Însă] nu [faci] așa! Ci și tu ai făcut rău [ca] să spurci căile tale,

34. iar în[tru] mâinile tale au fost aflate sângiurile sufletelor celor nevinovate [αἵματα ψυχῶν ἀθῴων]. [Căci] nu în șanțuri i-am aflat pe ei, ci în tot stejarul.

35. Și ai zis: «Nevinovat sunt și a fost întoarsă mânia Sa de la mine». [Însă], iată, Eu mă judec cu tine, când tu zici: «Nu am păcătuit»!

36. De ce ai disprețuit foarte să faci a doua oară căile tale [τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδούς σου][22]? Și de Egiptos vei fi rușinat, precum ai fost rușinat de Assur [Ασσουρ].

37. Că[ci] și de aici vei ieși și mâinile tale [vor fi] peste capul tău. Că[ci] a lepădat Domnul nădejdea ta și nu vei fi bine sporit [nu vei bine spori] în[tru] ea.

---

[21] Corelativul sutienului de astăzi. Pentru că fecioarele sunt atente întotdeauna la modul cum se îmbracă.

[22] De ce ai disprețuit cererea Mea, aceea că trebuie să îți refaci căile tale? Să te întorci, adică, la căile cele drepte.

Capitolul 3

1. Dacă bărbatul are să-și alunge femeia sa și [ea] are să plece de la el și are să fie a altui bărbat, oare, întorcându-se, se va întoarce încă către el? Nu, pângărindu-se, va fi pângărită femeia aceea? Iar tu ai curvit în[tru] păstorii cei mulți [καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς] și [apoi] te întorceai către Mine [καὶ ἀνέκαμπτες πρός Με]", zice Domnul.

2. „Ridică întru [partea] cea dreaptă ochii tăi și vezi! Unde nu te-ai spurcat [ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης]? În[tru] căile [tale] le-ai stat lor ca cioara pustiită [ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη] și ai pângărit pământul în[tru] curviile tale și în[tru] răutățile tale [καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου].

3. Și ai avut păstori mulți spre poticnire ție [poticnirea ta], [iar] fața de curvă ți s-a făcut ție [ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι], [căci] te-ai nerușinat cu toți [ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας].

4. [Oare] nu ca o casă M-ai chemat și [ca] Părinte și începător al feciorie tale [καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου]?

5. Oare va rămâne întru veac sau va fi păzit întru biruință? Iată, ai grăit și le-ai făcut pe acestea, pe cele rele, și ai putut [să le faci]!".

6. Și Domnul a zis către mine în zilele împăratului Iosias [Ἰωσίας]: „Ai văzut ce Mi-a făcut Mie locașul lui

Israil? Au mers pe tot muntele cel înalt și dedesubtul a tot pomul cel dumbrăvos[23] [ἀλσώδους] și au curvit acolo.

7. Și am zis, după [ce a fost] să curvească ea acestea toate: «Întoarce-te către Mine!» și nu s-a întors. Și s-a văzut necredința ei: Iuda cea necredincioasă [ἡ ἀσύνθετος Ιουδα].

8. Și am văzut că pentru toate pe care le-a apucat, în[tru] care preacurvea locașul lui Israil, și am alungat-o pe ea și i-am dat ei carte de despărțire [βιβλίον ἀποστασίου][24] întru mâinile sale. Iar Iuda cea necredincioasă nu s-a temut și a mers și a curvit și ea.

9. Și a fost întru nimic curvia ei [καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς] și a preacurvit [cu] lemnul și [cu] piatra [καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον].

10. Și cu toate acestea nu s-a întors către Mine, din toată inima sa, Iuda cea necredincioasă, ci cu minciună".

11. Și a zis Domnul către mine: „Israil și-a îndreptat sufletul său de la Iudas cea necredincioasă.

12. Mergi și citește cuvintele acestea către miazănoapte! Și vei zice [acestea]: «Întoarce-Te către Mine locașul lui Israil, zice Domnul, și nu voi întări fața Mea pe[ste] voi! Că milostiv sunt Eu, zice Domnul, și nu voi fi mânios [asupra] voastră întru veac.

13. Însă, cunoaște nedreptatea ta! Că întru Domnul Dumnezeul tău ai fost neevlavios și ai vărsat căile tale spre cei străini dedesubtul a tot pomul cel dumbrăvos, iar glasul Meu nu l-ai ascultat, zice Domnul.

14. Întoarceți-vă, fii depărtați!, zice Domnul. Pentru că Eu voi domni peste voi și voi lua [din] voi [câte] unul din [fiecare] cetate și [câte] doi din [fiecare] neam și vă voi duce pe voi întru Sion.

---

[23] Am fost nevoit să formez aici adjectivul lui dumbravă și care apare și în Ier. 3, 13. Dar pe care îl mai găsim încă de 3 ori în LXX la G. sg: II Împ. 16, 4; 17, 10 și II Cron. 28, 4.

[24] Certificat de divorț.

15. Și vă voi da vouă păstori[25] după inima Mea [καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν Μου] și vă vor păstori pe voi, păstorindu-vă cu înțelegere [ποιμαίνοντες μετ᾽ ἐπιστήμης].

16. Și va fi, dacă aveți să vă înmulțiți și aveți să creșteți pe pământ în zilele acelea, zice Domnul, [că] nu veți [mai] zice încă: <Chivotul făgăduinței Celui Sfânt al lui Israil> [și] nu se va [mai] sui întru inimă, nici [nu] va [mai] fi numit și nici [nu] va [mai] fi cercetat și încă nu va [mai] fi făcut.

17. În zilele acelea și în vremea aceea vor numi Ierusalimul <tronul Domnului [θρόνος Κυρίου]> și vor fi adunate întru el toate neamurile [καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη] și nu vor mai merge încă după poftele inimii lor celei rele [καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς].

18. În zilele acelea vor veni împreună [cei din] casa lui Iudas în casa lui Israil și vor veni întru acesta de la pământul de miazănoapte și din toate țările, în pământul pe care l-am moștenit părinților lor.

19. Și Eu am zis: [Așa] să fie, Doamne! Că[ci] te voi rândui întru fii și îți voi da ție pământul cel ales [γῆν ἐκλεκτὴν], moștenirea lui Dumnezeu [κληρονομίαν Θεοῦ], a Atotțiitorului neamurilor [Παντοκράτορος ἐθνῶν]. Și am zis: Tată Mă chemați pe Mine [Πατέρα καλέσετέ Με] și de la Mine nu veți fi întorși [καὶ ἀπ᾽ Ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε].

20. Însă, cum femeia se leapădă [de cel care vine] spre a fi împreună cu ea[26], așa s-a lepădat întru Mine casa lui Israil, zice Domnul.

21. Glas din buze a auzit, [glas] al plângerii și al rugăciunii fiilor lui Israil, că au făcut nedreptate în[tru] căile lor [și] L-au uitat pe Dumnezeul Cel Sfânt al lor.

---

[25] Conducători religioși.

[26] Se leapădă de cel care vrea să se culce cu ea cu forța.

22. Întoarceți-vă, fii[lor], întorcându-vă, și voi vindeca zdrobiturile voastre!»". „Iată, noi robi Îți vom fi Ție, că[ci] Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru!

23. Cu adevărat, întru minciună erau dealurile și puterea munților, însă prin Domnul, Dumnezeul nostru, [este] mântuirea lui Israil.

24. Iar rușinea a topit trudele părinților noștri din tinerețea noastră, oile lor și viteii lor și pe fiii lor și pe fiicele lor.

25. Am adormit în[tru] rușinea noastră [ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν] și ne-a acoperit pe noi necinstea noastră [καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν], pentru că înaintea Dumnezeului nostru noi am păcătuit, iar părinții noștri, din tinerețea noastră [și] până [în] ziua aceasta, [au păcătuit], și nu am ascultat glasul Domnului [καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου], Dumnezeului nostru [τοῦ Θεοῦ ἡμῶν]".

Capitolul 4

1. „Dacă are să se întoarcă Israil”, zice Domnul, „către Mine va fi întors, [iar] dacă are să lepede urâciunile sale din gura sa și de fața Mea are să se teamă,

2. și are să jure[, zicând]: «Domnul trăiește cu adevăr și cu judecată și cu dreptate [ζῇ Κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ]», și [atunci] vor binecuvânta în[tru] aceasta[27] neamurile [καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη] și în[tru] El[28] Îi vor aduce laudă lui Dumnezeu în Ierusalim [καὶ ἐν Αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ Θεῷ ἐν Ιερουσαλημ]”.

3. Că[ci] acestea zice Domnul bărbaților lui Iudas și celor care locuiesc Ierusalimul: „Înnoiți-vă vouă înșivă arăturile [νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα] și să nu semănați în[tre] ghimpi [καὶ μὴ σπείρητε ἐπ᾽ ἀκάνθαις][29]!

4. Tăiați-vă împrejur Dumnezeului vostru și tăiați împrejur întărirea inimii voastre [καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν], bărbaților ai lui Iudas și cei care locuiesc [cei care locuiți] Ierusalimul, [ca] să nu iasă ca focul mânia Mea [μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός Μου]! Și va fi aprinsă și nu va fi cel care o va stinge de la fața răutății obiceiurilor voastre.

5. Vestiți în Iudas și să se audă în Ierusalim! Ziceți: «Vestiți mai înainte pe pământ [cu] trâmbița și strigați [cu glas] mare!»! Ziceți: «Adunați-vă și să intrăm întru cetățile cele înconjurate cu ziduri!»!

6. Cei care ați luat, fugiți întru Sion! Grăbiți-vă, nu stați, că[ci] Eu aduc cele rele de la miazănoapte și zdrobirea cea mare [συντριβὴν μεγάλην]!

---

[27] Întru pocăința, întru întoarcerea lor la Domnul.

[28] Întru Hristos Domnul.

[29] Înnoiți-vă sufletul prin arăturile pocăinței și nu semănați virtuți între buruieni!

7. Leul s-a suit din stâna sa [ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ] [și], nimicind neamuri cu totul, le-a îndepărtat. Și a ieșit din locul său [ca] să pună pământul întru pustiire. Iar cetățile vor fi dărâmate [se vor dărâma] de la nelocuirea lor.

8. Din cauza acestora, încingeți-vă [cu] pânze de sac și plângeți și tânguiți-vă, pentru că nu s-a întors mânia Domnului de la voi [διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ᾽ ὑμῶν]!

9. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, [că] va pieri inima împăratului și inima stăpânitorilor [πολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων], și preoții se vor uimi, iar profeții se vor minuna [καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται].

10. Și am zis: «O, Stăpâne, Doamne! Atunci, până acum înșelând ai înșelat pe poporul acesta și Ierusalimul, zicând: <Pacea va fi vouă!>, și, iată!, s-a atins sabia de sufletul lor?».

11. În vremea aceea vor zice poporului acestuia și Ierusalimului: «Duhul rătăcirii [πνεῦμα πλανήσεως] [este] în pustiu, [iar aceasta este] calea fiicei poporului Meu, [care] nu [este] întru [lucrul] cel curat și nici întru [lucrul] cel sfânt.

12. Duhul împlinirii Îmi va veni Mie [Πνεῦμα πληρώσεως ἥξει Μοι], iar acum Eu grăiesc judecățile către ei.

13. Iată, ca norul se va sui și ca viforul carele Sale[, iar] caii Săi [sunt] mai luminoși [decât] vulturii! Vai nouă, că suntem nenorociți!».

14. Spală de răutate inima ta [ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου], Ierusalimule, pentru ca să te mântui [ἵνα σωθῇς]! Până când vor fi în[tru] tine gândurile durerilor[30] tale?

15. Pentru că va veni glasul vestind din Dan [Δάν] și va fi auzită durerea din muntele lui Efrem.

---

[30] Gândurile cele păcătoase care îți produc durerile tale.

16. Amintiți-vă neamurile! Iată, au venit! Vestiți în Ierusalim: «Uneltirile vin din pământul [cel] de departe și au dat în cetățile Iudasului glasul lor»!

17. Ca păzind câmpul au fost împotriva ei împrejur, că[ci] de Mine nu te-ai îngrijit, zice Domnul.

18. Căile tale și obiceiurile tale ți-au făcut ție acestea. Aceasta [este] răutatea ta, că[ci este] amară, că[ci ea] a atins până la inima ta [ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας σου]".

19. Pântecele meu, pântecele meu mă doare, [cât] și simțurile inimii mele. Dorește sufletul meu, se [cu]tremură inima mea. [Dar] nu voi tăcea, că[ci] glas de trâmbiță a auzit sufletul meu, [a auzit] strigare de război.

20. Și suferința cheamă zdrobirea, că[ci] a chinuit tot pământul, fără de veste a chinuit cortul, au rupt pieile mele.

21. Până când îi voi vedea fugind, auzind glasul trâmbițelor?

22. „Pentru că povățuitorii poporului Meu pe Mine nu M-au cunoscut. Sunt fiii cei fără de minte și cei neînțelepți. Sunt «înțelepți» să facă rău, dar să facă bine nu au cunoscut".

23. „Am privit pe pământ și, iată, nimic, și spre cer și nu era[u] luminile sale!

24. Am văzut munții și era[u] cutremurându-se, și toate dealurile tulburându-se.

25. Am privit și, iată, nu era om, și toate păsările cerului era[u] înspăimântat[e]!

26. Am văzut și, iată, Carmilosul [era] pustiu și toate cetățile arse [cu] foc de la fața Domnului și de la fața urgiei mâniei Sale au fost nimicite!".

27. Acestea zice Domnul: „Pustiu va fi tot pământul [ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ], iar desăvârșirea [lui] nu o voi face [συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω].

28. În[tru] acestea să jelească pământul și să se întunece cerul cel de sus [καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνω-

θεν]! Pentru că am grăit și nu Mă voi pocăi, M-am pornit la drum și nu Mă voi întoarce de la el[31].

29. De glasul de călăreț și de arcul [cel] întins s-a depărtat toată țara. Au intrat întru peșteri și întru crânguri s-au ascuns și pe pietre s-au suit. [Căci] toată cetatea a fost părăsită [și] nu locuiește om în acestea.

30. Și tu ce vei face, dacă ai să te îmbraci [în veșmântul] cel stacojiu și ai să te împodobești [cu] podoaba cea de aur și dacă ai să-ți ungi [cu] stibiu [στίβι][32] ochii tăi? Întru deșert [este] împodobirea ta, te-au părăsit pe tine iubiții tăi, [iar] sufletul tău îl caută[33].

31. Că[ci] glas ca al celei având durerile nașterii am auzit, [glasul] suspinului tău ca al celei ce naște prima oară. Glasul fiicei Sionului va fi slăbit și va [vor] slăbi mâinile sale. [Și va zice:] «Vai mie [οἴμμοι]! Că[ci] eu [văd cum] se sfârșește sufletul meu pe[ntru] cei care au fost omorâți [ἐγώ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις]».

---

[31] De la pământ. De la cei de pe pământ.

[32] Antimoniu sau sarea pisicii, *cf.* https://dexonline.ro/definitie/stibiu. În *Biblia de la 1688* s-a folosit echivalentul *râstic*. Iar râsticul sau risticul era format din praf de antimoniu și colțar, din care rezulta un fard de înnegrit sprâncenele, *cf.* https://dexonline.ro/definitie/râstic.

Așadar, afirmația din text nu are sensul propriu de a-și unge ochii, ci de a se unge în jurul ochilor.

[33] Ei caută să te omoare.

Capitolul 5

1. Alergați împrejur în[tru] căile Ierusalimului și vedeți și cunoașteți! Și căutați în[tru] cele largi ale sale, dacă aveți să aflați om de este făcând judecată și căutând credința! Și [atunci] milostiv le voi fi lor, zice Domnul.

2. «Domnul trăiește», zic [ei]. [Dar] pentru aceasta nu în[tru] minciuni se jură [ei]?

3. «Doamne [Κύριε], ochii Tăi [sunt] întru credință [οἱ ὀφθαλμοί Σου εἰς πίστιν]! I-ai biciuit pe ei și nu s-au trudit, i-ai sfârșit pe ei și nu au voit să primească învățătură. Și-au întărit fețele lor [mai mult] decât piatra și nu au voit să se întoarcă[34]».

4. Și Eu am zis: «Poate sunt săraci [și acesta e motivul] pentru că nu au putut. Că[ci] nu au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu.

5. [De aceea,] voi merge către cei mai tari și le voi grăi lor, că[ci] ei au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu». Și, iată, împreună au zdrobit jugul [și] au rupt legăturile[35]!

6. Pentru aceasta îl [îi] va lovi pe ei leul din dumbravă și lupul până la casele [lor] îi va nimici pe ei, iar leopardul a privegheat spre cetățile lor. Toți cei care ies de la ei vor fi vânați, că[ci] au înmulțit neevlaviile lor [ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν] [și] s-au întărit în[tru] întoarcerile lor [ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν][36] [de la Mine].

7. Cu care [dintre] aceștia am să îți fiu ție milostiv? Fiii tăi M-au părăsit pe Mine și se jurau în[tru] cei [care]

---

[34] La Mine. Nu au voit să se pocăiască.

[35] Au zdrobit jugul ascultării de Mine și legăturile poruncilor Mele.

[36] S-au întărit în necredința lor. Și-au făcut inima învârtoșată de necredință.

nu sunt dumnezei [καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσιν θεοῖς]. Și [Eu] i-am săturat pe ei [καὶ ἐχόρτασα αὐτούς], iar [ei] preacurveau [καὶ ἐμοιχῶντο] și în casele curvelor poposeau [καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον][37].

8. Cai nebuni după femei s-au făcut [ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν], fiecare la femeia aproapelui său nechezau [ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον] [necheza].

9. Oare împotriva acestora nu voi cerceta, zice Domnul, sau în[tr-un] astfel de neam nu se va răzbuna sufletul Meu?

10. Suiți-vă pe întăriturile ei cele din afară și dărâmați-le, dar sfârșirea [ei] să nu o faceți! Lăsați proptelele ei, că[ci] ale Domnului sunt!

11. Că[ci], lepădându-se, s-a lepădat întru Mine[38], zice Domnul, [s-au lepădat] casa lui Israil și casa lui Iudas.

12. Au mințit Domnului lor și au zis: «Nu este [sunt] acestea! Nu va [vor] veni peste noi cele rele, iar sabie și foamete nu vom vedea!

13. Profeții noștri erau întru vânt [οἱ Προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον] și cuvântul Domnului nu era în[tru] ei [καὶ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς], [ci] așa le va fi lor [οὕτως ἔσται αὐτοῖς]»”.

14. Pentru aceea, acestea zice Domnul Atotțiitorul: „Pentru care [lucru] ați grăit cuvântul acesta? Iată, Eu am dat cuvintele Mele întru gura ta [ca] foc, iar poporul acesta [este] lemnele și îi va mistui pe ei!

15. Iată, casa lui Israil, Eu aduc asupra voastră pe neamul [cel] de departe, zice Domnul, pe neamul căruia nu îi vei auzi glasul limbii sale!

16. Toți [vor fi] tari

17. și vor mânca secerătura voastră și pâinile voastre, și îi vor mânca pe fiii voștri și pe fiicele voastre, și vor

---

[37] Rămâneau peste noapte.

[38] S-a lepădat de Mine.

mânca oile voastre și viţeii voștri, și vor mânca viile voastre și smochineturile [τοὺς συκῶνας][39] voastre și măslineturile [τοὺς ἐλαιῶνας][40] voastre. Și vor treiera cetăţile voastre cele tari, în[tru] care voi aţi nădăjduit asupra lor în[tru] sabie.

18. Și va fi în zilele acelea, zice Domnul, Dumnezeul tău, [că] nu vă voi face pe voi întru sfârșire.

19. Și va fi [ziua] când aveţi să ziceţi: «Pentru ce a făcut [cu] noi Domnul, Dumnezeul nostru, toate acestea?». Și [tu][41] le vei zice lor: «Pentru că aţi slujit dumnezeilor celor străini în pământul vostru, așa veţi sluji celor străini în pământul [care] nu [este] al vostru».

20. Vestiţi acestea întru casa lui Iacov și să se audă [acestea] în[tru] Iudas!

21. Poporul cel nebun și fără de inimă [λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος], auziţi acestea acum! Ochii lor [sunt cu ei] și nu văd [ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν], urechile lor [sunt cu ei] și nu aud [ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν].

22. Oare de Mine nu veţi fi temători, zice Domnul, sau de faţa Mea nu veţi fi smeriţi? [Căci Eu sunt] Cel care a rânduit [întru] poruncă veșnică nisipul hotar mării și nu îl va călca pe el, și va fi tulburată și nu va putea, și vor suna valurile ei și nu îl va călca pe el.

23. Dar poporului acestuia i s-a făcut inima neauzitoare [ἀνήκοος] și neascultătoare [καὶ ἀπειθής], și [ei] s-au abătut și s-au depărtat [de Mine],

24. și nu au zis în inima lor: «Să ne temem așadar de Domnul, Dumnezeul nostru, Cel care ne dă nouă ploaie timpurie și târzie, după vremea împlinirii poruncii secerii, și [pe aceasta] ne-a păzit-o nouă».

25. [De aceea,] fărădelegile voastre au abătut acestea și păcatele voastre au depărtat pe cele bune de la voi.

---

[39] Plantaţiile cu smochini.

[40] Plantaţiile cu măslini.

[41] Cu referire la Sfântul Ieremias.

26. Că[ci] au fost aflați în poporul Meu cei neevlavioși și [ei] lațuri au pus [ca] să-i nimicească cu totul pe oameni și îi prindeau.

27. Ca lațul dând peste, plin de păsări, așa [sunt] casele lor pline de viclenie. Pentru aceasta au fost mărite și s-au îmbogățit

28. și au călcat judecata. [Căci] nu au judecat judecata celui orfan și judecata văduvei nu o judecau.

29. Oare pe acestea nu le voi cerceta, zice Domnul, sau în[tr-un] astfel de neam nu se va răzbuna sufletul Meu?

30. Extazul [ἔκστασις][42] și cele înfricoșătoare a[u] fost făcut[e] [s-au făcut] pe pământ [καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς].

31. Profeții profețesc cele nedrepte și preoții au bătut [cu] palmele lor și poporul Meu a iubit așa. Și ce veți face întru cele [de] după acestea?”.

[42] Vederea cea dumnezeiască, vederea extatică.

Capitolul 6

1. Întăriți-vă, fiii lui Veniamin, [cei] din mijlocul Ierusalimului și în Tecue [Θεκουε] înainte-vestiți [cu] trâmbița, iar peste Betaharma [Βαιθαχαρμα] ridicați semn, că[ci] cele rele s-a[u] ivit de la miazănoapte și zdrobirea cea mare se face!

2. Și va fi luată înălțimea ta, fiică a Sionului!

3. Întru ea vor veni păstorii și turmele lor și vor ridica în[tru] ea corturi împrejur și le vor păstori fiecare cu mâna sa.

4. Pregătiți-vă împotriva ei, [pregătiți-vă] spre război! Ridicați-vă și să ne suim împotriva ei [la] amiază! Vai nouă, că s-a plecat ziua, că[ci] se sfârșesc umbrele serii [ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας]!

5. Ridicați-vă și să ne suim în[tru] noapte și să nimicim cu totul temeliile sale!

6. Că acestea zice Domnul: „Taie pomii ei! Varsă putere [δύναμιν] pe[ste] Ierusalim! O [ὦ], cetate mincinoasă [πόλις ψευδής]! Toată asuprirea [este] în[tru] ea.

7. Cum răcește groapa apa [ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ], așa răcește răutatea ei [οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς]. Neevlavia [ἀσέβεια] și ticăloșia [ταλαιπωρία] va fi auzită [vor fi auzite] în[tru] ea [și] pe fața ei pururea [cu] durere și [cu] biciuire.

8. Vei fi certat [παιδευθήσῃ], Ierusalimule [Ἰερουσαλημ], [ca] să nu se depărteze sufletul Meu de tine [μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή Μου ἀπὸ σοῦ], [ca] să nu te fac pe tine pământ neumblat [μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν], care nu va fi locuit [ἥτις οὐ κατοικηθήσεται]!”.

9. Că acestea zice Domnul: „Culegeți, culegeți ca via pe cele rămase ale lui Israil! Întoarceți-vă [și culegeți], ca cel care adună în coșul său!”.

10. Către cine am să grăiesc și am să mă mărturisesc și [el mă] va auzi? Iată [ἰδοὺ], urechile lor [sunt] netăiate împrejur [ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν] și nu pot a auzi [καὶ οὐ δύνανται ἀκούειν]! Iată [ἰδοὺ], cuvântul Domnului li s-a făcut lor întru ocară [τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμόν], [căci] nu or să voiască să-l audă pe el [οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι]!

11. „Și mânia Mea am împlinit-o și am oprit-o și nu i-am sfârșit pe ei. Voi turna[43] pe[ste] cei prunci din afară și împreună pe[ste] adunarea tinerilor. Că[ci] bărbatul și femeia vor fi luați, [dar și] cel mai bătrân împreună cu cel plin de zile.

12. Și vor fi întoarse casele lor înspre alții, [dar și] pământurile și femeile lor deodată, că[ci] voi întinde mâna Mea asupra celor care locuiesc pământul acesta [ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά Μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην]", zice Domnul.

13. „Că de la cel mic al lor și până la cel mare, toți au săvârșit cele fărădelege. De la preot și până la profetul cel mincinos, toți au făcut cele mincinoase.

14. Și vindecau zdrobirea poporului Meu, disprețuindu-l și zicându-i: «Pacea [εἰρήνη]! Pacea [εἰρήνη]!». Dar unde este pacea [καὶ ποῦ ἐστιν εἰρήνη]?

15. Au fost rușinați, că[ci] s-au sfârșit. Și nu ca cei care se rușinează au fost rușinați, iar necinstea lor nu și-au cunoscut-o. Pentru aceasta vor cădea în[tru] căderea lor [διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν] și în vremea cercetării lor vor pieri [καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται]", a zis Domnul.

16. Acestea zice Domnul: „Stați pe căi și vedeți și întrebați cărările cele veșnice ale Domnului [τρίβους Κυρίου αἰωνίους] și vedeți care este calea cea bună! Și umblați în[tru] ea și veți afla curăția [ἁγνισμὸν] sufletelor voastre! Dar [ei] au zis: «Nu vom merge!».

---

[43] Voi turna mânia Mea.

17. Am pus pe[ste] voi păzitori [κατέστακα ἐφ᾽ ὑμᾶς σκοπούς]. Auziți glasul trâmbiței! Dar [ei] au zis: „Nu vom auzi!”.

18. Pentru aceasta au auzit neamurile [διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη] și cei care păstoresc turmele lor [καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν][44].

19. Auzi, pământule! Iată, Eu aduc peste poporul acesta pe cele rele, [care sunt] rodul întoarcerii lor [de la Mine], că[ci la] cuvintele Mele nu au luat aminte și legea Mea au lepădat-o!

20. Pentru ce Îmi aduceți tămâie [λίβανον] din Saba [Σαβα] și scorțișoară [κιννάμωμον] din pământul [cel] de departe? [Căci] arderile voastre cele de tot nu sunt cele primite [τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν οὔκ εἰσιν δεκτά] și jertfele voastre nu Mi s-au îndulcit Mie [καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν Μοι]”.

21. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată [ἰδοὺ], Eu dau în poporul acesta boală [Ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν] și vor boli [καὶ ἀσθενήσουσιν] de la aceasta părinții și fiii împreună, [iar] vecinul și aproapele său vor pieri!”.

22. Acestea zice Domnul: „Iată, poporul vine de la miazănoapte, iar neamurile va fi ridicat [se vor ridica] de la marginile pământului!

23. Arc și suliță vor apuca. Cel îndrăzneț este și nu va milui. Glasul său [va fi] ca marea învălurându-se [ὡς θάλασσα κυμαίνουσα][45]. [Cu] cai și [cu] care[46] se va rândui [ἐφ᾽ ἵπποις καὶ ἅρμασιν παρατάξεται], ca focul întru război către tine [ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ], fiico a Sionului [θύγατερ Σιων]!”.

24. „Am auzit auzul lor [și] s-au slăbănogit

---

[44] Pentru că neamurile au crezut în Domnul, pe când Israil nu a vrut să-L audă. O profeție hristologică.

[45] Ca marea care își mișcă valurile.

[46] Cu care de război.

mâinile noastre. Necazul ne-a cuprins pe noi, [ne-au cuprins] chinurile nașterii ca pe cea care naște.

25. Nu ieșiți spre câmp și în căi nu umblați, că[ci] sabia celor vrăjmași pribegește împrejur [ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν]!”.

26. „Fiico a poporului Meu, încinge-te [cu] pânză de sac! Acoperă-te cu cenușă [κατάπασαι ἐν σποδῷ]! Plângerea celui iubit al tău fă-ți-o ție plângere de milă, că[ci] fără de veste va veni nenorocirea pe[ste] voi [ὅτι ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ᾽ ὑμᾶς]!

27. Ispititor[47] te-am dat pe tine în popoarele care au fost ispitite [δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις] și Mă vei cunoaște pe Mine [καὶ γνώσῃ Με] când o să Mă ispitească pe Mine [întru] calea lor [ἐν τῷ δοκιμάσαι Με τὴν ὁδὸν αὐτῶν][48].

28. [Căci] toți cei neauzitori [ἀνήκοοι][49] [sunt] mergând strâmb, arama și fierul [fiind partea lor]. Toți sunt stricați [διεφθαρμένοι][50].

29. A încetat suflătorul [φυσητὴρ][51] de la foc, [căci] s-a sfârșit plumbul. În deșert argintarul bate argintul, [căci] răutatea lor nu s-a topit [πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη].

30. Chemați-i pe ei «argint lepădat [ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον][52]», că[ci] Domnul i-a lepădat pe ei [ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος]!”.

---

[47] Cercetător profund al lucrurilor.

[48] Pentru că atunci când ei o să Mă ispitească, Eu Mă voi arăta ca Cel care îi cert pe ei.

[49] Neascultători de Dumnezeu.

[50] Sunt stricați interior. Sunt oameni pătimași.

[51] Nu s-a mai folosit țeava cu care se sufla în foc pentru ca el să stea aprins.

[52] Fiind cu trimitere și la arginții cu care a fost vândut Domnul. Pentru că ei, cei care L-au vândut pe El pe câțiva arginți, erau argint lepădat înaintea Lui.

Capitolul 7

1.
2. Ascultați cuvântul Domnului toată Iudea [ἡ Ιουδαία]!
3. Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Îndreptați căile voastre și obiceiurile voastre și vă voi locui pe voi în locul acesta [καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ]!
4. Nu nădăjduiți în voi înșivă, în cuvintele cele mincinoase, că nu vă veți folosi deloc pe voi, zicând: «Templul Domnului este templul Domnului»!
5. Că[ci] dacă, îndreptând, aveți să îndreptați căile voastre și obiceiurile voastre și, făcând, aveți să faceți judecată între om și între aproapele său,
6. și pe prozelit și pe cel orfan și pe văduvă aveți să nu îi asupriți, și sânge nevinovat nu aveți să vărsați în locul acesta, iar după dumnezeii cei străini nu aveți să mergeți spre răul vostru,
7. și [atunci] vă voi locui pe voi în locul acesta [καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ], în pământul pe care l-am dat părinților voștri din veac și până în veac [ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος].
8. Dar dacă voi ați nădăjduit în cuvintele cele mincinoase, din care nu veți fi folosiți [nu vă veți folosi nicidecum],
9. și ucideți și preacurviți și furați și jurați pe nedrept și tămâiați lui Baal [καὶ ἐθυμιᾶτε τῇ Βααλ] și mergeați [mergeți] după dumnezeii cei străini, pe care nu i-ați cunoscut [ὧν οὐκ οἴδατε], [ca] rău a fi [să vă fie] vouă [τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν],
10. și [apoi] ați venit și ați stat înaintea Mea, în casa [în] care a fost chemat numele Meu în ea și ați zis: «Am stat departe, [pentru] a nu face toate urâciunile acestea»,

11. oare peștera tâlharilor [este] casa Mea [μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός Μου], [în] care a fost chemat numele Meu în ea, acolo, înaintea voastră? Și [căci] Eu, iată, am văzut [toate acestea]!”, zice Domnul.

12. Că[ci] mergeți întru locul Meu, cel de la Silom [Σηλωμ], [întru] care am sălășluit numele Meu acolo mai înainte și vedeți pe [cele pe] care i le-am făcut lui de la fața răutății poporului Meu, Israil!

13. Și acum, pentru care [lucru] ați făcut toate lucrurile acestea? Și [pentru ce] am grăit către voi și nu M-ați auzit pe Mine? Și [pentru ce] v-am chemat pe voi și nu Mi-ați răspuns?

14. Și voi face casei acesteia, [în] care a fost chemat numele Meu în ea, în care voi ați nădăjduit în ea, și locului căruia [pe care] vi l-am dat vouă și părinților voștri, precum am făcut Silomului.

15. Și vă voi arunca pe voi de la fața Mea [καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου Μου], precum i-am aruncat pe frații voștri, pe toată sămânța lui Efrem [Ἐφραίμ].

16. Și tu[53] nu te ruga pentru poporul acesta și nu considera că merită să-i miluiesc pe ei [καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς]! Și nu te ruga și să nu te apropii Mie [de Mine] pentru ei, că nu voi asculta [rugăciunea aceasta]!

17. [Oare], cu adevărat, nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iudas și în căile Ierusalimului?!

18. Fiii lor adună lemne și părinții lor ard focul, iar femeile lor frământă aluatul [ca] să facă turte oștirii cerești [τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανου] și au turnat jertfe de băutură dumnezeilor celor străini, pentru ca să Mă urgisească pe Mine [καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσίν Με].

19. [Oare] nu pe Mine Mă urgisesc ei”, zice Domnul, „[și] nu lor înșiși [își fac rău], pentru ca să se rușineze fețele lor?”.

---

[53] Cu adresă la Sfântul Ieremias.

20. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, urgia și mânia Mea se varsă pe[ste] locul acesta și pe[ste] oameni și pe[ste] dobitoace și pe[ste] tot pomul câmpului lor și pe[ste] toate roadele pământului! Și [pământul] va fi ars și nu va fi stins [καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται]”.

21. Acestea zice Domnul: „Arderile voastre cele de tot adunați-le împreună cu jertfele voastre și veți mânca cărnurile [acestea]!

22. Că[ci] nu am grăit către părinții voștri și nu le-am poruncit lor, în ziua [în] care i-am scos pe ei din pământul Egiptosului, despre arderile de tot și [despre] jertfe,

23. ci numai cuvântul acesta li l-am poruncit lor, zicând[u-le]: «Ascultați glasul Meu și vă voi fi vouă întru Dumnezeu [καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν] și voi Îmi veți fi Mie întru popor [καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ Μοι εἰς λαόν]! Și mergeți în[tru] toate căile Mele, [pe] care am să vi le poruncesc vouă, pentru ca bine să îi fie [să vă fie] vouă!».

24. Și nu M-au ascultat pe Mine și nu a luat aminte urechea lor, ci au mers în gândurile inimii lor celei rele [ἀλλ᾽ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς]. Și au fost întru cele dindărăt [καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὄπισθεν][54] și nu întru cele dinainte [καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν][55],

25. din care zi au ieșit părinții lor din Egiptos și până în ziua aceasta. Și am trimis către ei pe toți robii Mei, pe Profeți, ziua și dimineața. Și i-am trimis [pe ei],

26. dar nu au ascultat de Mine. Și nu a luat aminte urechea lor, ci s-au învârtoșat gâturile lor mai mult decât ale părinților lor.

27. Și le vei zice lor cuvântul acesta: «[În] neamul acesta, care nu a ascultat glasul Domnului și nici [nu] a

---

[54] Au făcut faptele lor cele rele de odinioară.

[55] Nu au făcut faptele cele bune, pe care Domnul le cere de la ei.

primit învățătura [Sa], [în acesta] s-a sfârșit credința din gura lor [ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν]».

28.

29. Tunde capul tău și aruncă [părul] și ia pe buze tânguire [κεῖραι τὴν κεφαλήν σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον]! Că[ci] Domnul a lepădat [ὅτι ἀπεδοκίμασεν Κύριος] și a respins neamul cel făcând acestea [καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα].

30. Că[ci] fiii lui Iudas au făcut rău înaintea Mea”, zice Domnul. „Au rânduit urâciunile lor în casa [în] care a fost chemat numele Meu în ea, [ca] să o spurce pe ea.

31. Și au zidit altar lui Tafet [Ταφεθ], care este în valea fiului lui Ennom [Εννομ], [pentru] a-i arde pe fiii lor și pe fiicele lor în foc, [lucru] pe care nu li l-am poruncit lor și nu l-am socotit în inima Mea [καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ Μου].

32. Pentru aceasta, iată, vin zile”, zice Domnul, „și nu vor [mai] zice încă «Altarul lui Tafet» și [nici] «Valea fiului lui Ennom», ci «Valea celor care au fost omorâți». Și îi vor îngropa în Tafet, pentru că nefiind loc [pentru că nu va fi loc].

33. Și cei morți ai poporului acestuia vor fi spre mâncarea păsărilor cerului și a fiarelor pământului și nu va fi cel care [să le] sperie.

34. Și voi nimici din cetățile lui Iudas, iar din căile Ierusalimului glasul veselindu-se și glasul bucurându-se, glasul mirelui și glasul miresei, că spre pustiire va fi tot pământul”.

Capitolul 8

1. „În vremea aceea”, zice Domnul, „voi scoate [ἐξοίσουσιν] oasele împăraților Iudasului și oasele stăpânitorilor săi și oasele preoților și oasele profeților și oasele celor care locuiesc [în] Ierusalim din mormintele lor [ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν]

2. și se vor răci ele [καὶ ψύξουσιν αὐτὰ] spre soare și lună și spre toate stelele și spre toată oștirea cerească, pe care le-au iubit și cărora le-au slujit și [în urma] cărora au mers după ele și de care se țineau și cărora li s-au închinat ei. Nu vor fi tăiați și [nici] nu vor fi îngropați și vor fi spre exemplu pe fața pământului,

3. că[ci] au ales moartea [mai degrabă] decât viața [ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωήν]. Iar tuturor celor care au rămas, celor care au fost părăsiți de neamul acesta în tot locul, pe care [acestora le spun că] am să îi scot pe ei [de] acolo”.

4. Că acestea zice Domnul: „Oare cel care cade nu se ridică sau cel care se întoarce nu se întoarce [cu adevărat]?

5. Pentru ce s-a întors poporul Meu, acesta, [cu] întoarcerea cea fără de rușine și au fost biruiți în[tru] alegerea lor și nu au voit să se întoarcă [cu adevărat]?

6. Așadar, ascultați și auziți! [Căci] nu așa vor grăi [cei care se pocăiesc]. [Căci] nu este om, pocăindu-se de răutatea sa, zicând [care să zică]: «Ce am făcut?». [Dar] a încetat cel care aleargă din alergarea sa, precum calul cel asudat în[tru] nechezarea sa.

7. Și barza și-a cunoscut vremea ei din cer [καὶ ἡ ασιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς], [iar] turtureaua și rândunica [τρυγὼν καὶ χελιδών], [cât și] păsările câmpului [ἀγροῦ στρουθία], au păzit vremurile intrărilor

lor [ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν], dar poporul Meu nu a cunoscut judecățile Domnului.

8. Cum veți zice că «Înțelepți suntem noi și legea Domnului este cu noi»? Întru deșert s-a făcut cărturarilor trestia cea mincinoasă [εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν].

9. Au fost rușinați cei înțelepți și au fost înfricoșați și s-au prins că au lepădat cuvântul Domnului. [Atunci,] care este înțelepciunea, [care este] în[tru] ei?

10. Pentru aceasta voi da femeile lor altora și pământurile lor moștenitorilor".

11.

12.

13. „Și vor aduna roadele lor", zice Domnul, „[dar] nu este strugure în viile [lor] și nu este [sunt] smochine în smochinii [lor] și frunzele [lor] a[u] căzut".

14. „[Și] pe ce ședem noi? Adunați-vă și să intrăm întru cetățile cele tari și să ne lepădăm [acolo][56]! Că[ci] Dumnezeu ne-a lepădat pe noi și ne-a adăpat pe noi [cu] apă de fiere [ὕδωρ χολῆς[57]], că[ci] am păcătuit înaintea Sa.

15. Am fost adunați spre pace, dar nu era[u] cele bune întru vremea vindecării și, iată, râvna!".

16. „De la Dan vom auzi glasul repeziciunii cailor săi, [căci] de la glasul nechezării călărimii cailor săi s-a clătinat tot pământul. Și va veni și va mânca pământul și plinătatea lui, cetatea, și pe cei care locuiesc în ea.

17. Pentru că, iată, Eu trimit spre voi șerpi omorâtori [ὄφεις θανατοῦντας], [întru] care nu este să descânți și vă vor mușca pe voi

18. [cu rănile] cele nevindecate, cu durerea inimii voastre celei nedumerite!

19. Iată, glasul strigării fiicei poporului Meu din pământul [cel] de departe: «Oare Domnul nu este în Sion

---

[56] Să ne lepădăm de Dumnezeu.

[57] De amărăciune.

sau Împăratul nu este acolo?»! Pentru ce M-au urgisit pe Mine cu cele cioplite ale lor și cu cele deșarte ale celor străini?”.

20. A trecut vara, a trecut secerișul, iar noi nu am fost mântuiți.

21. „Spre pieirea fiicei poporului Meu am fost întunecat [ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ Μου ἐσκοτώθην] [M-am întunecat]. [Întru] nedumerire [ἀπορίᾳ] M-au biruit pe Mine durerile precum pe cea născând [κατίσχυσάν Με ὠδῖνες ὡς τικτούσης][58].

22. Oare rășina [ῥητίνη] nu este în Galaad [Γαλαάδ] sau doctorul nu este acolo? Pentru ce nu s-a suit vindecarea fiicei poporului Meu?

23. Cine va da capului Meu apă și ochilor Mei izvoare de lacrimi [πηγὴν δακρύων]? Și voi plânge pe poporul Meu acesta ziua și noaptea, pe cei care au fost răniți ai fiicei poporului Meu.

[58] Profeție hristologică despre Patimile Sale.

Capitolul 9

1. Cine are să-Mi dea Mie în pustiu locul cel ultim și îl voi părăsi pe poporul Meu și Mă voi duce de la ei? Că[ci] toți preacurvesc [și sunt] adunarea [celor] lepădând.

2. Și au întins limba lor ca arcul cel mincinos și credința nu s-a întărit pe pământ, că[ci] din cele rele întru cele rele au ieșit și pe Mine nu M-au cunoscut.

3. Păziți-vă fiecare de aproapele său și în frații lor [voștri] nu nădăjduiți! Că[ci] tot fratele [cu] răutate va păcăli și tot cel prieten cu viclenie va merge.

4. Fiecare împotriva celui prieten al său va batjocori, [iar] adevăr nu or să grăiască. Limba lor s-a învățat a grăi cele mincinoase. Au nedreptățit și nu au încetat să se întoarcă [spre cele rele].

5. [Au adăugat] camătă pe[ste] camătă [și] viclenie pe[ste] viclenie [și] nu voiau să Mă cunoască pe Mine".

6. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, Eu îi voi lămuri pe ei și îi voi ispiti pe ei! Că[ci] voi face [acestea] de la fața răutății fiicei poporului Meu.

7. Săgeată rănind [este] limba lor. Viclene [sunt] cuvintele gurii lor. [Cu] aproapele său vorbește cele de pace, dar în[tru] sine are vrajbă.

8. Oare asupra acestora nu voi cerceta", zice Domnul, „sau în[tr-un] astfel de popor nu se va răzbuna sufletul Meu?

9. Pe munți luați tânguire și pe cărările pustiului plângere! Că[ci] s-au sfârșit, pentru [că] nu a fi [sunt] oameni [și] nu au auzit glasul stăpânirii. De la păsările cerului și până la dobitoace s-au uimit [și] plecau.

10. Și voi da Ierusalimul spre înstrăinare [εἰς μετοικίαν] și spre [a fi] locaș al balaurilor [κατοικητήριον δρα-

κόντων], iar cetățile Iudasului spre stingere [εἰς ἀφανισμὸν] le voi pune, pentru a nu fi locuite”.

11. Cine [este] omul cel înțelept și [care] să înțeleagă aceasta?! Și căruia [la care este] cuvântul gurii Domnului către el? [Acela] să vă vestească vouă pentru ce a pierit pământul, [pentru ce] a fost aprins ca pustiul pentru a nu se trece prin el!

12. Și Domnul a zis către mine: „Pentru [că] să părăsească [au părăsit] ei legea Mea [διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον Μου], pe care am dat-o înaintea feței lor și nu au ascultat glasul Meu,

13. ci au mers după cele plăcute inimii lor celei rele și după idolii despre care părinții lor i-au învățat pe ei”.

14. Pentru aceasta, acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu îi voi hrăni pe ei [cu] nevoi și îi voi adăpa pe ei [cu] apă de fiere

15. și îi voi risipi pe ei în[tre] neamurile întru care [pe care] nu le cunoșteau ei și părinții lor! Și voi trimite împotriva lor sabia, până am să-i nimicesc cu totul pe ei prin ea”.

16. Acestea zice Domnul: „Chemați-l pe cel care plânge și să vină! Și către cele înțelepte trimiteți și [ele] să vestească

17. și să ia pe[ste] voi plângere! Și să coboare ochii voștri lacrimi [καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα] și pleoapele voastre să curgă apă [καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ]!

18. Că[ci] glasul milei a fost auzit în Sion: «Cum neam nenorocit? Am fost rușinați foarte, că[ci] am părăsit pământul [nostru] și am aruncat corturile noastre»”.

19. Așadar, ascultați, femeilor, cuvântul lui Dumnezeu și să primească urechile voastre cuvintele gurii Sale! Și învățați-le pe fiicele voastre mila, iar femeia, pe cea de aproape a ei, tânguirea!

20. Că[ci] s-a suit moartea prin ferestrele voastre [ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν] [și] a intrat întru pământul vostru [εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν], [ca] să-i zdrobească pe cei prunci din afară și pe tineri din cele largi.

21. Iar, cei morți, spre exemplu [εἰς παράδειγμα] le vor fi oamenilor pe fața câmpului pământului vostru și ca iarba după [cel] cosind, și nu va fi cel care adună [să-i adune pe ei].

22. [Căci] acestea zice Domnul: „Să nu se laude cel înțelept în[tru] înțelepciunea sa și să nu se laude cel tare în[tru] tăria sa și să nu se laude cel bogat în[tru] bogăția sa,

23. ci mai degrabă în[tru] aceasta să se laude cel care se laudă: [în] a înțelege și a cunoaște că Eu sunt Domnul, Cel care face milă și judecată și dreptate pe pământ, că[ci] în[tru] acestea [este] voia Mea!", zice Domnul.

24. „Iată [ἰδοὺ], vin zile [ἡμέραι ἔρχονται]", zice Domnul, „și îi voi cerceta pe toți cei care au fost tăiați împrejur de netăierile lor împrejur [καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν]!

25. [Îi voi cerceta] pe Egiptos și pe Iudea și pe Edom și pe fiii lui Ammon și pe fiii lui Moab și pe tot cel care tunde împrejur pe cele de la fața sa [καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ] [și] pe cei care locuiesc în pustiu. Că[ci] toate neamurile cele netăiate împrejur [în] trupul [lor] [ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί] și toată casa lui Israil [καὶ πᾶς οἶκος Ισραηλ] [sunt] cei netăiați împrejur [la] inimile lor [ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν]"[59].

---

[59] Pentru că adevărata tăiere împrejur este cea duhovnicească, este curățirea de patimi. Pentru care tăierea împrejur trupească era doar o prefigurare, pentru ca să ne arate că asceza înseamnă durere, suferință, dar și reala împlinire sfântă a omului. Pentru că omul e chemat să fie duhovnicesc, e chemat să fie stăpân peste trupul său și nu robul trupului său.

Capitolul 10

1. Casa lui Israil, auziți cuvântul Domnului, pe care [El] l-a grăit către voi!

2. [Căci] acestea zice Domnul: „Nu învățați după căile neamurilor și de semnele cerului nu vă temeți [καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε], că[ci neamurile] se tem de ele [cu] fețele lor!

3. Că[ci] cele legiuite ale neamurilor [sunt] cele deșarte. Lemnul este tăiat din dumbravă [și ajunge] lucrul dulgherului. Iar turnarea

4. este înfrumusețate [înfrumusețată] [cu] argint și [cu] aur. [Și] cu ciocane și [cu] cuie i-au întărit pe ei[60] și nu vor fi mișcați [nu se vor mișca].

5. Ridicându-se, [ei] vor fi ridicați, că[ci] nu vor călca [pe pământ]. [De aceea,] să nu vă temeți de ei, că[ci] nu or să vă facă rău și [lucrul] cel bun nu este în[tru] ei.

6.

7.

8.

9. Argintul cel bătut este [sunt idolii și] nu vor umbla. Argintul cel poleit va veni din Tarsis [ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ Θαρσις ἥξει], [dar și] aurul lui Mofaz [Μωφαζ] și mâna aurarilor [și] lucrurile meșteșugarilor. [Și] toți [pe toți[61] cu] iacint[62] și [cu] purpură îi vor îmbrăca pe ei [πάντα ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά].

10.

---

[60] Pe idoli.

[61] Pe toți idolii.

[62] Un topaz galben care bate înspre roșu, *cf.* https://dexonline.ro/intrare/iacint/26045.

11. [Iar voi] așa le veți zice lor: «Dumnezeii [θεοί], care cerul și pământul nu le-au făcut [οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν], să piară de pe pământ [ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς γῆς] și de dedesubtul cerului acestuia [καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου]!»”.

12. [Pentru că] Domnul [este] Cel care a făcut pământul cu tăria Sa [Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι Αὐτοῦ], Cel care a îndreptat lumea cu înțelepciunea Sa [ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ Αὐτοῦ] și [cu] mintea Sa a întins cerul [καὶ τῇ φρονήσει Αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν]

13. și mulțimea de apă în cer și a suit nori de la marginea pământului. [El] fulgere spre ploaie a făcut și a scos lumină din vistieriile Sale [καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν Αὐτου].

14. A fost înnebunit tot omul de cunoaștere. A fost rușinat tot aurarul în cele sculptate ale sale, că[ci] pe cele mincinoase le-au turnat [și] nu este duh în[tru] ele[63].

15. Cele deșarte este [sunt] [și] lucrurile care au fost batjocorite. [De aceea,] în vremea cercetării lor, [aceștia] vor pieri.

16. [Însă,] nu este asemenea partea lui Iacov! Că[ci pentru] Cel care a zidit toate, acela [este] moștenirea Sa [și] Domnul [este] numele Lui,

17. [ca] să adune din afară averea ta, locuind în[tru] cei aleși.

18. Că[ci] acestea zice Domnul: „Iată, Eu îi răstorn [σκελίζω] în[tru] necaz [ἐν θλίψει] pe cei care locuiesc pământul acesta, pentru ca [fiecare] să-și afle rana sa[64]!”.

19. Vai, în[tru] zdrobirea ta, [în] rana cea dureroasă a ta! Și eu am zis: „Cu adevărat, aceasta [este] rana mea și [ea] m-a cuprins pe mine.

---

[63] În statuetele idolatre.

[64] Pentru ca fiecare să își conștientizeze rănile păcatelor sale.

20. Cortul meu l-a nenorocit, l-a nimicit și toate pieile mele au fost sfâșiate. Fiii mei și oile mele nu [mai] sunt. Nu [mai] este încă locul cortului meu, locul pieilor mele,

21. că[ci] păstorii au înnebunit și pe Domnul nu L-au căutat. Pentru aceasta nu a înțeles toată pășunea[65] și au fost risipiți.

22. [Este] glasul auzirii. Iată, vine[66]! Iar cutremurul cel mare [vine] din pământul de la miazănoapte, [ca] să rânduiască cetățile lui Iudas în[tru] stingere și culcușul păsărilor.

23. Am cunoscut, Doamne, că nu [este] a omului calea sa și nici bărbatul [nu] va merge și [nu] își va isprăvi călătoria sa[, dacă nu îi vei ajuta Tu].

24. Ceartă-ne pe noi [παίδευσον ἡμᾶς], Doamne [Κύριε], dar cu judecată și nu cu mânie [πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ], pentru ca să nu ne faci pe noi puțini!

25. Varsă mânia Ta pe[este] neamurile cele [care] nu Te-au cunoscut pe Tine și pe[ste] semințiile care nu au chemat numele Tău, că[ci] l-au mâncat pe Iacov și l-au istovit pe el, iar pășunea sa au pustiit-o!”.

---

[65] Poporul nu a înțeles toată pășunea voii lui Dumnezeu.
[66] Vine Hristos Domnul!

Capitolul 11

1. Cuvântul de la Domnul, care a fost către Ieremias, zicându-i:

2. „Auzi cuvintele făgăduinței acesteia și vei grăi către oamenii Iudasului și către cei care locuiesc [în] Ierusalim!

3. Și vei zice către ei: «Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: <Blestemat [este] omul care nu va asculta cuvintele făgăduinței acesteia,

4. pe care am poruncit-o părinților voștri în ziua [în] care i-am scos pe ei din pământul Egiptosului, din cuptorul cel de fier [ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς], zicându-le [lor]: {Ascultați glasul Meu și faceți toate câte am să vă poruncesc vouă și Îmi veți fi Mie întru popor și Eu vă voi fi vouă întru Dumnezeu!}!

5. Pentru ca să stea jurământul Meu pe care l-am jurat părinților voștri, [ca] să le dau lor pământul curgând lapte și miere, deoarece [acum este] ziua aceasta>»”. Și [eu] [I-]am răspuns și am zis: „Să se facă [voia Ta], Doamne!”.

6. Și a zis Domnul către mine: „Citește cuvintele acestea în cetățile Iudasului și [în cele] din afara Ierusalimului, zicând: «Ascultați cuvintele făgăduinței acesteia și le faceți pe ele!»”.

7.

8. Dar [ei] nu le-au făcut.

9. Și a zis Domnul către mine: „A fost aflată legătura [σύνδεσμος][67] în bărbații Iudasului și în cei care locuiesc [în] Ierusalim.

10. Au fost întorși [s-au întors] la nedreptățile

---

[67] Alipirea lor de cele rele.

cele de altădată ale părinților lor [ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον], care nu voiau să asculte cuvintele Mele și, iată, ei umblă [acum] după dumnezeii cei străini [pentru] a le sluji lor! Și [astfel] casa lui Israil și casa lui Iudas au risipit făgăduința Mea, pe care am dat-o către părinții lor".

11. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, Eu aduc asupra poporului acestuia cele rele, din care nu vor putea să iasă din ele și vor striga către Mine și nu îi voi asculta pe ei!

12. Și vor merge cetățile Iudasului și cei care locuiesc Ierusalimul și vor striga către dumnezei, cărora ei le tămâiază lor [și care] nu îi vor mântui pe ei în vremea celor rele ale lor.

13. Că după numărul cetăților tale erau dumnezeii tăi, Iuda, și după numărul ieșirilor Ierusalimului au rânduit altare [pentru] a tămâia lui Baal.

14. Iar tu[68] nu te ruga pentru poporul acesta și nu te învrednici pentru ei în ruga și [în] rugăciunea [ta]! Că nu îi voi asculta în vremea în care Mă cheamă pe Mine, în vremea chinuirii lor.

15. De ce cea iubită [de Mine] a făcut urâciune în casa Mea? Oare rugăciunile și cărnurile cele sfinte [κρέα ἅγια][69] vor înlătura de la tine răutățile tale sau acestora [de acestea] vei scăpa?

16. «Măslin frumos [la] înfățișare, bine umbrit», a chemat Domnul numele tău întru glasul tăierii tale împrejur. A fost aprins focul în ea, necazul cel mare în[tru] tine [și] au fost făcute netrebnice ramurile ei.

17. Și Domnul, Cel care te-a sădit pe tine, a grăit asupra ta cele rele, pentru răutatea casei lui Israil și a casei lui Iudas. Că[ci] și-au făcut lor înșiși a Mă urgisi pe Mine [ὅτι

---

[68] Cu adresă la Sfântul Profet Ieremias.

[69] Cărnurile aduse jertfă lui Dumnezeu.

ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι Με], [prin] a tămâia ei lui Baal [ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βααλ]”.

18. Doamne, arată-mi mie și voi cunoaște! [Și] atunci am văzut obiceiurile lor.

19. Dar eu, ca mielul cel fără de răutate, [ca cel] aducându-se a se jertfi, nu am cunoscut [că] asupra mea au socotit gândul cel rău, zicând: „Veniți și să aruncăm lemn[70] întru pâinea sa și să-l nimicim pe el din pământul celor vii și numele său nu are să [mai] fie încă pomenit!”.

20. Doamne, judecând cele drepte, ispitind rinichii și inimile [δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας], [dă-mi] să văd de la Tine răzbunarea între ei! Că[ci] către Tine am descoperit îndreptarea mea [ὅτι πρὸς Σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου].

21. Pentru aceasta, acestea zice Domnul asupra oamenilor Anatotului [Αναθωθ], [asupra] celor care caută sufletul meu, [asupra] celor care zic: „Nu ai să profețești în[tru] numele Domnului! Iar de nu [faci asta], vei muri în mâinile noastre”:

22. „Iată, Eu voi cerceta asupra lor! [De aceea,] tinerii lor în sabie vor muri, iar fiii lor și fiicele lor vor muri în foamete.

23. Și rămășița nu va fi a lor. Că[ci] voi aduce cele rele, în anul cercetării lor, peste cei care locuiesc în Anatot”.

---

[70] Crucea Domnului. Pentru că e o profeție despre planul lor de a-L omorî pe Domnul.

Capitolul 12

1. Drept ești, Doamne, că[ci] mă voi apăra către Tine, dar judecățile le voi grăi [tot] către Tine. Că[ci] de ce calea celor neevlavioși sporește [și] au înflorit toți cei care leapădă călcările de lege?

2. I-ai sădit pe ei și au fost înrădăcinați, au făcut copii și au făcut rod. Aproape ești Tu de gura lor [ἐγγὺς εἶ Σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν], dar departe de mințile lor [καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν][71].

3. Și, tu, Doamne, mă cunoști pe mine, [căci] ai ispitit inima mea [δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου]. Înaintea Ta, curățește-i pe ei spre ziua înjunghierii lor!

4. Până când va plânge pământul [ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ] și toată iarba pământului va fi uscată de răutatea celor care locuiesc în[tru] el [καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ]? Au fost nimicite dobitoacele și păsările, că[ci ei] au zis: „Nu va vedea Dumnezeu căile noastre [οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν]".

5. „Picioarele tale aleargă și te istovesc pe tine. Cum te vei pregăti pe[ntru] cai? Iar în pământul păcii tu ai nădăjduit [καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας]. Cum vei face [față] la nechezarea Iordanisului [πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ιορδάνου]?

6. Căci și frații tăi, dar [și] casa tatălui tău, și aceștia s-au lepădat de tine. Și ei au strigat, [căci] din cele dindărătul tău au fost adunați. Să nu te încrezi în ei, că[ci] vor grăi către tine cele bune.

---

[71] Vorbesc despre Tine tot timpul, dar Tu ești departe de mințile lor, de gândurile lor. Am folosit aici sensul figurat pentru a-l traduce pe τῶν νεφρῶν, pentru că, în mod literal, trebuia să spun „rinichii".

7. Părăsit-am casa Mea, lepădat-am moștenirea Mea, dat-am pe cea care a fost iubită de sufletul Meu întru mâinile vrăjmașilor ei [ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν Μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς].

8. [Căci] Mi s-a făcut Mie moștenirea Mea ca leul în dumbravă, [pentru că] și-a dat asupra Mea glasul ei. [Iar] pentru aceasta am urât-o pe ea.

9. Oare peștera hienei [σπήλαιον ὑαίνης] Îmi [este] Mie moștenirea Mea sau peștera [este] împrejurul ei? Mergeți [și] adunați toate fiarele câmpului și să vină să o mănânce pe ea!

10. Păstorii cei mulți au nimicit cu totul via Mea [ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά Μου], au spurcat partea Mea, au dat partea cea poftită a Mea întru pustiul cel neumblat.

11. A fost pus întru stingerea pieirii prin Mine. [Cu] stingere a fost nimicit tot pământul, că[ci] nu este om punând în inima [sa][72].

12. Peste toată trecerea au ieșit în pustiu ticăloșindu-se [ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες], că[ci] sabia Domnului va mânca de la marginea pământului [și] până la marginea pământului [ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς], [pentru că] nu este pacea [în] tot trupul [οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί].

13. Semănați grâuri și secerați spini! Părțile lor[73] nu le vor folosi lor. Rușinați-vă de lăudăroșenia voastră, de ocara dinaintea Domnului!”.

14. Că acestea zice Domnul pentru toți vecinii cei răi: „Pe cei care se ating de moștenirea Mea, pe care am împărțit-o poporului Meu, Israil, iată, Eu îi smulg pe ei din pământul lor, iar pe Iudas îl voi scoate din mijlocul lor!

[72] Care să pună în inima sa cuvintele Domnului.

[73] Părțile lor de moștenire, de avere.

15. Și va fi, după [ce] pe Mine [Eu] am să-i scot pe ei, [că] Mă voi întoarce [la ei] și îi voi milui pe ei. Și îi voi locui pe ei, pe fiecare, întru moștenirea sa și pe fiecare întru pământul său.

16. Și va fi, învățându-se [aceștia], dacă or să învețe calea poporului Meu [de] a se jura numelui Meu: «Domnul trăiește [ζῇ Κύριος]», precum au învățat pe poporul Meu a se jura lui Baal, și vor fi zidiți în mijlocul poporului Meu.

17. Iar dacă nu or să se întoarcă, de aceea voi îndepărta neamul acela [cu] ridicare și [cu] pieire”.

Capitolul 13

1. Acestea zice Domnul: „Mergi și câștigă-ți ție cingătoarea cea de in [περίζωμα λινοῦν] și pune-o în jurul șalelor tale! Iar prin apă nu va trece”.

2. Și am dobândit cingătoarea, după cuvântul Domnului, și am pus-o în jurul șalelor mele.

3. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

4. „Ia cingătoarea cea dimprejurul șalelor tale și ridică-te și mergi către Eufratis [Εὐφράτης[74]]/ Eufrat și ascunde-o pe ea acolo, în gaura pietrei [ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας]!”.

5. Și am mers și am ascuns-o pe ea în Eufratis, precum mi-a poruncit mie Domnul.

6. Și a fost, după multe zile, și [că] a zis Domnul către mine: „Ridică-te [și] mergi către Eufratis și ia de acolo cingătoarea, pe care ți-am poruncit ție [ca] să o ascunzi acolo!”.

7. Și am mers către râul Eufratis și am săpat și am luat cingătoarea din locul [în] care am îngropat-o pe ea acolo. Și, iată, [ea] era stricată cu totul, care [ca] să nu folosească întru [la] nimic!

8. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

9. „Acestea zice Domnul: Așa voi strica semeția Iudasului și semeția Ierusalimului.

10. [Voi strica] semeția cetății acesteia, pe cei care nu voiesc a auzi cuvintele Mele și [care] au mers după dumnezeii cei străini [pentru] a le sluji lor și a li se închina lor,

---

[74] Forma de N., pentru că în text e forma de Ac. τὸν Εὐφράτην.

și [ei] vor fi precum brâul acesta, care nu va fi folosit întru [la] nimic.

11. Că[ci], precum se lipește cingătoarea împrejurul șalelor omului, așa am lipit către Mine casa lui Israil și toată casa Iudasului, [ca] să Îmi fie Mie întru popor numit și spre laudă și spre slavă. Dar [ei] nu au ascultat de Mine.

12. Și vei zice către poporul acesta: «Toate burdufurile vor fi umplute de vin». Și va fi, dacă or să zică către tine: «Oare, cunoscând [aceasta], nu vom cunoaște că toate burdufurile vor fi umplute de vin?»,

13. și [aceasta] vei grăi către ei: «Acestea zice Domnul: <Iată, Eu îi voi umple [cu] îmbătare [Ἐγὼ πληρῶ μεθύσματι] pe cei care locuiesc pământul acesta și pe împărații lor, pe cei care șed pe tronul său, pe fiii lui David, [dar] și pe preoți și pe profeți și pe Iudas și pe toți cei care locuiesc [în] Ierusalim!

14. Și îi voi risipi pe ei, pe bărbat și pe fratele său, pe părinții lor și pe fiii lor întru același. Și nu îi voi dori>, zice Domnul, <și nu îi voi cruța și nu Mă voi îndura de stricăciunea lor [καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν]>».

15. Auziți și luați aminte și nu vă înălțați [cu mintea], că[ci] Domnul a grăit!

16. Dați Domnului, Dumnezeului vostru, slavă mai înainte să se întunece și mai înainte să se împiedice picioarele voastre pe munții cei întunecați și veți aștepta întru lumină [καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς]! Și acolo [va fi] umbra morții [καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου] și vor fi puși întru întuneric [καὶ τεθήσονται εἰς σκότος].

17. Iar dacă nu aveți să auziți, [atunci] în taină va plânge sufletul vostru de la fața semeției [κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως] și ochii voștri vor coborî lacrimi, că[ci] a fost zdrobită turma Domnului.

18. Ziceți împăratului și celor care stăpânesc: «Smeriți-vă și ședeți, că[ci] a fost dărâmată de pe capul vostru cununa slavei voastre!».

19. Cetățile cele către austru au fost închise împreună și nu era cel care deschide [să le deschidă]. Iudasul a fost înstrăinat [și] a sfârșit [în] înstrăinarea cea deplină.

20. Ridică-ți ochii tăi, Ierusalimule, și vezi pe cei care vin de la miazănoapte! Unde îți este turma care ți-a fost dată ție, oile slavei tale?

21. Ce vei zice când or să te cerceteze pe tine, și [căci] tu i-ai învățat pe ei, împotriva ta, cunoașterile întru început? Nu durerile nașterii te vor apuca pe tine, ca pe femeia născând?

22. Iar dacă ai să zici în[tru] inima ta [καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου]: «Pentru ce m-a[u] întâmpinat mie [pe mine] acestea [διὰ τί ἀπήντησέν μοι ταῦτα]?», [acestea să știi:] pentru mulțimea nedreptății tale a[u] fost descoperit[e] cele dinapoi ale tale [διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου], [ca] să fie rușinate călcâiele tale [παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου].

23. Dacă își va schimba etiopsul [αἰθίοψ]/ etiopianul pielea sa și leopardul împestrițările [τὰ ποικίλματα][75] sale, [atunci] și voi puteți să faceți bine[le] învățând cele rele.

24. Și i-am împrăștiat pe ei ca pe tufele purtate de vânt întru pustiu.

25. Acesta [este] sorțul tău și partea [ta, căci] voi nu Mi-ați ascultat Mie, zice Domnul, că[ci] M-ai uitat pe Mine și ai nădăjduit spre minciuni [καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν].

26. Și Eu voi descoperi cele dinapoi ale tale împotriva feței tale [κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου] și va fi văzută necinstea ta [καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου].

---

[75] Petele sale de pe blană.

27. Iar preacurvia ta [καὶ ἡ μοιχεία σου] și nechezarea ta [καὶ ὁ χρεμετισμός σου] și înstrăinarea curviei tale[76] pe dealuri și în câmpuri am văzut-o [καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα], [am văzut] urâciunile tale. Vai ție, Ierusalimule, că nu ai fost curățit dinapoia Mea! Până ce [când] încă [vei fi așa]?

---

[76] Dumnezeu Se referă aici la închinarea lor la idoli. Pentru că, prin ea, s-au împreunat cu demonii.

Capitolul 14

1. Și a fost cuvântul Domnului despre secetă [περὶ τῆς ἀβροχίας] către Ieremias

2. [și] a plâns Iudea și porțile ei au fost golite. Și au fost întunecați pe pământ[77], iar strigarea Ierusalimului s-a suit[78].

3. Și cei mari ai ei[79] au trimis pe cei mai tineri ai lor la apă, [iar aceștia] au venit la fântâni, dar n-au aflat apă și s-au întors [cu] vasele lor goale.

4. Iar lucrurile pământului s-a[u] sfârșit, că[ci] nu era ploaie. [De aceea] au fost rușinați plugarii [și] și-au acoperit capul lor.

5. Iar cerbii din câmp au fătat și i-au părăsit[80], că[ci] nu era iarbă.

6. Măgarii cei sălbatici au stat în vâlcele [νάπας],[și-]au tras suflarea [și și-]au sfârșit ochii lor, că[ci] nu era fân. De la poporul nedreptății [s-au făcut acestea].

7. [Iar] dacă păcatele noastre ni s-au împotrivit nouă, fă-ne nouă, Doamne, pentru numele Tău! Că multe [sunt] păcatele noastre înaintea Ta, că[ci] Ți-am păcătuit Ție.

8. [Tu ești] răbdarea lui Israil, Doamne, și mântui în vremea celor rele [καὶ σῴζεις ἐν καιρῷ κακῶν]. [Însă,] pentru ce Te-ai făcut ca cel pribeag [πάροικος] pe pământ și ca pământeanul [αὐτόχθων] abătându-se spre găzduire?

9. Oare vei fi ca omul dormind sau ca omul neputând a mântui? Și Tu în[tru] noi ești [καὶ Σὺ ἐν ἡμῖν ει], Doamne [Κύριε], și numele Tău a fost chemat în[tru] noi [καὶ τὸ

---

[77] Se referă la oameni.

[78] S-a suit la Dumnezeu.

[79] Ai cetății Ierusalimului.

[80] Și-au părăsit puii.

ὄνομά Σου ἐπικέκληται ἐφ᾽ ἡμᾶς]. [De aceea,] să nu ne uiți pe noi.

10. Așa zice Domnul poporului acestuia: „Au iubit a mișca picioarele lor și nu s-au precupețit[81], iar Dumnezeu nu a binevoit în[tru] ei [καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς]. [Dar] acum, [El] Își va fi adus aminte [Își va aduce aminte] de nedreptățile lor”.

11. Și a zis Domnul către mine: „Nu te ruga pentru poporul acesta spre cele bune!

12. Că[ci], dacă or să postească, nu voi asculta rugăciunea lor, iar dacă or să pună înainte arderi de tot și jertfe, nu voi binevoi în[tru] ei. Că[ci] în[tru] sabie și în[tru] foamete și în[tru] moarte Eu îi voi sfârși pe ei”.

13. Și [eu] am zis: „O, Doamne! Iată, profeții lor profețesc și zic: «Nu veți vedea sabie și nici foamete [nu] va fi în[tre] voi, că[ci] adevăr și pace voi da pe pământ și în locul acesta»!”.

14. Și Domnul a zis către mine: „Cele mincinoase profețesc profeții[82] în[tru] numele Meu. [Căci] nu i-am trimis pe ei și nu le-am poruncit lor și nu am grăit către ei. Că[ci] vederile cele mincinoase [ὁράσεις ψευδεῖς][83] și ghicirile [μαντείας] și prezicerile cu păsări [οἰωνίσματα][84] și alegerile inimilor lor [προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν] vă profețesc ei vouă”.

15. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Despre profeții cei care profețesc în numele Meu cele mincinoase, iar Eu nu i-am trimis pe ei, [despre] cei care zic: «Sabia și foametea nu va [vor] fi pe pământul acesta»: cu moarte [și cu] boală vor muri și cu foamete vor fi sfârșiți [se vor sfârși] profeții,

---

[81] Nu s-au uitat la bani când a venit vorba de ei înșiși.

[82] Profeții cei mincinoși.

[83] Vedeniile demonice.

[84] Ornitomanția, adică prezicerile făcute pe baza zborului și a cântecului păsărilor.

16. [dar] și poporul cărora ei le profețesc lor. Și vor fi lepădați în căile Ierusalimului de la fața sabiei și a foametei. Și nu va fi cel care îi îngroapă pe ei și [nici] femeile lor și [nici] fiii lor și [nici] fiicele lor. Și voi vărsa în[tru] ei cele rele ale lor [καὶ ἐκχεῶ ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν].

17. Și vei zice către ei cuvântul acesta: «Coborâți în ochii voștri lacrimi ziua și noaptea [καταγάγετε ἐπ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός] și să nu contenească [καὶ μὴ διαλιπέτωσαν] [acestea]! Că[ci cu] zdrobire a fost zdrobită fiica poporului Meu și [cu] rana cea dureroasă foarte [καὶ πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα]».

18. Dacă am să ies spre câmp și [atunci], iată, [acolo sunt] răniții de sabie! Iar dacă am să intru întru cetate și [atunci], iată, durerea de foamete! Că[ci] preotul și profetul au mers întru pământul pe care nu l-au cunoscut".

19. Oare, lepădând, l-ai lepădat pe Iudas și de Sion s-a depărtat sufletul Tău? Pentru ce ne-ai lovit pe noi și nu ne este nouă vindecare? Am îndurat spre pace și nu era[u] cele bune. [Am îndurat] spre vreme de vindecare și, iată, [a venit] tulburarea!

20. Cunoscut-am, Doamne, păcatele noastre [și] nedreptățile părinților noștri, că[ci] am păcătuit înaintea Ta.

21. Contenește pentru numele Tău! Să nu pierzi tronul slavei Tale. Adu-Ți aminte să nu risipești făgăduința Ta cea cu noi!

22. Oare este în idolii neamurilor plouând [a ploua]? Iar dacă [este, oare] cerul își va da desfătarea sa? [Oare] nu [doar] Tu Însuți ești și pe Tine Te vom îndura, că[ci] Tu ai făcut toate acestea?

Capitolul 15

1. Și a zis Domnul către mine: „[Și] dacă are să stea [or să stea] Moisis [Μωυσῆς] și Samuil [Σαμουηλ] înaintea feței Mele, [tot] nu este sufletul Meu către ei [οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή Μου πρὸς αὐτούς]. Trimite poporul acesta și să iasă!

2. Și va fi, dacă or să zică către tine: «Unde vom ieși?», și [că] vei zice către ei: «Acestea zice Domnul: <Câți [sunt] spre moarte, spre moarte și câți [sunt] spre sabie, spre sabie și câți [sunt] spre foamete, spre foamete și câți [sunt] spre robie, spre robie.

3. Și Mă voi răzbuna asupra lor [în] patru feluri>, zice Domnul, <: [cu] sabia, spre înjunghiere, și [cu] câini, spre sfâșiere, și [cu] fiarele pământului și [cu] păsările cerului, spre mâncare și spre stricare.

4. Și îi voi da pe ei spre nevoi tuturor împăraților pământului, pentru Manassi, fiul lui Ezechias, împăratul Iudasului, pentru toate pe care le-a făcut [el] în Ierusalim.

5. Cine te va milui pe tine, Ierusalimule, și cine se va înfricoșa din cauza ta? Sau cine ți se va întoarce ție spre pace?

6. Tu te-ai întors cu spatele [de la] Mine>, zice Domnul, <[și] dinapoi vei merge. Și voi întinde mâna Mea și te voi nimici cu totul pe tine. Și nu îi voi mai părăsi pe ei [καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς],

7. dar îi voi risipi pe ei în[tru] răspândire [καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ]. În porțile poporului Meu au fost făcuți fără copii. [Și cei din] poporul Meu au pierit pentru răutățile lor.

8. Au fost înmulțite văduvele lor mai mult decât nisipul mării. Și am adus peste maică nenorocirea tânărului de la amiază [ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ], [căci] am lepădat asupra ei [ἐπέρ-

ριψα ἐπ᾽ αὐτὴν], fără de veste [ἐξαίφνης], [cu]tremur și sârguință [τρόμον καὶ σπουδήν].

9. A fost făcută deșartă cea care naște [a născut] șapte [copii]. S-a afundat în suferință sufletul ei, a apus soarele ei. Încă fiind miezul zilei a fost rușinată și a fost ocărâtă. [Iar pe] cei rămași ai lor îi voi da spre sabie înaintea vrăjmașilor lor>»”.

10. Vai mie! [Căci] eu [pe mine], maică, ca pe cineva [anume] m-ai născut [ὡς τίνα με ἔτεκες], [ca] bărbat judecând și deosebind [în] tot pământul? Nici [n-]am folosit [pe alții] și nici [ei nu] m-a[u] folosit pe mine. Nimic [este] tăria mea, [căci] s-a sfârșit în[tru] cei care mă blestemă pe mine.

11. Să se facă, Stăpâne, îndreptându-se ei, dacă nu Ți-am stat Ție întru cele bune, către vrăjmaș, în vremea celor rele ale lor și în vremea necazului lor!

12. „De va fi cunoscut fierul și acoperitoarea cea de aramă

13. tăria ta. Și comorile tale spre pradă le voi da, [ca] schimbare pentru toate păcatele tale și în toate hotarele tale.

14. Și te voi robi pe tine împrejurul vrăjmașilor tăi, în pământul pe care nu îl cunoscuseși [ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ᾔδεις], că[ci] focul a fost aprins de la mânia Mea [ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ Μου] și asupra voastră va fi ars [va arde]”.

15. Doamne, adu-Ți aminte de mine și mă cercetează și mă fă nevinovat între cei care mă prigonesc pe mine! Cunoaște, [dar] nu întru îndelungă-răbdare, că am luat ocară pentru Tine

16. de la cei care leapădă cuvintele Tale! Sfârșește-i pe ei și îmi va fi mie cuvântul Tău spre veselia și bucuria inimii mele, că a fost chemat numele Tău în[tru] mine, Doamne, Atotțiitorul[e]!

17. Nu am șezut în sfatul lor, distrându-mă [cu ei], ci mă temeam de la fața mâinii Tale. De unul singur ședeam,

că am fost săturat [m-am săturat] de amărăciune [πικρί-ας].

18. Pentru ce biruie asupra mea cei care mă mâhnesc pe mine? Rana mea [este] tare, de cine voi fi vindecat? Făcându-se [aceasta], a fost făcută [mi s-a făcut] mie ca apa cea mincinoasă, [ca cea] neavând credință.

19. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Dacă ai să te întorci și ai să te vindeci și înaintea feței Mele vei sta și dacă ai să scoți [om] cinstit din cel nevrednic, [atunci] ca gura Mea vei fi [ὡς στόμα Μου ἔσῃ] și se vor întoarce ei către tine, iar tu nu te vei întoarce către ei.

20. Și te voi da pe tine poporului acestuia ca zidul cel tare, cel de aramă și se vor război cu tine și nu or să poată împotriva ta, pentru că [Eu] sunt cu tine [pentru] a te mântui pe tine

21. și a te scoate pe tine din mâna celor răi și te voi răscumpăra pe tine din mâna răufăcătorilor”.

Capitolul 16

1. „Iar tu să nu îți iei femeie”, zice Domnul, Dumnezeul lui Israil,

2. „și nu îți va fi născut [ți se va naște] ție fiu și nici fiică în locul acesta!”.

3. Că acestea zice Domnul despre fiii și despre fiicele care se nasc în locul acesta și despre maicile lor, cele care i-au născut pe ei, și pentru tații lor, cei care i-au născut pe ei în pământul acesta:

4. „Cu moartea cea bolnăvicioasă vor muri [ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται]. Nu vor fi plânși și nici [nu] vor fi îngropați, [ci] spre pildă pe fața pământului vor fi, [cât] și fiarelor sălbatice ale pământului și păsărilor cerului. [Căci] în sabie vor cădea și în[tru] foamete vor fi sfârșiți [se vor sfârși]”.

5. Acestea zice Domnul: „Să nu intri întru ceata lor și să nu mergi să te tângui și să nu îi plângi pe ei, că[ci] am depărtat pacea Mea de la poporul acesta.

6. [Și] nu are să-i plângă pe ei [și] nici tăieturi nu are să le facă și [nici] nu se vor rade.

7. Și nu are să se frângă pâinea, în[tru] plângerea lor, spre mângâiere pentru cel care a murit [καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι] [și] nu îl vor adăpa pe el [cu] potir spre mângâiere spre tatăl și maica lui [οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ][85].

8. Întru casa băuturii [οἰκίαν πότου] nu vei intra să șezi împreună cu ei [ca] să mănânci și să bei”.

---

[85] Iar dacă se împărțea pâine și vin la înmormântarea evreiască, atunci Domnul a folosit pentru Euharistia Lui un ritual cunoscut de către ei.

9. Pentru că acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu stric din locul acesta, înaintea ochilor voștri și în zilele voastre, glasul de bucurie și glasul de veselie, glasul de mire și glasul de mireasă!

10. Și va fi, când ai să-i vestești poporului acestuia toate cuvintele acestea și or să zică către tine: «Pentru ce a grăit Domnul împotriva noastră toată relele acestea? Care [este] nedreptatea noastră și care [este] păcatul nostru [cu] care am păcătuit înaintea Domnului, Dumnezeului nostru?»,

11. și [că acestea] le vei grăi lor: «Pentru că M-au părăsit pe Mine părinții voștri, zice Domnul, și mergeau după dumnezeii cei străini și le-au slujit lor și li s-au închinat lor și pe Mine M-au părăsit și legea Mea nu au păzit-o,

12. iar voi ați făcut rău mai mult decât părinții voștri. Și, iată, voi mergeți fiecare după cele plăcute ale inimii voastre celei rele [pentru] a nu asculta [ca să nu ascultați] de Mine!

13. Și vă voi arunca pe voi din pământul acesta întru pământul pe care nu îl cunoscuserăți [l-ați cunoscut] voi și părinții voștri, iar acolo veți sluji altor dumnezei, care nu vă vor da vouă milă [οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος].

14. Pentru aceasta, iată, vin zile, zice Domnul, și nu vor [mai] zice încă: <Domnul trăiește, Cel care i-a ridicat pe fiii lui Israil din pământul Egiptosului>,

15. ci: <Domnul trăiește, Cel care a ridicat casa lui Israil din pământul cel de la miazănoapte și de la toate țările care au fost alungate acolo>! Și îi voi înapoia pe ei întru pământul lor, pe care li l-am dat părinților lor.

16. Iată [ἰδοὺ], Eu îi trimit pe pescarii cei mulți [Ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἁλεεῖς τοὺς πολλούς][86], zice Domnul, și

---

[86] Profeție despre trimiterea Sfinților Apostoli la propovăduire. Iar urmașii acestora, ai pescarilor celor duhovnicești, vor fi

îi vor pescui pe ei [καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτούς]! Și după acestea îi voi trimite pe vânătorii cei mulți și [aceștia] îi vor vâna pe ei deasupra a tot muntele și deasupra a tot dealul și din găurile pietrelor [καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν].

17. Că[ci] ochii Mei sunt în toate căile lor și nu a[u] fost ascuns[e] [s-au ascuns] nedreptățile lor înaintea ochilor Mei.

18. Și voi răsplăti îndoite nedreptățile lor și păcatele lor, în[tru] care au spurcat pământul Meu cu [trupurile] cele moarte ale urâciunilor lor și cu fărădelegile lor cu care au păcătuit [cei] din moștenirea Mea»".

19. Doamne, [Tu ești] tăria mea și ajutorul meu și scăparea mea în ziua celor rele! Către Tine neamurilor vor veni de la marginea pământului[87] și vor zice că: „Pe idolii cei mincinoși i-au dobândit părinții noștri [ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἴδωλα] și nu este în[tru] ei folosul [καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα] [nostru]".

20. Oare își va face omul lui însuși dumnezei [εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς]? Dar aceștia nu sunt dumnezei [καὶ οὗτοι οὔκ εἰσιν θεοί]!

21. „Pentru aceasta, iată, Eu le voi arăta lor, în vremea aceasta, mâna Mea[88] și le voi face cunoscută lor puterea Mea și vor cunoaște [ei] că numele Meu [este] Domnul [καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά Μοι Κύριος]!

---

vânătorii cei duhovnicești, care vor continua lucrarea apostolică în Biserica lui Dumnezeu.

[87] Profeție despre intrarea neamurilor păgâne, prin convertire și Botez, în Biserică.

[88] Le voi arăta pe Fiul Meu.

Capitolul 17

1.
2.
3.
4.
5. Blestemat [este] omul care își are nădejdea în om [ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ᾽ ἄνθρωπον] și își va întări carnea brațului său în[tru] el și de la Domnul are să se depărteze inima lui [καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ].
6. Și va fi ca tamariscul [ἡ ἀγριομυρίκη] cel [care este] în pustiu [și] nu va vedea când are să vină cele bune. Și se va sălășlui în [locurile] cele sărate și în pustiu, în pământul cel sărat, care nu este locuit.
7. Dar binecuvântat [este] omul cel care a nădăjduit în[tru] Domnul, iar nădejdea sa va fi Domnul.
8. Și va fi ca pomul crescând alături de ape și în umezeală își va pune rădăcinile sale și nu va fi temut [nu se va teme] când are să vină arșița și va fi [vor fi] în el ramurile cele dumbrăvoase [στελέχη ἀλσώδη]. [Iar] în anul secetei nu va fi temut [nu se va teme] și nu va înceta făcând roadă.
9. Adâncă [este] inima [βαθεῖα ἡ καρδία], mai mult decât toate [παρὰ πάντα]. Și om este[89] [Acesta]. Și cine Îl va cunoaște pe El?
10. Eu [sunt] Domnul, Cel care cercetez inimile și ispitesc rinichii [ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς], [ca] să dau fiecăruia după căile sale și după roadele obiceiurilor sale [τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτου].

---

[89] Profeție despre Hristos Domnul.

11. A chemat potârnichea [πέρδιξ], le-a adunat pe cele care nu au născut, făcând avuția lui nu cu judecată. La jumătatea zilelor sale îl vor părăsi pe el și în[tru] cele de apoi ale sale va fi nebun”.

12. Tronul slavei, cel care este înălțat, [este] sfințirea noastră.

13. Răbdarea lui Israil [fii], Doamne! Toți cei care Teau părăsit pe Tine să fie rușinați! Depărtați [să fie ei] pe pământ! Să fie scriși [aceștia], că[ci] au părăsit izvorul vieții [ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς], [L-au părăsit] pe Domnul [τὸν Κύριον].

14. Vindecă-mă, Doamne, și voi fi vindecat, mântuiemă și voi fi mântuit, că lauda mea ești Tu!

15. [Căci,] iată, ei zic către mine: „Unde este cuvântul Domnului? Să vină!”.

16. Dar eu n-am ostenit să vin după Tine, iar ziua omului nu am poftit-o. [Căci] Tu cunoști [că] cele care ies prin buzele mele este [sunt] înaintea feței Tale.

17. Să nu te faci mie spre înstrăinare, miluindu-mă în ziua cea rea.

18. Să fie rușinați cei care mă prigonesc pe mine, iar eu să nu fiu rușinat! Să fie înfricoșați aceia, iar eu să nu fiu înfricoșat [să nu mă înfricoșez]. Adu pe[ste] ei ziua cea rea [și, cu] îndoită zdrobire, zdrobește-i pe ei!

19. Acestea zice Domnul: „Mergi și stai la porțile fiilor poporului tău, prin care intră în ele împărații Iudasului și prin care ies din ele, [cât] și în toate porțile Ierusalimului!

20. Și vei zice către ei: «Auziți cuvântul Domnului, împăraților ai Iudasului și toată Iudea și tot Ierusalimul, cei care intrați prin porțile acestea!

21. [Căci] acestea zice Domnul: <Păziți sufletele voastre și nu ridicați poveri în ziua sabaturilor [ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων] și nu ieșiți [prin] porțile Ierusalimului!

22. Și nu scoateți poveri din casele voastre în ziua sabaturilor și tot lucrul nu îl veți face! Sfințiți ziua saba-

turilor, precum am poruncit părinților voștri!>». Și n-au auzit și n-au aplecat urechea lor

23. și și-au învârtoșat gâtul lor mai mult decât părinții lor, [ca] să nu Mă asculte și să nu primească învățătură.

24. Și va fi, dacă aveți să ascultați de Mine [cu] auzire”, zice Domnul, „[și] a nu aduce poveri prin porțile cetății acesteia în ziua sabaturilor și a sfinți ziua sabaturilor, [pentru] a nu face tot lucrul,

25. și [că] vor intra împărații și stăpânitorii prin porțile cetății acesteia, șezând pe tronul lui David și călărind pe carele și caii lor, ei și stăpânitorii lor, oamenii Iudasului și cei care locuiesc [în] Ierusalim, și va fi locuită cetatea aceasta întru veac [καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα].

26. Și vor veni din cetățile Iudasului și dimprejurul Ierusalimului și din pământul lui Veniamin și din [pământul] cel întins și din munte și de la cea [de] la miazăzi [καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον], aducând arderi de tot și jertfă și tămâi [θυμιάματα][90] și manaa [μαναα]/ mană, iar tămâia aducând laudă întru casa Domnului [καὶ λίβανον φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου].

27. Și va fi, dacă nu aveți să ascultați de Mine, [pentru] a sfinți ziua sabaturilor, a nu ridica poveri și a nu intra [prin] porțile Ierusalimului în ziua sabaturilor, și [că] voi aprinde focul în porțile ei și va mânca străzile Ierusalimului și nu va fi stins [se va stinge]”.

[90] Forma de plural, care indică mai multe feluri de tămâie.

Capitolul 18

1. Cuvântul, care a fost de la Domnul, către Ieremias, zicându-i:

2. „Ridică-te și te coboară întru casa olarului [οἶκον τοῦ κεραμέως] și acolo vei auzi cuvintele Mele!”.

3. Și m-am coborât întru casa olarului și, iată, el își făcea lucrul pe pietre

4. și i-a căzut vasul pe care el îl făcea cu mâinile sale! Și el, din nou, l-a făcut pe acela alt vas, precum i-a plăcut înaintea lui să-l facă.

5. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând[u-mi]:

6. „Oare, precum olarul acesta, nu voi putea să vă fac pe voi? Casa lui Israil, iată, ca lutul olarului voi sunteți în mâinile Mele!

7. Sfârșit voi grăi asupra neamului sau asupra împărăției, [ca] să-i îndepărtez pe ei și [pentru] a-i pierde.

8. Și are să se întoarcă neamul acesta de la toate cele rele ale lor și Mă voi pocăi pentru cele rele pe care am socotit să le fac lor [καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς].

9. Și sfârșit voi grăi asupra neamului și asupra împărăției, [pentru] a se zidi din nou și a se sădi.

10. Și or să facă cele rele înaintea Mea, [pentru] a nu auzi glasul Meu, și Mă voi pocăi pentru cele bune pe care am grăit să le fac lor [καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς].

11. Iar acum zi către oamenii Iudasului și către cei care locuiesc [în] Ierusalim: «Iată, Eu zidesc împotriva voastră cele rele [ἰδοὺ Ἐγὼ πλάσσω ἐφ᾽ ὑμᾶς κακὰ] și gândesc împotriva voastră gând [καὶ λογίζομαι ἐφ᾽ ὑμᾶς λο-

γισμόν]! Așadar, să se întoarcă fiecare de la calea sa cea rea și mai bune veți face obiceiurile voastre!»!”.

12. Și au zis: „Ne vom îmbărbăta, că[ci] după întoarcerile [τῶν ἀποστροφῶν][91] noastre vom merge și fiecare vom face cele plăcute ale inimii sale celei rele”.

13. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Așadar, întrebați între neamuri! Cine le-a auzit pe acestea, pe cele înfricoșătoare, pe care le-a făcut foarte fecioara lui Israil [ἃ ἐποίησεν σφόδρα παρθένος Ισραηλ]?

14. Oare vor înceta sânii de la piatră [μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ] sau zăpada din Libanos [ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου]? Oare se va abate apa cu forța, [cu] vântul ducându-se?

15. Că[ci] M-au uitat pe Mine poporul Meu. În deșert au tămâiat și vor slăbi în căile lor funiile cele veșnice [καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους][92], [ca] să pună piciorul pe cărări, neavând cale spre mergere,

16. [ca] să rânduiască pământul lor spre stingere și șuierare veșnică. Toți cei care trec prin ea se vor uimi și își vor clătina capul lor.

17. Ca vântul de ardere îi voi risipi pe ei spre fața vrăjmașilor lor [și] le voi arăta lor ziua pieirii lor [δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν]”.

18. Și [ei] au zis: „Veniți să socotim gând împotriva lui Ieremias! Că[ci] nu va pieri legea de la preot și sfatul de la cel înțelept și cuvântul de la profet. Veniți și să-l lovim pe el la limbă [δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ] și [apoi] vom asculta toate cuvintele sale [καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτου]![93]”.

---

[91] După întoarcerile noastre de la Dumnezeu, adică după idolii noștri.

[92] Funiile cele veșnice ale păcatului.

[93] O ironie obraznică împotriva Profetului lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, hai să-i strivim limba din gură, apoi îi vom asculta

19. Auzi-mă, Doamne, și auzi glasul dreptății mele!

20. De [ce] să răsplătească pentru cele bune [cu] cele rele? Că[ci] au vorbit împreună cuvinte împotriva sufletului meu și pedeapsa lor mi-au ascuns-o mie. Adu-Ți aminte, stând eu spre fața Ta, [ca] să grăiesc pentru ei cele bune, [ca] să întorci mânia Ta de la ei [τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν Σου ἀπ᾽ αὐτῶν]!

21. Pentru aceasta, dă pe fiii lor spre foamete și adună-i pe ei spre mâinile sabiei [εἰς χεῖρας μαχαίρας]! Să se facă femeile lor fără de copii și văduve, iar bărbații lor să fie omorâți [cu] moarte și tinerii lor căzuți [în] sabie la război!

22. Să se facă strigare în casele lor! [Și] vei aduce asupra lor tâlhari fără de veste, că[ci] au început cuvânt împotriva zămislirii mele [ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου][94] și lațuri au ascuns împotriva mea [καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ᾽ ἐμε].

23. Și Tu, Doamne, ai cunoscut tot sfatul lor împotriva mea, [tot sfatul lor] spre moarte. [De aceea,] să nu lași nepedepsite nedreptățile lor, iar păcatele lor de la fața Ta să nu le ștergi. Să fie slăbiciunea lor înaintea Ta! [Iar] în vremea mâniei Tale fă în[tru] ei [ἐν καιρῷ θυμοῦ Σου ποίησον ἐν αὐτοῖς][95]!

---

toate cuvintele! Îl vom asculta numai atunci, când nu va mai putea să vorbească.

[94] Împotriva vieții mele.

[95] Fă-Ți voia Ta întru ei! Pedepsește-i pe ei după cum voiești!

Capitolul 19

1. Atunci, Domnul a zis către mine: „Mergi și câștigă ulcior de vin [βῖκον] făcut din lut! Și vei aduce din cei mai bătrâni ai poporului și din cei mai bătrâni ai preoților.

2. Și vei ieși spre mormântul fiilor copiilor lor, care este înaintea curților porții ciobului [ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ] și citește acolo toate cuvintele, pe care le voi grăi către tine!

3. Și le vei zice lor: «Auziți cuvântul Domnului, împăraților al Iudasului și bărbaților ai Iudasului și cei care locuiesc [locuiți] [în] Ierusalim și cei care intră [intrați] prin porțile acestea! Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: <Iată, Eu aduc peste locul acesta cele rele, astfel încât tot cel[ui] care aude acestea îi va suna [vor suna] amândouă urechile sale!

4. Pentru care [că] M-au părăsit pe Mine și au înstrăinat locul acesta [καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον] și au tămâiat în[tru] el dumnezeilor celor străini, cărora [pe care] nu îi cunoscuseră ei și părinții lor. Iar împărații Iudasului au umplut locul acesta de sângiurile cele nevinovate [αἱμάτων ἀθῴων]

5. și au zidit cele înalte lui Baal [καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βααλ], [pentru] a-i arde pe fiii lor în foc [τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί], [lucruri] pe care nu le-am poruncit [ἃ οὐκ ἐνετειλάμην] și nici [nu] le-am grăit [οὐδὲ ἐλάλησα] și nici [nu] le-am cugetat în inima Mea [οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ Μου].

6. Pentru aceasta, iată, vin zile>, zice Domnul, <și nu va [mai] fi chemat încă [numele] locului acestuia *Cădere* și *Mormântul fiului lui Ennom*, ci *Mormântul înjunghierii* [ἢ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς]!

7. Și voi înjunghia sfatul lui Iudas și sfatul Ierusalimului în locul acesta și îi voi doborî pe ei cu sabia înaintea vrăjmașilor lor și în mâinile celor care caută sufletele lor și îi voi da pe cei morți ai lor spre mâncare păsărilor cerului și fiarelor pământului.

8. Și voi rândui cetatea aceasta spre stingere și spre șuierare. Tot cel care [va] merge pe lângă aceasta se va întrista și va șuiera pentru toată rana aceasta [καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς].

9. Și vor mânca trupurile fiilor lor [καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν] și trupurile fiicelor lor [καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν], iar fiecare trupurile aproapelui lor vor mânca în trecerea și în împresurarea, [cu] care îi vor împresura pe ei vrăjmașii lor>».

10. Și vei zdrobi ulciorul de vin înaintea ochilor oamenilor celor care ies [vor ieși] împreună cu tine

11. și vei zice: «Acestea zice Domnul: <Așa îl voi zdrobi pe poporul acesta și pe cetatea aceasta, precum se zdrobește vasul cel de lut, care nu va [mai] putea să se vindece încă.

12. Așa voi face>, zice Domnul, <locului acestuia și celor care locuiesc în el, [ca] să dea cetatea aceasta ca cea care se sfărâmă.

13. Iar casele Ierusalimului și casele împăraților Iudasului vor fi precum locul cel care se sfărâmă de necurățiile [lor], în toate casele în care au tămâiat pe acoperișurile lor [ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν] [la] toată oastea cerului [πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ] și au vărsat jertfe de băutură dumnezeilor celor străini [καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις]>»”.

14. Și a venit Ieremias de la Cădere, acolo unde l-a trimis pe el Domnul [ca] să profețească, și a stat în curtea casei Domnului și a zis către tot poporul:

15. „Acestea zice Domnul: «Iată, Eu aduc peste cetatea aceasta și peste toate cetățile ei și peste satele ei toate cele rele, pe care le-am grăit asupra ei! Că[ci] și-au întărit gâtul lor [pentru] a nu asculta cuvintele Mele»”.

Capitolul 20

1. Și Pashor [Πασχωρ], fiul lui Emmir [Εμμηρ], preotul – și acesta era pus povățuind [să povățuiască] casa Domnului – l-a auzit pe Ieremias profețind cuvintele acestea.

2. Și l-a lovit pe el și l-a aruncat pe el în[tr-o] cădere de apă [καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην], care era în poarta casei, lepădată de sus [ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῴου], care era în casa Domnului.

3. Și l-a scos Pashor pe Ieremias din căderea de apă, iar Ieremias i-a zis lui: „Nu [te numești] Pashor, ci mai degrabă *pribeag* [μέτοικον], [căci așa] a chemat Domnul numele tău!

4. Pentru că acestea zice Domnul: «Iată, Eu te dau pe tine spre pribegie [μετοικίαν] împreună cu toți prietenii tăi! Și [aceștia] vor cădea în sabia vrăjmașilor lor, iar ochii tăi vor vedea [acestea]. Iar pe tine și pe tot Iudasul vă voi da întru mâinile împăratului Babilonului. Și îi vor înstrăina pe ei și îi vor tăia pe ei cu săbiile.

5. Și voi da toată tăria cetății acesteia și toate trudele ei și toate vistieriile împăratului Iudasului întru mâinile vrăjmașilor săi și îi vor duce pe ei întru Babilon [Βαβυλών[96]].

6. Iar tu, și toți cei care locuiesc în casa ta, veți merge în[tru] robie și în Babilon vei muri. Și acolo vei fi îngropat tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai profețit lor cele mincinoase [οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ]»".

7. M-ai amăgit pe mine, Doamne, și am fost amăgit. Ai apucat și Te-ai întărit,

---

[96] Forma de N., pentru că în text e forma de Ac. Βαβυλῶνα.

făcându-mă [pe mine] spre râs [și] toată ziua am rămas batjocorit.

8. Că[ci cu] cuvântul cel amar al meu voi râde, [iar] necredința și nefericirea le voi chema [ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι]. Că[ci] mi s-a făcut mie cuvântul Domnului spre ocară și spre batjocură [în] toată ziua mea.

9. Și am zis: „Nu voi [mai] numi numele Domnului și nu voi [mai] grăi încă în[tru] numele Său”. Și S-a făcut ca focul arzând, arzând în oasele mele și am fost slăbit pe toate părțile și nu pot a purta [durerea].

10. Că am auzit ocara celor mulți, adunându-se dimprejur: „Duceți-vă și să năvălim asupra lui toți oamenii, [toți] prietenii săi! Păziți gândul său de va fi înșelat și vom putea [asupra] lui și ne vom lua răzbunarea noastră de la el!”.

11. Dar Domnul [este] cu mine ca războinicul [μαχητὴς] putând [să lupte]. Pentru aceasta au prigonit și să înțeleagă nu puteau. Au fost rușinați foarte, că nu au înțeles necinstele [ἀτιμίας] lor, care prin veac nu vor fi uitate [αἳ δι᾽ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται].

12. Doamne, ispitind cele drepte [și] cunoscând rinichii și inimile, [dă-mi] să văd în[tru] ei răzbunarea cea de la Tine, că[ci] către Tine am descoperit apărările mele [τὰ ἀπολογήματά μου]!

13. Cântați Domnului, lăudați Lui [lăudați-L pe El], că[ci] a scos sufletul sărmanului din mâna celor făcând cele rele!

14. Blestemată [este] ziua în care am fost născut în ea, ziua în care m-a născut pe mine maica mea. Să nu fie [o zi] dorită!

15. Blestemat [este] omul care, veselindu-se, a binevestit tatălui meu, zicându-i: „Ți-a fost născut ție băiat”.

16. Să fie omul acela ca cetățile pe care le-a nimicit Domnul în[tru] mânie și nu S-a pocăit [pentru aceasta]! Să audă strigare dimineața și gălăgie la amiază.

17. Că nu m-a ucis pe mine în uterul maicii [mele] [ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μήτρᾳ μητρὸς] și [nu] mi s-a făcut mie maica mea mormântul meu [καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου] și uterul [ei să fie] al zămislirii celei veșnice [καὶ ἡ μήτρα συλλήμψεως αἰωνίας].

18. Pentru ce aceasta[97]? [Pentru ce] am ieșit din uter? [Pentru] a vedea trude și dureri? Și [așa] au rămas în[tru] rușine zilele mele [καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου].

[97] Pentru ce m-a născut?

Capitolul 21

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremias, când a trimis către el împăratul Sedechias [Σεδεκιας] pe Pashor, fiul lui Melhias [Μελχιας], și pe Sofonias [Σοφονιας], fiul lui Maaseas [Μαασαιας] preotul, zicându-i:

2. „Întreabă pentru noi pe Domnul, că[ci] împăratul Babilonului a venit asupra noastră! [Întreabă,] dacă va face Domnul după toate cele minunate ale Sale și [acela] va pleca de la noi!”.

3. Iar Ieremias a zis către ei: „Așa veți zice către Sedechias, împăratul Iudasului:

4. «Acestea zice Domnul: <Iată, Eu întorc armele cele războinice, cu care voi vă războiți cu ele cu haldeii, cei care v-au închis pe voi în afara zidului, în mijlocul cetății acesteia!

5. Și Eu vă voi război pe voi cu mână întinsă și cu brațul cel tare, cu mânie [μετὰ θυμοῦ] și urgie [καὶ ὀργῆς] și [cu] furia cea mare [καὶ παροργισμοῦ μεγάλου].

6. Și îi voi lovi pe toți cei care locuiesc în cetatea aceasta, pe oameni și pe dobitoace, cu moartea cea mare [ἐν θανάτῳ μεγάλῳ] și [astfel] vor muri>.

7. Iar după acestea, așa zice Domnul: <Îl voi da pe Sedechias, pe împăratul Iudasului, și pe copiii săi și pe poporul care a rămas în cetatea aceasta de [la] moarte și de [la] foamete și de [la] sabie, [îi voi da] întru mâinile vrăjmașilor lor, care caută sufletele lor, și îi vor tăia pe ei cu gura sabiei [καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας]. [Și] nu îi voi cruța pe ei și nici nu Mă voi îndura de ei>»”.

8. „Și către poporul acesta [așa] vei zice: «Acestea zice Domnul: <Iată [ἰδοὺ], Eu am dat înaintea feței voastre

calea vieții [Ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς] și calea morții [καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου]!

9. Cel care șade în cetatea aceasta va muri cu sabia și cu foametea. Iar cel care iese să se ducă către haldei, [către] cei care v-au închis pe voi, va trăi și sufletul său va fi în[tre] prăzi[98] și va trăi.

10. Pentru că am întărit fața Mea împotriva cetății acesteia spre cele rele și nu spre cele bune. [Căci] întru mâinile împăratului Babilonului va fi dată și va fi arsă ea în[tru] foc>»”.

11. Casa împăratului Iudasului, auziți cuvântul Domnului!

12. Casa lui David, acestea zice Domnul: „Judecați dimineața judecata și îndreptați și scoateți-l pe cel care a fost jefuit din mâna celui care îi face rău lui! Pentru ca să nu se aprindă ca focul urgia Mea [ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή Μου] și va fi ars și nu va fi cel care va stinge.

13. Iată, Eu către tine [vorbesc], cel care locuiești valea Sorului [Σορ] cea întinsă, [pentru] cei care zic: «Cine ne va înfricoșa pe noi?» sau «Cine va intra către locașul nostru?».

14. Și voi aprinde foc în dumbrava ei și [focul] va mânca toate cele dimprejurul ei”.

---

98 Va fi robit și considerat pradă de război.

Capitolul 22

1. Acestea zice Domnul: „Mergi și te coboară întru casa împăratului Iudasului și vei grăi acolo cuvântul acesta!

2. Și vei zice: «Ascultă cuvântul Domnului, împăratule ale Iudasului, cel care șezi pe tronul lui David, tu și casa ta și poporul tău și cei care intră [prin] porțile acestea!

3. Acestea zice Domnul: <Faceți judecată și dreptate și scoateți-l pe cel care a fost jefuit din mâna celui care îi face rău lui, iar pe prozelit, pe orfan și pe văduvă nu-i asupriți! Și nu fiți neevlavioși, iar sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta!

4. Pentru că, dacă, făcând [așa], aveți să faceți cuvântul acesta, și [atunci] vor intra împărații prin porțile casei acesteia, șezând pe tronul lui David, și s-au urcat ei pe care[99] și pe cai, [cât] și copiii lor și poporul lor.

5. Dar dacă nu aveți să faceți cuvintele acestea, asupra Mea M-am jurat [κατ᾽ Ἐμαυτοῦ ὤμοσα]>, zice Domnul, <că spre pustiire va fi casa aceasta [ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος]>»".

6. Că acestea zice Domnul împotriva casei împăratului Iudasului: „Galaadul[e] [Γαλαάδ], [deși] tu [Îmi ești] Mie începutul Libanosului, de nu am să te pun pe tine întru pustiu, [printre] cetățile [ce] nu vor fi locuite.

7. Și voi aduce asupra ta om nimicind și toporul său, și vor tăia cedrii cei aleși ai tăi și îi vor arunca întru foc.

8. Și vor trece neamurile prin cetatea aceasta și vor zice fiecare către aproapele său: «Pentru ce Domnul a făcut așa cetății acesteia mari?».

---

[99] Se referă la carele de război.

9. Și vor zice: «Pentru care [că] au părăsit făgăduința Domnului, Dumnezeului lor și s-au închinat dumnezeilor celor străini și le-au slujit lor».

10. Nu îl plângeți pe cel care a murit și nici [nu] îl jeliți pe el! Plângeți [cu] plângere pe cel care pleacă, că[ci] nu se va [mai] întoarce încă și nici nu are să mai vadă pământul părinților săi”.

11. Pentru că acestea zice Domnul către Sellim [Σελλημ], fiul lui Iosias [Ἰωσίας], cel care împărățește, despre Iosias, tatăl său, care a ieșit din locul acesta: „Nu se va mai întoarce acolo,

12. ci acolo, în locul [în] care l-am mutat pe el, va muri și nu va [mai] vedea încă pământul acesta.

13. O, cel care zidește casa sa nu cu dreptate și camerele sale cele de sus nu în[tru] judecată! Din cauza [sa] aproapele său va lucra fără preț [παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν] și plata sa nu îi va fi dată lui.

14. Și-a zidit sieși casă bine măsurată, [cu] camerele cele de sus aerisite, [cu] ferestre deosebite și încastrate în cedru [καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ] și unse cu pământ roșu [καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ].

15. Oare nu vei împărăți, că[ci] tu ești întărâtat de către Ahaz [Ἀχάζ], tatăl tău? [Iar ei] nu vor mânca și nu vor bea. [Și] era mai bine [ca] tu a face [să faci] judecată și dreptatea cea bună.

16. Nu au cunoscut, nu au judecat judecata celor smeriți și nici judecata nevoiașului. [Și] nu este aceasta să nu Mă cunoști [a nu Mă cunoaște] tu pe Mine?”, zice Domnul.

17. „Iată, nu sunt ochii tăi și nici inima ta bună [bune], ci întru lăcomia ta și întru sângele cele nevinovat, [pentru] a-l vărsa pe el, și întru nedreptate și întru a face ucidere!”.

18. Pentru aceasta, acestea zice Domnul către Ioachim [Ἰωακίμ], fiul lui Iosias, împăratul Iudasului: „Vai de

omul acesta [οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον]! Nu or să-l jelească pe el[, zicând:] «O, frate [ὦ, ἀδελφέ]!» și nici nu-l vor plânge pe el[, zicând:] «Vai mie, Doamne [οἴμμοι, Κύριε]!».

19. Îngroparea măgarului va fi îngropată [ταφὴν ὄνου ταφήσεται], cel care a fost măturat va fi aruncat dincolo de poarta Ierusalimului [συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλημ]".

20. [Și Domnul a zis:] „Suie-te întru Libanos [Λίβανος] și strigă! Și întru Vasan [Βασαν] dă glasul tău! Și strigă înspre dincolo de mare [καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης], că[ci] au fost zdrobiți toți iubiții tăi [ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί σου]!

21. Am grăit către tine în[tru] căderea ta[100] și [tu] ai zis: «Nu voi asculta». Aceasta [este] calea ta. [Căci] din tinerețea ta nu ai ascultat glasul Meu.

22. [Pe] toți păstorii tăi îi va păstori vântul [πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος] și iubiții tăi în[tru] robie vor ieși [καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται], că[ci] atunci vei fi rușinat și vei fi necinstit de toți cei care te iubesc pe tine.

23. Locuind în Libanos, încuibându-te în cedri vei suspina [ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις], când or să-ți vină ție durerile nașterii ca [celei] născând".

24. „Eu trăiesc", zice Domnul, „[iar] dacă a fost [și] are să fie Iehonias [Ἰεχονίας], fiul lui Ioachim, împăratul Iudasului, pecetea [ἀποσφράγισμα] pe mâna cea dreaptă a Mea, de acolo te voi smulge pe tine.

25. Și te voi da pe tine întru mâinile celor care caută sufletul tău, de care tu te temi de fața lor, [te voi da pe tine] întru mâinile haldeilor.

26. Și te voi lepăda pe tine și pe maica ta, pe cea care te-a născut pe tine, acolo, întru pământul [în] care nu ai fost născut, și acolo vei muri,

---

[100] Întru căderea ta în păcat. Pe când tu păcătuiseși.

27. iar întru pământul, [pentru] care ei se roagă [cu] sufletele lor, nu or să se întoarcă”.

28. „A fost dispreţuit Iehonias ca vasul care nu este nevoia sa, că[ci] a fost scos şi a fost aruncat întru pământul pe care nu îl cunoscuse.

29. Pământule, pământule, auzi glasul Domnului!

30. Scrie pe omul acesta: omul cel surghiunit [ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον]! Că nu are să mai crească încă din sămânţa lui bărbat şezând pe tronul lui David, stăpânitorul în[tru] Iudas”.

Capitolul 23

1. „O [ὢ], păstorii [οἱ ποιμένες], cei care risipesc și pierd oile pășunii Mele [οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς Μου]!”.

2. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „[Spun acestea] către cei care păstoresc pe poporul Meu. Voi ați risipit oile Mele și le-ați alungat pe acestea și nu le-ați cercetat pe ele. Iată, Eu Mă răzbun asupra voastră după obiceiurile cele rele ale voastre!

3. Și Eu îi voi primi pe cei rămași ai poporului Meu din tot pământul [în] care i-am alungat pe ei acolo și îi voi așeza pe ei întru pășunea lor și vor fi sporiți [vor spori] și vor fi înmulțiți [se vor înmulți].

4. Și le voi ridica lor păstori care îi vor păstori pe ei și nu vor [mai] fi temători încă [nu se vor mai teme încă] și nici [nu] vor [mai] fi înfricoșați [și nici nu se vor mai înfricoșa]”, zice Domnul.

5. „Iată, vin zile”, zice Domnul, „și îi voi ridica lui David pe Răsăritul cel drept [Ἀνατολὴν δικαίαν], iar Împăratul[101] va împărăți și va înțelege și va face judecată și dreptate pe pământ!

6. În zilele Sale va fi mântuit Iudasul, iar Israilul se va sălășlui nădăjduind. Și acesta [este] numele Său, [cu] care Îl va [vor] chema pe El: Domnul Iosedec [Κύριος Ιωσεδεκ].

7. Pentru aceasta, iată, vin zile”, zice Domnul, „și nu vor [mai] zice încă: «Domnul trăiește, [Cel] care a scos casa lui Israil din pământul Egiptosului»,

---

[101] Răsăritul cel drept și Împăratul fiind Hristos Dumnezeu.

8. ci: «Domnul trăiește, [Cel] care a adunat toată sămânța lui Israil din pământul de miazănoapte și din toate țările [în] care i-a alungat pe ei acolo și i-a înapoiat pe ei în pământul lor»!”.

9. [Iar] în[tru] Profeți [s-a zis]: „A fost zdrobită inima mea în[tru] mine. A[u] fost clătinat[e] toate oasele mele. Am fost făcut ca omul zdrobit și ca omul cuprins de vin de la fața Domnului [καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου][102] și de la fața bunei-cuviințe a slavei Sale [καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης Αὐτοῦ].

10. Că[ci] de la fața acestora a plâns pământul. Au fost uscate pășunile pustiului. Și alergarea lor a fost rea, iar tăria lor nu [a fost] așa[103]”.

11. [Și acestea a zis Domnul:] „Că[ci] preotul și profetul au fost spurcați și în casa Mea am văzut răutățile lor.

12. Pentru aceasta să fie calea lor întru alunecarea lor în întuneric [διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ]! Și vor fi împiedicați [se vor împiedica] și vor cădea în ea [el[104]], pentru că voi aduce peste ei cele rele în anul cercetării lor [ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν]”, zice Domnul.

13. „Și în profeții Samariei am văzut nelegiuiri: au profețit prin Baal [ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ][105] și au rătăcit pe poporul Meu, Israil.

14. Și în profeții Ierusalimului le-am văzut pe cele îngrozitoare: preacurvind și mergând în[tru] minciuni și ajutând mâinile cele rele, [ca] să nu se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea. [De aceea,] toți Mi s-au făcut Mie ca Sodoma [Σόδομα] și cei care locuiesc [în] el ca Gomorra [Γόμορρα]”.

---

[102] Ca omul umplut de beția dragostei dumnezeiești.

[103] Nu a fost tărie. Căci și-au pierdut tăria lor.

[104] În întunericul Iadului.

[105] Au profețit în mod mincinos, în mod demonic.

15. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, Eu îi voi hrăni pe ei [cu] durere și îi voi adăpa pe ei [cu] apa cea amară, că[ci] de la profeții Ierusalimului a ieșit spurcăciunea [μολυσμὸς] [la] tot pământul!”.

16. [Căci] așa zice Domnul Atotțiitorul: „Nu ascultați cuvintele profeților [celor mincinoși], că[ci] își fac în deșert lor înșiși vedenii [ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν], din inima lor grăiesc și nu din gura Domnului [ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου]!

17. [Ei] zic celor care leapădă cuvântul Domnului: «Pacea va fi vouă», iar [la] toți cei care merg [după] voile lor [și la] tot cel care merge [întru] înșelarea inimii sale [πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ], le-au zis: «Nu vor veni asupra ta cele rele».

18. Că [Dar] cine a stat în[tru] tabăra Domnului [ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι Κυρίου] și a văzut cuvântul Său [καὶ εἶδεν τὸν λόγον Αὐτοῦ]? Cine a luat în urechea [sa] și a auzit?

19. Iată, cutremurul [este] de la Domnul și urgia [Lui] iese! Întru cutremur, aducându-se împreună, asupra celor neevlavioși va veni.

20. Și nu se va mai întoarce mânia Domnului până [ce nu] are să o facă pe ea și până [ce nu] are să o ridice pe ea de la încercarea inimii Sale [ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας Αὐτοῦ]. În zilele cele din urmă vor înțelege acestea [ἐπ᾿ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά].

21. Nu trimiteam profeți, dar ei alergau [să propovăduiască]. Nu am grăit către ei, dar ei profețeau.

22. Iar dacă au stat [ar fi stat] în[tru] încredințarea Mea și au auzit [ar fi auzit] cuvintele Mele, [atunci] și pe poporul Meu [l-ar fi întors], îi întorceau pe ei [i-ar fi întors pe ei] de la obiceiurile cele rele ale lor.

23. [Căci] Dumnezeu apropiindu-Mă sunt Eu [Θεὸς ἐγγίζων Ἐγώ εἰμι]”, zice Domnul, „și nu Dumnezeu de departe [καὶ οὐχὶ Θεὸς πόρρωθεν].

24. Oare va fi ascuns omul în cele ascunse și Eu nu îl voi vedea pe el? [Oare] nu Eu voi plini cerul și pământul?", zice Domnul.

25. „Le-am auzit pe [cele pe] care le grăiesc profeții, care profețesc în numele Meu cele mincinoase, zicând: «Am visat un vis».

26. Până când va fi [aceasta] în inima profeților, a celor care profețesc cele mincinoase, și în a se profeți pe ei [înșiși], voile inimii lor,

27. a celor care socotesc să uite legea Mea în visele lor, pe care le povesteau fiecare aproapelui său, precum au uitat părinții lor numele Meu în Baal?

28. [Dar] Profetul, în care este visul, să povestească visul său! Și, în[tru] care [este] cuvântul Meu către el, să povestească cuvântul Meu în[tru] adevăr! [Căci] ce [este] pleava față de grâu, așa [sunt] cuvintele Mele [față de cele mincinoase]", zice Domnul.

29. „[Oare] nu [sunt] cuvintele Mele ca focul arzând [οὐχὶ οἱ λόγοι Μου ὥσπερ πῦρ φλέγον]", zice Domnul, „și ca toporul tăind piatra [καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν]?

30. Pentru aceasta, iată, Eu [zic acestea] către profeți[106]", zice Domnul Dumnezeu, „[către] cei care fură cuvintele Mele fiecare de la aproapele său!

31. Iată, Eu [zic acestea] către profeți, [către] cei care scot profețiile limbii [τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης][107] și, dormitând, [este] dormitarea lor!

32. Iată, Eu [zic acestea] către profeții cei care profețesc visele cele mincinoase și le povesteau pe ele și au rătăcit pe poporul Meu cu minciunile lor și cu înșelătorii lor! Iar Eu nu i-am trimis pe ei și nu le-am poruncit lor și [cu] folos nu vor folosi pe poporul acesta.

---

[106] Către profeții mincinoși.

[107] Care scot „profeții" doar pe gură, dar care nu au nimic de-a face cu Dumnezeu. Care se prefac că sunt Profeți și spun numai cuvinte goale.

33. Și dacă or să te întrebe pe tine poporul acesta sau preotul sau profetul, zicând: «Care [este] câștigul Domnului?»[,] și [atunci] le vei zice lor: «Voi sunteți câștigul!». Dar Eu vă voi sparge pe voi”, zice Domnul.

34. „Iar profetul și preotul și poporul, care or să zică [cum că ei sunt] «câștigul Domnului», și [atunci] pe omul acela și pe casa lui îl voi răzbună [îi voi răzbuna].

35. Că așa veți zice fiecare către aproapele său și fiecare către fratele său: «Ce a răspuns Domnul?» și «Ce a zis Domnul?».

36. Și nu o mai numiți încă «câștigul Domnului»! Că[ci] «câștigul omului» va fi cuvântul său”.

37. Și pentru ce a zis [acestea] Domnul, Dumnezeul nostru?

38. Pentru aceasta, acestea zice Domnul Dumnezeu: „Pentru ce au zis cuvântul acesta: «câștigul Domnului»? Iar [Eu] am trimis către voi, zicându-vă: «Nu veți [mai] zice: <câștigul Domnului>».

39. Pentru aceasta, iată, Eu vă iau și vă sparg pe voi și pe cetatea pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri!

40. Și vă voi da pe voi [la] ocara cea veșnică și [la] necinstea cea veșnică [καὶ δώσω ἐφ᾽ ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον], care nu va fi uitată [nu vor fi uitate] [ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται][108]”.

[108] La pedeapsa Iadului.

Capitolul 24

1. Mi-a arătat mie Domnul două coșuri de smochine [δύο καλάθους σύκων], stând către fața templului Domnului, după [ce] l-a [i-a] înstrăinat Nabuhodonosor [Ναβουχοδονοσορ], împăratul Babilonului, pe Iehonias [Ἰεχονίας], fiul lui Ioachim [Ἰωακίμ], împăratul Iudasului, și pe stăpânitori și pe meșteșugari și pe cei legați și pe cei bogați din Ierusalim, și i-a adus pe ei întru Babilon.

2. Un coș de smochine [era cu smochine] bune foarte ca smochinele cele dintâi, iar coșul cel de-al doilea de smochine [era cu smochine] rele foarte, [și] care nu va fi mâncat [nu vor fi mâncate] din cauza răutății lor.

3. Și a zis Domnul către mine: „Ce vezi tu, Ieremia [Ιερεμια]?". Și am zis: „Smochinele cele bune [sunt] bune foarte, iar cele rele [sunt] rele foarte, [și] care nu va fi mâncat [nu vor fi mâncate] din cauza răutății lor".

4. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

5. „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Ca smochinele cele bune, [ca] acestea, așa îi voi cunoaște pe cei care au fost înstrăinați ai lui Iudas, pe care i-am trimis din locul acesta întru pământul haldeilor spre cele bune.

6. Și voi întări ochii Mei spre ei întru cele bune [καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς Μου ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ] și îi voi înapoia pe ei întru pământul acesta întru cele bune. Și îi voi rezidi pe ei și nu am să-i dărâm, și îi voi sădi pe ei și nu îi [voi] sco[a]t[e] afară.

7. Și le voi da lor inimă [ca] să [Mă] cunoască ei pe Mine [καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς Ἐμὲ], că[ci] Eu sunt Domnul. Și Îmi vor fi Mie întru popor, iar Eu le voi fi lor întru Dumnezeu, că[ci] vor fi întorși [se vor întoarce] spre Mine din toată inima lor.

8. Și ca pe smochinele cele rele, [și] care nu va fi mâncat [nu vor fi mâncate] din cauza răutății lor», acestea zice Domnul, «așa îi voi da pe Sedechias, pe împăratul Iudasului, și pe cei mari ai săi și pe rămășița Ierusalimului, pe cei care au rămas în pământul acesta, și pe cei care locuiesc în Egiptos.

9. Și îi voi da pe ei spre risipire întru toate împărățiile pământului și vor fi [aceștia] spre ocară și spre parabolă/pildă și spre ură și spre blestem în tot locul în care i-am alungat pe ei acolo.

10. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, până ce are să se sfârșească [ei] din pământul pe care li l-am dat lor»”.

Capitolul 25

1. Cuvântul care a fost către Ieremias, despre tot poporul Iudasului, în anul cel al patrulea al lui Ioachim, fiul lui Iosias, împăratul Iudasului,

2. care a grăit către tot poporul Iudasului și către cei care locuiesc [în] Ierusalim, zicând:

3. „În [Din] cel de-al 13-lea an al lui Iosias, fiul lui Amos, împăratul Iudasului, și până [în] ziua aceasta [au trecut] 23 de ani, iar [Eu] am grăit către voi, sculându-Mă dis-de-dimineață și zicând.

4. Și îi trimiteam către voi pe robii Mei, pe Profeți, de la revărsatul zorilor trimițându-i – dar nu ați ascultat și [nici] nu ați luat aminte [cu] urechile voastre –,

5. [și] zicându-vă: «Întoarceți-vă fiecare de la calea sa cea rea și de la obiceiurile voastre cele rele și veți locui în pământul pe care l-am dat vouă și părinților voștri din veac și până în veac!

6. Nu mergeți după dumnezeii cei străini [pentru] a le sluji lor și [pentru] a vă închina lor, pentru ca să nu Mă înfuriați pe Mine cu faptele mâinilor voastre, [ca] să vă fac rău pe voi [vouă]!».

7. Iar [voi] nu ați ascultat de Mine”.

8. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Întrucât nu ați crezut cuvintelor Mele,

9. iată, Eu voi trimite și voi lua poporul de la miazănoapte și îi voi aduce pe ei în pământul acesta și pe[ste] cei care locuiesc [în] el și pe[ste] toate neamurile dimprejurul lui! Și îi voi pustii pe ei și îi voi da pe ei spre stingere și spre șuierare și spre ocara cea veșnică.

10. Și voi pierde de la ei glasul de bucurie și glasul de veselie, glasul mirelui și glasul miresei, mirosul mirului și lumina luminătorului.

11. Și va fi tot pământul [lor][109] spre stingere și [ei] vor sluji la neamuri 70 de ani.

12. Și când [or] să se împlinească cei 70 de ani, Mă voi răzbuna pe neamul acela”, zice Domnul, „și îi voi pune pe ei spre stingerea cea veșnică.

13. Și voi aduce peste pământul acela toate cuvintele Mele, pe care le-am grăit împotriva lui, toate [cuvintele] care au fost scrise în cartea aceasta,

14. pe care le-a profețit Ieremias către toate neamurile Elamurilor [τὰ ἔθνη τὰ Αιλαμ]”.

15. Acestea zice Domnul: „Să zdrobească arcul lui Elam, [să zdrobească] începutul stăpânirii lor!

16. Și voi aduce peste Elam cele patru vânturi din cele patru vârfuri ale cerului și îi voi risipi pe ei în toate vânturile acelea. Și nu va fi neam, [în] care nu va [vor] veni acolo cei care au fost alungați ai lui Elam.

17. Și îi voi înfricoșa pe ei înaintea vrăjmașilor lor, [înaintea] celor care caută sufletul lor, și voi aduce peste ei pe cele rele, după urgia mâniei Mele, și voi trimite după ei sabia Mea până ce i-am nimicit [îi voi nimici] cu totul pe ei.

18. Și voi pune tronul Meu în Elam și voi trimite acolo împărat și pe cei mari [ai poporului].

19. Și va fi la sfârșitul zilelor [acelora că] voi întoarce robimea Elamului”, zice Domnul.

20. La început[ul domniei], împărățind Sedechias, împăratul, a fost cuvântul acesta pentru Elam:

---

[109] Tot pământul lui Israil.

Capitolul 26

1.

2. „[Spun acestea] Egiptosului, [aflat] în puterea lui Farao al lui Nehao [Φαραω Νεχαω], împăratul Egiptosului, care era la râul Eufratis, în Harhamis [Χαρχαμις], [și] pe care l-a bătut Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, în anul al 4-lea al lui Ioachim, împăratul Iudasului.

3. Luați arme și scuturi și duceți-vă la război!

4. Înșeuați caii! Încălecați caii și puneți-vă pe [cap] căștile voastre! Scoateți-vă sulițele și îmbrăcați platoșele voastre!

5. Că[ci] de ce vă înspăimântă ei și plecați? Pentru că, dindărăt, cei tari ai lor vor fi loviți [cu] fuga. Au fugit și nu s-au întors, înconjurând [ei] împrejur", zice Domnul.

6. „Să nu fugă cel ușor și să nu se mântuie cel tare la miazănoapte, [în] cele de la Eufratis [Εὐφράτης]! [De aceea,] au slăbit [și] au căzut.

7. Cine [este] acela, [care] precum râul va sui și ca râurile își mișcă apa [sa, pentru că]

8. apele Egiptosului ca râul va sui [vor sui]? Și [el] a zis: «Mă voi sui și voi acoperi pământul [ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω γῆν] și îi voi nimici [pe cei] locuind [care locuiesc] în[tru] el [καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ]».

9. Încălecați pe cai! Pregătiți carele[110]! Ieșiți [la luptă]! Luptătorii etiopienilor și ai libiesilor [λίβυες]/ libienilor au fost înarmați [cu] arme, [dar] și lidii [λυδοί]/ lidienii. Suiți-vă! Întindeți arcul!".

10. Iar [în] ziua aceea [vom fi cu] Domnul, Dumnezeul nostru. [Va fi] ziua răzbunării [ἡμέρα ἐκδικήσεως],

---

[110] Carele de război.

[ca] să Se răzbune [El] pe vrăjmașii Săi. [Și] atunci [îi] va mânca sabia Domnului și [aceasta] va fi împlinită și va fi îmbătată [se va îmbăta] de sângele lor, că[ci] jertfa Domnului Savaot [vine] din pământul de miazănoapte, [de] la râul Eufratis.

11. „Suie-te, Galaadule [Γαλαάδ], și ia rășină [ῥητίνην] fecioarei, fiicei Egiptosului! Întru deșert ai înmulțit vindecările tale, [iar] folosul nu îți este ție[111].

12. Au auzit neamurile glasul tău și strigarea ta a umplut pământul, că[ci] luptătorul către luptător a slăbit [și] în[tru] aceasta[112] au căzut amândoi".

13. [Și acestea sunt cuvintele] pe care le-a grăit Domnul în mâna lui Ieremias [ἃ ἐλάλησεν Κύριος ἐν χειρὶ Ιερεμιου], [ca] să meargă Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, [și] să lovească pământul Egiptosului [τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου]:

14. „Vestiți înspre Magdolos [Μαγδωλός][113] și porunciți înspre Memfis [Μέμφις]! Ziceți: «Stai și pregătește-te, că a mâncat sabia tisa [τὴν σμίλακά][114] ta!

15. Pentru ce a fugit boul Apis [ὁ Ἆπις ὁ μόσχος], cel ales de tine? Nu a rămas, că[ci] Domnul l-a slăbit pe el,

16. [dar] și mulțimea sa a slăbit și a căzut. Și fiecare zicea către aproapele său: <Avem să ne ridicăm și avem să ne întoarcem către poporul nostru, spre patria noastră, de la fața sabiei celei elinești>».

17. Chemați numele lui Farao al lui Nehao, al împăratului Egiptosului: Saon-esbi-emoid [Σαων-εσβι-εμωηδ]!".

18. „Eu trăiesc", zice Domnul Dumnezeu, „că[ci] precum Itavirionul [τὸ Ἰταβύριον] în munți și precum Carmilosul [Κάρμηλος][115] în mare va veni.

---

[111] Și n-ai niciun folos de pe urma lor.

[112] Și în luptă au murit amândoi.

[113] Un oraș din Egipt, *cf.* LSJM Lexicon, p. 1071, in BW 10.

[114] A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Tisa_(arbore).

[115] Idem: https://ro.wikipedia.org/wiki/Muntele_Carmel.

19. Vasele înjghebării [σκεύη ἀποικισμοῦ][116] dă-ți-le ție, fiică locuind Egiptosul! Că[ci] Memfisul spre stingere va fi și [așa] va fi chemat. Vai, pentru că nu [v]a [mai] fi [nimeni] locuind în[tru] el!

20. Juninca [este cea] care a fost înfrumusețată, Egiptosul, [iar] cârpa cea de la miazănoapte [ἀπόσπασμα ἀπὸ βορρα] a venit împotriva ei.

21. Și cei năimiți ai ei [sunt] în ea ca vițeii cei îngrășați, hrănindu-se întru ea. Pentru că și ei au fost întorși. Și au fugit împreună [și] nu au stat. Că[ci] ziua pieirii a venit pe[ste] ei și ceasul răzbunării lor.

22. Glasul [va fi] precum al șarpelui șuierând. Că[ci] în nisip vor merge. Cu topoarele vor veni împotriva ei, [vor veni] ca tăind pomii.

23. Vor tăia dumbrava ei", zice Domnul Dumnezeu, „că[ci] nu are să-și închipuie că se înmulțește [înmulțesc] mai mult decât lăcusta și nu le este [cunoscut] numărul lor[117].

24. A fost rușinată fiica Egiptosului. A fost dată întru mâinile poporului de la miazănoapte.

25. Iată, Eu îl răzbun pe Amon [Ἀμῶν], pe fiul ei, împotriva lui Farao și împotriva celor care s-au încrezut în el!

26.

27. Iar tu nu ai să te temi, robul Meu, Iacov[e], și nici nu ai să te înspăimânți, Israil[ule], pentru că, iată, Eu mântuind [te mântui] pe tine, [pe cel] de departe, și pe sămânța ta din robia lor! Și se va întoarce Iacov și va tăcea și va adormi și nu va fi cel care îl tulbură pe el.

28. Nu te teme copilul Meu, Iacov[e]", zice Domnul, „că[ci] împreună cu tine sunt Eu! Că[ci Eu] voi face sfârșit în[tru] tot neamul [ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει], în[tru] care te-am alungat pe tine acolo, iar pe tine nu te

[116] Ale coloniei.

[117] Și nu li se cunoaște numărul lor.

voi face să [te] sfârșești. Și te voi pedepsi pe tine întru judecată, dar pe tine, pe cel nevinovat, [Eu] nu te voi pedepsi”.

Capitolul 27

1. Cuvântul Domnului pe care [El] l-a grăit împotriva Babilonului:

2. „Vestiți în[tre] neamuri și, cei care auziți, faceți [acestea] și să nu le ascundeți [pe ele]! Ziceți: «A fost luat Babilonul, a fost rușinat Vilos [Βῆλος], [a fost rușinat] cel neînfricat. Cea blândă a fost dată, [a fost dată] Marodah [Μαρωδαχ]».

3. Că[ci] s-a suit peste el[118] neamul [cel] de la miazănoapte. [Și] acesta va sta pe pământul acesta spre stingere și nu va [mai] fi cel care locuiește în[tru] el de la om și până la dobitoc.

4. În zilele acelea și în vremea aceea vor ieși fiii lui Israil, ei și fiii lui Iudas, din acela[119], mergând pe jos [βαδίζοντες] și plângând vor merge către Domnul Dumnezeul lor [καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν], căutându-L [ζητοῦντες][pe El].

5. Până la Sion vor cere cale aici, căci fața lor [și-]o vor da[120]. Și vor veni și vor fugi către Domnul Dumnezeu[l lor], căci făgăduința cea veșnică nu va fi trecută cu vederea [διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται].

6. Oile care au fost pierdute a[u] fost poporul Meu. Păstorii lor le-au alungat pe ele în munți, le-au rătăcit pe cele de la munte, [căci] pe deal plecau și nu aveau grijă de culcușul lor.

7. Toți cei care le află [le aflau] pe ele, le mâncau pe ele. Vrăjmașii lor au zis: «Nu avem să le dezlegăm pe ele, pentru care am păcătuit Domnului, pășunii dreptății, adunându-ne împreună [cu] părinții lor».

---

[118] Peste Babilon.

[119] Din Babilon.

[120] Își vor da fața, adică viața lor, Domnului.

8. Înstrăinați-vă [ἀπαλλοτριώθητε] din mijlocul Babilonului și din pământul haldeilor și ieșiți! Și fiți ca balaurii către fața oilor [καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων]!

9. Căci, iată, Eu ridic împotriva Babilonului adunarea neamurilor din pământul de miazănoapte [συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ]! Și [ei] vor sta pregătiți, [împreună cu] el[121], acolo. [Și] îl va [vor] lua [pe el] precum sulița luptătorului celui înțelept [care] nu se va întoarce deșartă.

10. Și va fi Haldea [ἡ Χαλδαία] spre jefuire, [iar] toți cei care o jefuiesc [o vor jefui] pe ea vor fi mulțumiți.

11. Că[ci] vă veseleați și vă lăudați jefuind moștenirea Mea, pentru că săreați ca vacile prin iarbă [διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ] și împungeați ca taurii [καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι].

12. A fost rușinată foarte maica voastră, maica [voastră] în cele bune, [făcându-se] cea din urmă a neamurilor, cea pustiită.

13. De la urgia Domnului nu va fi locuit și totul va fi spre stingere. Iar tot cel care va merge prin Babilon se va întrista și vor șuiera în toată rana lui [καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς].

14. Stați pregătiți împotriva Babilonului, împrejurul [său], toți întinzând arcul! Săgetați împotriva lui! [Căci] nu aveți să șovăiți [cu] săgețile voastre.

15. Aplaudați împotriva lui [κατακροτήσατε ἐπ᾽ αὐτήν]! Au fost slăbite mâinile sale, au căzut întăriturile sale și a fost dărâmat zidul său, că[ci] răzbunarea este de la Dumnezeu [ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστιν]. Răzbunați-vă împotriva lui! Precum a făcut [καθὼς ἐποίησεν], faceți-i lui [ποιήσατε αὐτῇ]!

16. Nimiciți cu totul sămânța din Babilon, ținând secera în[tru] vremea secerișului! [Iar] de la fața sabiei

[121] Cu Babilonul.

celei elinești, fiecare întru poporul său se vor [va] întoarce și fiecare întru pământul său va fugi.

17. Oaia rătăcită [este] Israil, [iar] leii au alungat-o pe ea. Cel dintâi a mâncat-o pe ea împăratul Assurului [Ασσουρ], iar după el [i-a mâncat] oasele ei împăratul Babilonului”.

18. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, Eu Mă răzbun pe împăratul Babilonului și pe pământul său precum M-am răzbunat pe împăratul Assurului!

19. Și-l voi întoarce pe Israil întru pășunea sa și va paște [acesta] în Carmilos și în muntele lui Efrem și în Galaad și va fi umplut sufletul său [καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ][122].

20. [Iar] în zilele acelea și în vremea aceea vor căuta nedreptatea lui Israil [τὴν ἀδικίαν Ισραηλ] și [ea] nu va [mai] fi [καὶ οὐχ ὑπάρξει], și păcatele lui Iudas [τὰς ἁμαρτίας Ιουδα] și nu or să le afle [καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν], că[ci] milostiv voi fi celor care au rămas pe pământ[123]”, zice Domnul.

21. „Cu amărăciune pune piciorul pe[ste] el și pe[ste] cei care locuiesc în el! Răzbună-te, sabie, și nimicește!”, zice Domnul. „Și fă după toate câte îți poruncesc ție!

22. [Căci] glasul de război și zdrobirea cea mare [sunt] în pământul haldeilor.

23. Cum a fost sfărâmat și a fost zdrobit ciocanul a tot pământul [ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς]? Cum a fost făcut spre stingere Babilonul în [mijlocul tuturor] neamurilor?

24. Vor năvăli asupra ta și vei fi cucerit, o, Babilonule, și nu vei cunoaște [când va fi aceasta]! [Pentru că] ai fost aflat și ai fost luat, că[ci] Domnului te-ai împotrivit.

25. A deschis Domnul comoara Sa [ἤνοιξεν Κύριος τὸν θησαυρὸν Αὐτοῦ] și a adus vasele urgiei Sale [καὶ ἐξή-

[122] Dumnezeu va umple sufletul său cu slava Lui.

[123] Profeție despre mântuirea noastră prin Hristos Domnul.

νεγκεν τὰ σκεύη ὀργῆς Αὐτοῦ], că[ci] lucrul Domnului, Dumnezeului [a toate], [este] în pământul haldeilor,

26. că[ci] au venit vremurile sale[124]. Deschideți hambarele sale! Cercetați-l pe el ca pe o peșteră și nimiciți-l cu totul pe el! Să nu fie rămășița sa[125]!

27. Uscați-l de toate roadele sale și să se coboare spre tăiere! Vai lor [οὐαὶ αὐτοῖς], că vine ziua lor și vremea răzbunării lor [ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν][126]!".

28. [Se va auzi] glasul fugind și mântuindu-se din pământul Babilonului, [ca] să vestească întru Sion răzbunarea de la Domnul, Dumnezeul nostru.

29. „Porunciți celor mulți împotriva Babilonului! Întinzând arcul [cu] totul, ridicați-vă asupra lui [de jur-]împrejur! Să nu[-i] fie lui mântuindu-se [a se mântui]! Răsplătiți-i lui după faptele sale, după toate câte a făcut! Faceți-i lui [aceasta], că[ci] către Domnul s-a împotrivit, [către] Dumnezeul Cel Sfânt al lui Israil!

30. Pentru aceasta vor cădea cei tineri ai săi în[tru] cele largi ale sale[127], iar toți bărbații [și] luptătorii săi vor fi lepădați", a zis Domnul.

31. „Iată, Eu [sunt] împotriva trufiei tale", zice Domnul, „că[ci] vine ziua ta și vremea răzbunării tale[128]!

32. Va slăbi trufia ta și va cădea și nu va fi cel care te ridică pe tine [cel care să te ridice pe tine]. Și voi aprinde focul în dumbrava sa și va mânca toate cele dimprejur ale sale".

33. Acestea zice Domnul: „[Babilonul] a fost asupritor. Fiii lui Israil și fiii lui Iudas [au fost asupriți] împreună

---

[124] S-a împlinit vremea pentru ca el, Babilonul, să fie pedepsit.

[125] Să nu mai rămână niciunul din el!

[126] Vremea în care Dumnezeu Se va răzbuna pe ei.

[127] Pe străzile cetății.

[128] Vremea în care Mă voi răzbuna pe tine.

[de către el]. Toți cei care au fost robiți de ei au fost asupriți de [către] ei, că[ci] nu au voit să îi alunge pe ei[129].

34. Și Cel care îi răscumpără pe ei [καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς], Cel tare [ἰσχυρός], Domnul [Κύριος], Atotțiitorul [Παντοκράτωρ]: [acesta este] numele Lui. [Iar El] judecată va judeca față de împotrivitorii Săi, pentru că are să șteargă pământul și Se întărâtă [παροξυνεῖ] [Se va întărâta] [asupra] celor care locuiesc Babilonul.

35. Sabie asupra haldeilor și asupra celor care locuiesc Babilonul și asupra marilor[130] lui și asupra celor înțelepți ai săi!

36. Sabie asupra luptătorilor săi! Iar [ei] vor fi slăbiți.

37. Sabie asupra cailor lor și asupra carelor lor [de război]! Sabie asupra luptătorilor lor și asupra celui amestecat [καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον][131], cel [care este] în mijlocul său [τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς][132], și [asupra celor care] vor fi ca femeile [καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες[133]]! Sabie asupra comorilor sale! Și [ei] vor fi risipiți.

38. În apa sa a nădăjduit [Babilonul]. Și vor fi rușinați, că[ci] este pământul celor cioppliți [ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστιν][134] și cu insule care se lăudau [καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο].

39. De aceea, chipurile [ἰνδάλματα][135] vor locui în[tru] insule, iar în[tru] el[136] vor locui fiicele sirenelor [θυγατέρες σειρήνων]. [Căci acesta] nu are să mai fie locuit întru veac [οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα],

---

[129] Din Babilon, ca să se poată întoarce în Israil, în țara lor.

[130] Asupra celor mari din ei, a celor de vază.

[131] Cu dublă semnificație: ori căsătorit cu o femeie păgână, ori într-o relație de preacurvie cu o rudă apropiată.

[132] Al Babilonului.

[133] Se referă la bărbații homosexuali pasivi. Care sunt considerați „femei” de către partenerii lor.

[134] Este pământul idolilor.

[135] Idolii.

[136] În Babilon.

40. precum a nimicit Dumnezeu Sodoma și Gomorra [καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα], iar la marginile lor Domnul a zis: «Omul nu are să mai locuiască acolo, iar fiul omului nu are să mai pribegească acolo».

41. Iată, poporul vine de la miazănoapte! Iar neamul cel mare și împărații cei mulți vor fi ridicați [se vor ridica] de la marginea pământului.

42. Arc [τόξον] și pumnal [ἐγχειρίδιον] având [ei]. Îndrăzneț este și nu are să aibă milă [ἰταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ]. Glasul lor ca marea va suna. Pe cai vor călări. Au fost pregătiți [S-au pregătit] ca focul spre război, spre tine [venind], fiico a Babilonului.

43. A auzit împăratul Babilonului auzul lor și au fost slăbite [i-au slăbit] mâinile sale. Necazul l-a biruit pe el, dureri ale facerii ca ale celei născând.

44. Iată [ἰδοὺ], ca leul se va sui de la Iordanis spre locul Etam [ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου εἰς τόπον Αιθαμ][137]! Că[ci] repede îi voi alunga pe ei din el și pe tot tânărul din el [și] voi sta deasupra [ἐπιστήσω][a toate]. Că[ci] cine [este] ca Eu [Mine] [ὅτι τίς ὥσπερ Ἐγώ] și cine Mi se va împotrivi Mie? Și cine [este] el, păstorul, care va sta împotriva feței Mele?

45. Pentru aceasta, auziți sfatul Domnului, pe care S-a sfătuit [El] împotriva Babilonului și gândurile Sale, pe care le-a socotit împotriva celor care locuiesc [acolo], a haldeilor: «De nu am să nimicesc cu totul mieii oilor lor, de nu am să nimicesc pășunea de la ei»!

46. Că[ci] de la glasul luării Babilonului va fi clătinat [se va clătina] pământul și strigătul în[tre] neamuri va fi auzit [se va auzi]”.

---

[137] Profeție hristologică.

Capitolul 28

1. Acestea zice Domnul: „Iată, Eu Mă ridic împotriva Babilonului și împotriva celor care locuiesc [acolo], a haldeilor, [ca] vântul arzător nimicindu-l cu totul!

2. Și îi voi trimite întru Babilon pe cei obraznici și se vor purta cu dispreț [împotriva] lui și vor pustii pământul său. Vai asupra Babilonului! De jur împrejur [va fi înconjurat] în ziua chinuirii sale.

3. Împotriva lui să întindă cel care întinde arcul său și să stea împrejur [ale] cărui arme este [sunt] ale sale! Și să nu-i cruțați pe tinerii săi și nimiciți toată puterea sa[138]!

4. Și vor cădea rǎniții în pământul haldeilor, iar cei care au fost străpunși[139] în afara sa.

5. Pentru că a[u] fost văduvit [văduviți] Israilul și Iudasul de Dumnezeul lor, de Domnul Atotțiitorul [διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ισραηλ καὶ Ιουδας ἀπὸ Θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ Κυρίου Παντοκράτορος], că[ci] pământul lor a fost umplut de nedreptatea de la cele sfinte ale lui Israil [ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ισραηλ].

6. Fugiți din mijlocul Babilonului și mântuiți-vă fiecare sufletul său! Și să nu săriți în nedreptatea lui, că[ci] vremea răzbunării sale este de la Domnul [și] răsplata sa i-o răsplătește lui.

7. Potirul cel de aur al Babilonului [este] în mâna Domnului [ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν ἐν χειρὶ Κυρίου], îmbătând tot pământul din vinul său [μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς]. [Și] s-au îmbătat neamurile, [iar] pentru aceea au fost clătinate [s-au clătinat].

---

[138] A Babilonului.

[139] Cu arma.

8. Și fără de veste a căzut Babilonul [καὶ ἄφνω ἔπεσεν Βαβυλὼν] și a fost zdrobit [καὶ συνετρίβη]. Plângeți-l pe el! Luați-i rășina stricăciunii sale, dacă cumva va fi vindecat!”.

9. Am îngrijit Babilonul și nu a fost vindecat [nu s-a vindecat]. Avem să îl părăsim pe el și avem să plecăm fiecare [dintre noi] întru pământul său, că[ci] s-a apropiat de cer judecata sa [ὅτι ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς] [și] a fost scoasă afară până la stele [ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων].

10. A adus Domnul judecata Sa [ἐξήνεγκεν Κύριος τὸ κρίμα Αὐτοῦ]. Vino [δεῦτε]! Și avem să vestim întru Sion lucrurile Domnului, ale Dumnezeului nostru.

11. „Pregătiți săgețile! Umpleți tolbele! Domnul a ridicat duhul [ἤγειρεν τὸ πνεῦμα] împăratului midilor/ mezilor, că[ci] întru Babilon [este] urgia Sa [ca] să-l nimicească cu totul pe el. Că[ci] răzbunarea Domnului este, răzbunarea poporului Său este.

12. Ridicați-vă peste zidurile Babilonului! Semn puneți peste [el]! Ridicați-vă tolbele! Pregătiți-vă paze [φυλακάς][140], că[ci] a pus mâna pe arme! Dar Domnul le va face pe [cele pe] care le-a grăit împotriva celor care locuiesc [în] Babilon.

13. [El] vine [împotriva] celor care locuiesc la apele cele multe și asupra mulțimii comorilor sale[141], [căci] hotarele sale, cu adevărat, [sunt] întru milele Sale [εἰς τὰ σπλάγχα Σου].

14. Că[ci] Domnul S-a jurat asupra brațului Său. Pentru că [Eu] te voi umple pe tine de oameni precum lăcustele și cei care coboară[142] vor vorbi împotriva ta.

---

[140] Pregătiți-vă mai multe rânduri de oameni care să stea de pază!

[141] Cu referire la Babilon.

[142] Peste zidurile tale. Tot cu referire la cetatea Babilonului.

15. [Căci El este] făcând pământul în[tru] tăria Sa [ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι Αὐτοῦ], pregătind lumea în[tru] înțelepciunea Sa [ἑτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ Αὐτου] [și Care], în[tru] înțelegerea Sa, a întins cerul [ἐν τῇ συνέσει Αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν].

16. Întru glas a pus sunetul apei în cer [εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ] și a pus norii până la marginea pământului [καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπʼ ἐσχάτου τῆς γῆς], fulgerele întru ploaie le-a făcut [ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν] și a scos lumina din comorile Sale [καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν Αὐτοῦ].

17. A fost înnebunit tot omul de înțelepciune [ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως], a fost rușinat tot aurarul de cele cioplite ale sale [κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ][143], că[ci] pe cele mincinoase le-au turnat[144] [și] nu este Duhul în[tru] ei [ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν Πνεῦμα[145] ἐν αὐτοῖς].

18. Cele deșarte este [sunt] lucrurile care au fost batjocorite în vremea cercetării lor [μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν] [și aceia] vor pieri [ἀπολοῦνται].

19. [Dar] nu [va fi] asemenea partea lui Iacov, că[ci], Cel care a zidit toate, El este moștenirea sa, [și] Domnul [este] numele Său.

20. Tu Îmi risipești Mie vasele războiului, iar [Eu] voi risipi prin tine neamurile și voi înlătura din tine împărații.

21. Și voi risipi prin tine calul și pe călărețul său, și voi risipi prin tine carele [de război] și pe călăreții lor.

22. Și voi risipi prin tine pe tânăr și pe fecioară, și voi risipi prin tine pe bărbat și pe femeie.

---

143 A fost rușinat de Dumnezeu din cauza idolilor pe care i-a făcut.

144 Au turnat în metal pe idolii lor.

145 E la forma de N. și Îl indică pe Dumnezeu Duhul Sfânt, adică harul Duhului Sfânt în acest context.

23. Și voi risipi prin tine pe păstor și turma sa, și voi risipi prin tine pe plugar și câmpul său, și voi risipi prin tine pe stăpânitorii și căpeteniile tale.

24. Și voi răsplăti Babilonului și tuturor celor care locuiesc [în el], [tuturor] haldeilor, toate relele lor, pe care le-au făcut împotriva Sionului, împotriva ochilor voștri", zice Domnul.

25. „Iată, Eu [zic] către tine: Muntele a fost nimicit cu totul! Este nimicit cu totul tot pământul. Și voi întinde mâna Mea asupra ta și te voi rostogoli pe tine de la pietre și te voi da pe tine ca muntele care a fost ars [ὄρος ἐμπεπυρισμένον].

26. Și nu or să ia de la tine piatra [cea pusă] întru unghi [καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν] și [nici] piatra [cea pusă] întru temelie [καὶ λίθον εἰς θεμέλιον], că[ci] vei fi spre stingere întru veac", zice Domnul.

27. „Ridicați semn pe pământ! Trâmbițați în[tre] neamuri [cu] trâmbița! Sfințiți-vă împotriva acestuia! Porunciți neamurilor împotriva acestuia! [Porunciți-le] de la Mine împăraților Araratului [Αραρατ] și Ashanazeilor [καὶ τοῖς Ασχαναζαίοις]! Veniți peste el[146]! Ridicați-vă catapultele [βελοστάσεις] asupra sa! Calul [va fi] mult ca lăcustele [ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος][147].

28. Sfințiți-vă împotriva acestuia, [împotriva] neamurilor împăratului midilor/ mezilor și a tot pământul pe care îl stăpânește el și a tuturor căpeteniilor sale!

29. A fost clătinat pământul și s-a trudit, pentru că s-a ridicat asupra Babilonului gândul Domnului [διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου], [ca] să pună pământul Babilonului spre stingere și [pentru] a nu [mai] fi locuit el.

30. Luptătorul Babilonului a sfârșit a se război. Vor sta acolo în trecere, [căci] a fost zdrobită stăpânirea lor

---

[146] Veniți să cuceriți Babilonul!

[147] În această bătălie, luptătorii vor fi mulți și vor fi călări.

[ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν]. Au fost făcuți ca femeile [ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες]. A[u] fost ars[e] corturile sale, au fost zdrobite [οἱ μοχλοὶ] zăvoarele sale.

31. Prigonind spre întâlnire, prigonind se va prigoni [διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται] și vestind spre întâlnire, vestind [are] să vestească [καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι] împăratului Babilonului că a fost luată cetatea sa [τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ].

32. Au fost luați de la marginea trecerilor sale și leșurile lor au fost aruncate în foc [καὶ τὰ συστέματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί], iar bărbații săi [și] luptătorii ies afară".

33. Pentru că acestea zice Domnul: „Casele împăratului Babilonului ca aria cea coaptă vor fi treierate [οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἅλων ὥριμος ἀλοηθήσονται]. Încă puțin și va veni secerișul său[148].

34. «M-a mâncat pe mine, m-a împărțit pe mine, m-a prins pe mine vasul cel mic [κατέφαγέν με ἐμερίσατό με κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν], Nabuhodonosor, împăratul Babilonului [Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος]. M-a înghițit pe mine ca balaurul [κατέπιέν με ὡς δράκων]. Și-a umplut pântecele său din desfătarea mea [ἔπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου], [căci] m-a alungat pe mine [ἐξῶσέν με].

35. Trudele mele și greutățile mele [au rămas] întru Babilon» va zice [Israil], locuind [iarăși] Sionul, «și sângele meu [este] asupra celor care locuiesc [acolo, asupra] haldeilor», va zice Ierusalimul".

36. Pentru aceasta, acestea zice Domnul: „Iată, Eu îl voi judeca pe potrivnicul tău și voi răzbuna răzbunarea ta și voi pustii marea sa și voi usca izvorul său!

37. Și va fi Babilonul spre stingere și nu va [mai] fi locuit.

---

148 Al Babilonului.

38. Împreună ca leii au fost ridicați [s-au ridicat] și ca puii de lei.

39. În[tru] fierbințeala lor le voi da fuga lor și îi voi îmbăta pe ei, pentru ca să se îmbete și să doarmă somnul cel veșnic [ὅπως καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον], iar [din el] nu or să se mai ridice", zice Domnul.

40. „Îi voi coborî pe ei ca pe mieii spre înjunghiere și ca pe berbeci împreună cu iezii.

41. Cum a [fost] luată și a fost prinsă lauda [cea] a tot pământul? Cum s-a făcut Babilonul spre stingere în[tre] neamuri?

42. Marea s-a suit asupra Babilonului în glasul valurilor sale și [acesta] a fost acoperit [de ele].

43. Cetățile sale au fost făcute pământul cel fără de apă și necălcat. Niciunul nu va [mai] locui în acesta și nici nu vei [mai] locui [va mai locui] în acesta fiul omului.

44. Și Mă voi răzbuna asupra Babilonului și îi voi scoate din gura sa pe [cei pe] care i-a înghițit și neamurile nu or să mai fie încă cu el.

45.

46.

47.

48.

49. Și în Babilon vor cădea rănițiii a tot pământul.

50. Mântuindu-i de pe pământ, mergeți și nu stați! Cei de departe, aduceți-vă aminte de Domnul și Ierusalimul să se suie în inimile voastre [καὶ Ιερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν]!".

51. „Am fost rușinați, că[ci] am auzit ocara noastră [și] a acoperit necinstea fața noastră. [Pentru că] au intrat cei străini întru cele sfinte ale noastre, întru casa Domnului".

52. „Pentru aceasta, iată, vin zile", zice Domnul, „și Mă voi răzbuna asupra celor cioplite ale lui și rănițiii [lui] vor cădea în tot pământul său.

53. Că[ci] dacă are să se suie Babilonul ca cerul și dacă are să se întărească înălțimea tăriei lui de către Mine, [totuși ei] vor veni nimicindu-l cu totul pe el", zice Domnul.

54. „Glasul strigării [este] în Babilon și zdrobirea cea mare [este] în pământul haldeilor.

55. Că[ci] Domnul a nimicit cu totul Babilonul și a nimicit din el glasul cel mare. Dând glas ca apele cele multe, [El] a dat spre pieire glasul său[149],

56. că[ci] a venit asupra Babilonului. Nenorocirea i-a cuprins [pe ei], [pe] luptătorii săi. A fost îngrozit arcul lor, că[ci] Dumnezeu le răsplătește lor. Domnul le răsplătește lor răsplata [lor].

57. Și [El] îi va îmbăta [cu] îmbătare pe conducătorii săi și pe cei înțelepți ai săi și pe căpeteniile sale", zice Împăratul, Domnul, Atotstăpânitorul, [căci acesta este] numele Lui.

58. Acestea zice Domnul: „Zidul Babilonului a fost lărgit. [De aceea,] dărâmându-se, va fi dărâmat, iar porțile sale cele înalte vor fi arse. Și nu se vor trudi popoarele întru deșert [καὶ οὐ κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν], dar neamurile [cele] din[tru] început se vor sfârși [καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν]".

59. Cuvântul pe care i l-a poruncit Domnul lui Ieremias, Profetului, [ca] să i-l zică lui Sareas [Σαραιας], fiului lui Nirias [Νηριας], [care este] fiul lui Maaseas [Μαασαιας], pe când mergea de la Sedechias, împăratul Iudasului, spre Babilon, în cel de al 4-lea an al împărăției sale, iar Sareas [era] stăpânitorul darurilor [ἄρχων δώρων].

60. Iar Ieremias a scris toate cele rele [καὶ ἔγραψεν Ιερεμιας πάντα τὰ κακά], care vor veni asupra Babilonului [ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα], într-o carte [ἐν βιβλίῳ ἑνί], toate cuvintele care au fost scrise împotriva Babilonului.

---

149 Al Babilonului.

61. Iar Ieremias a zis către Sareas: „Când ai să mergi întru Babilon și vei vedea și vei citi toate cuvintele acestea,

62. și [atunci] vei zice: «Doamne, Doamne, Tu ai grăit împotriva locului acestuia, [ca] să se nimicească cu totul acesta și a nu mai fi locuind în el de la om [și] până la dobitoc, că[ci] stingerea [lui] întru veac va fi».

63. Și va fi când vei înceta a citi cartea aceasta, și [că] e nevoie de această piatră[150] și o vei arunca pe ea în mijlocul Eufratului.

64. Și [atunci] vei zice așa: «Se va scufunda Babilonul [καταδύσεται Βαβυλὼν] și nu are să se ridice de la fața celor rele [καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν], pe care Eu le aduc asupra lui [ὧν Ἐγὼ ἐπάγω ἐπ᾽ αὐτήν]»".

[150] Cartea profetică este piatra aruncată în râul Eufrat.

Capitolul 29

1. Împotriva celor străini.

2. Acestea zice Domnul: „Iată, apele urcă de la miazănoapte și va fi [vor fi] întru puhoi, înecând! Și va îneca [vor îneca] pământul și plinătatea cetății sale și pe cei care locuiesc în el. Iar oamenii vor striga și îi vor jeli [pe ei] toți cei care locuiesc pe pământ.

3. De la glasul curgerii sale, de la copitele picioarelor sale și de la cutremurul carelor sale, al glasului roților sale, nu s-au întors părinții la copiii lor din cauza slăbiciunii mâinilor lor.

4. În ziua [aceea], venind, [voi veni] să nimicesc pe toți cei străini. Și voi nimici pe Tiros și pe Sidon și pe toți cei rămași ajutorul lor, că[ci] Domnul îi va nimici cu totul pe cei rămași ai insulelor.

5. Vine pleșuvia [φαλάκρωμα[151]] asupra Gazei, a fost aruncat Ascalonul. Iar [pe] cei rămași, enachimii [pe enachimi] [ενακιμ], până când îi vei bate?

6. Sabia Domnului până când nu o vei odihni [ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις]? Înapoiază-o în teaca ta! Odihnește-te și [apoi] ridică-te!

7. Cum [altfel] Se va odihni?”. Și Domnul i-a poruncit lui împotriva Ascalonului și împotriva celor de lângă mare [și] împotriva celor rămași să se trezească.

---

[151] Sensul prim e acela de *pleșuvie*, pe când cel secund e de *sărăcie*. Iar pleșuvia, aici, vorbește despre sărăcirea cetății Gaza.

Capitolul 30

1. Acestea îi zice Domnul Idumeii: „Nu este încă înțelepciunea în Teman [Θαιμαν], [căci] a pierit sfatul de la cei înțelepți, pleca [a plecat] înțelepciunea lor,

2. a fost înșelat sfatul lor. Coborâți adânc întru locuința celor care locuiesc în Dedan [Δαιδαν], că[ci] pe cele grele le-a făcut! L-am adus pe el în vremea [în] care l-am cercetat pe el.

3. Că[ci] culegătorii de struguri ți-au venit ție [și] nu te vor părăsi ție [pe tine]. Pe rămășițe [καταλείμματα][152], ca hoții în noapte [ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ], vor pune mâna lor [ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν].

4. Că[ci] Eu l-am tras [afară] pe Isav [ὅτι Ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἠσαῦ], am descoperit cele ascunse ale lor [ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν], [ca] să nu [mai] poată să le ascundă. I-au nimicit prin mâna fratelui său și a aproapelui său. Și [el] nu [mai] este,

5. rămânând [doar] cel orfan al său ca să trăiască. Iar Eu voi trăi [καὶ Ἐγὼ ζήσομαι] și văduvele în Mine au nădăjduit [καὶ χῆραι ἐπ᾽ Ἐμὲ πεποίθασιν]".

6. Căci acestea a zis Domnul cărora nu era [aveau] legea să bea potirul: „Au băut și tu ai rămas nepedepsit, [deși] nu ai să rămâi nepedepsit, că[ci], bând [și tu], vei bea [ca și ei].

7. Că[ci] pe Mine Însumi M-am jurat", zice Domnul, „că[ci] întru [pământ] necălcat [de oameni] și spre ocară și spre blestem vei fi în mijlocul ei[153] și toate cetățile ei vor fi pustii întru veac".

8. Auzire am auzit de la Domnul

---

[152] Pe strugurii rămași în vie după culesul viei.

[153] A Idumeii.

[ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου] și Îngeri întru neamuri a trimis [καὶ Ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν]. „Adunați-vă și veniți întru aceasta! Ridicați-vă spre război!

9. Pe cel mic l-am dat [pentru] tine în[tre] neamuri [μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν], pe cel ușor de disprețuit în[tre] oameni [εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις][154].

10. Jucăria ta ți-a pus-o ție în mână [ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι]. Îndrăznelile inimii tale le-a nimicit [ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν]. Găurile pietrelor le-a luat [τρυμαλιὰς πετρῶν συνέλαβεν], tăria dealului celui înalt [ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλου], că[ci] s-a înălțat ca vulturul puiul său [ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ][155]. [Însă] acolo te voi dărâma pe tine.

11. Idumea [ἡ Ιδουμαία] va fi întru [pământ] necălcat [de oameni], [iar] tot cel care [va] merge pe lângă ea va șuiera,

12. [căci] fost nimicită ca Sodoma și Gomorra. Iar [despre] cei pribegi ai ei”, a zis Domnul Atotțiitorul, „nu are să șadă acolo om și nu are să locuiască acolo fiul omului.

13. Iată [ἰδοὺ], ca leul va sui din mijlocul Iordanisului spre locul Etam [ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου εἰς τόπον Αιθαμ][156]! Că[ci] repede îi voi alunga pe ei dintru aceasta. Iar cei tineri din ea stați gata! Că[ci] cine este ca Eu [ὅτι τίς ὥσπερ Ἐγώ] [ca Mine]? Și cine Mi se va împotrivi Mie? Și cine [este] el, păstorul, care va sta către fața Mea?

14. Pentru aceasta, auziți sfatul Domnului, pe care [El] S-a sfătuit asupra Idumeii și gândul Său pe care l-a socotit asupra celor care locuiesc Temanul: De nu or să

---

[154] Profeție hristologică. Pentru că Domnul Iisus Hristos e Cel care a fost disprețuit și minimalizat de către oameni.

[155] Profeție despre Înălțarea Domnului.

[156] Cu referire la Hristos Domnul.

măture pe cele foarte mici ale oilor, de nu are să o pustiască pe ea căderea lor!

15. Că[ci] de la glasul căderii lor a fost clătinat [s-a clătinat] pământul, iar strigarea ta în mare a fost auzită [καὶ κραυγή σου ἐν θαλάσσῃ ἠκούσθη].

16. Iată [ἰδοὺ], ca vulturul va vedea [ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται] și își va întinde aripile [sale] asupra fortărețelor ei [καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ᾽ ὀχυρώματα αὐτῆς]! Și va fi inima celor tari ai Idumeii în ziua aceea [καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ιδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ] ca inima femeii având durerile nașterii [ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης]".

17. Lor, fiilor lui Ammon [Αμμων], așa le-a spus Domnul: „Nu [sunt] fii, nu sunt în Israil sau îl voi lua [pe cel care] nu este al lor? Pentru ce l-a luat Melhom pe Gad [Μελχομ τὸν Γαδ] și poporul lor în cetățile lor va locui?

18. Pentru aceasta, iată, vin zile", zice Domnul, „și voi auzi în Ravvat zarva războaielor [καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων]! Și vor fi întru [pământ] necălcat [de oameni] și spre pieire și altarele ei în[tru] foc vor fi arse, iar Israilul își va lua stăpânirea sa.

19. Jelește-te, Esevonule [Εσεβων], că[ci] Gea a fost nimicită [ὅτι ὤλετο Γαι]! Strigați, fiice ale Ravvatului! Încingeți-vă [cu] pânze de sac și zbuciumați-vă și loviți-l pe Melhom! Că[ci] împreună în pribegie vor merge preoții săi și stăpânitorii săi.

20. De ce te vei bucura în câmpurile lui Enachim [Ενακιμ], fiico a îndrăznelii? Cea care a nădăjduit în comorile ei. Cea care zice: «Cine va veni împotriva mea?».

21. Iată, Eu aduc frica pe[ste] tine", a zis Domnul, „de la tot cel vecin al tău și veți fi risipiți fiecare întru fața sa și nu va fi cel care [te] adună [pe tine]!".

22.

23. [Despre] curtea împărătesei Chidarului [Κηδαρ],

pe care a lovit-o Nabuhodonosor [Ναβουχοδονοσορ], împăratul Babilonului, așa a zis Domnul: „Ridicați-vă și suiți în Chidar și sfârșiți pe fiii lui Chedem [Κεδεμ]!

24. Corturile lor și oile lor le vor lua, veșmintele lor și toate vasele lor și cămilele lor le vor lua lor înșiși. Și chemați asupra lor pieirea dimprejur!

25. Fugiți foarte! Coborâți adânc întru locuința șezând [celor care șed] în curte, că[ci] s-a sfătuit sfat asupra voastră împăratul Babilonului și a socotit gând asupra voastră!

26. Ridică-te și suie asupra neamului celui liniștit, șezând întru ușurare, [asupra] cărora nu sunt uși [celor care nu au uși], nici zăvoare, nici lacăte, [și care] singuri se odihnesc!

27. Și vor fi cămilele lor spre jefuire și mulțimea dobitoacelor lor spre pieire. Și îi voi vântura pe ei [cu] toată suflarea [καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι] [Mea], [pe cei care] au fost tunși înaintea feței lor din toată cealaltă parte a lor [κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν], [și] le voi aduce întoarcerea lor”, a zis Domnul.

28. „Iar curtea va fi locuința vrăbiilor [καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ στρουθῶν] și [va fi] necălcată până în veac [καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος]. [Și] omul nu are să șadă acolo și nici nu are să locuiască acolo fiul omului.

29. [Împreună cu] Damascosul a[u] fost rușinat[e] Imatul [Ημαθ] și Arfadul [Αρφαδ], că[ci] au auzit auzul cel rău [ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν][157] [și] s-au uimit [și] au fost mâniați. [Și vor voi] să se odihnească, [dar] nu or să poată.

30. A fost slăbit Damascosul, a fost întors spre fugă. Cutremurul[158] l-a apucat pe el.

---

157 Au primit vestea cea rea.

158 Cutremurul interior.

31. Cum nu M-a părăsit pe Mine cetatea [πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν Ἐμήν]?! Satul au iubit [κώμην ἠγάπησαν].

32. Pentru aceasta, tinerii vor cădea în cele largi ale sale[159] și toți bărbații [și] războinicii săi vor cădea”, zice Domnul.

33. „Și voi arde foc în zidul Damascosului [καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ] și voi mistui străzile fiului lui Ader [καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Αδερ]”.

[159] Vor cădea pe străzile cetății.

Capitolul 31

1. Moabului așa i-a zis Domnul: „Vai asupra lui Nabav [Ναβαυ], că[ci] a nimicit [și] a fost luat Cariatemul [Καριαθαιμ]! A fost rușinat Amatul [Αμαθ] și a fost biruit.

2. Nu este încă vindecarea lui Moab. Trufia [este] în Esevon [Εσεβων]. A socotit asupra lui cele rele: «L-am lovit pe el din neam». Și încetarea va înceta [καὶ παῦσιν παύσεται], [căci] după tine va umbla sabia [ὄπισθέν σου βαδιεῖται μάχαιρα].

3. Că[ci] glas a fost strigat din Oronem [Ωρωναιμ]: «[Vine] pieirea și zdrobirea cea mare [ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα]».

4. A fost zdrobit Moabul. Vestiți întru Zogora [Ζογορα]!

5. Că[ci] a fost umplut Alaotul cu plâns [ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῷ]. Se va sui plângând în calea Oronem, [căci] strigarea pieirii au auzit.

6. Fugiți și mântuiți-vă sufletele voastre [εύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν]! Și veți fi ca măgarul cel sălbatic în pustiu [καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ].

7. Fiindcă ai nădăjduit în fortărețele tale și tu vei fi luat[160]. Și va ieși Hamos [Χαμως] în[tru] pribegie [ἐν ἀποικίᾳ], [dar] împreună cu [el vor ieși și] preoții săi[, cât] și stăpânitorii săi.

8. Și va veni pieirea în toată cetatea și cetatea nu are să se mântuie. Și va [vor] pieri țevile de apă [ὁ αὐλών][161] și va fi nimicit cu totul [locul] cel întins[162]”, precum a zis Domnul.

---

[160] Și tu vei fi cucerit.
[161] Apeductele.
[162] Așezările de la câmpie.

9. „Dați-i semne lui Moab, că[ci cu] legătură va fi aprins! Iar toate cetățile sale întru [pământ] necălcat vor fi. [Atunci,] de unde [va fi] cel locuind [întru] el [πόθεν ἔνοικος αὐτῇ]?

10. Blestemat [este] cel care face lucrurile Domnului cu nepurtare de grijă [ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς], îndepărtând sabia sa de sânge.

11. S-a odihnit Moab de copilaș și era nădăjduind în slava sa. Nu a turnat dintr-u[n] vas într-u[n alt] vas și întru pribegie nu a mers. Pentru aceasta a stat gustul său în[tru] el și mirosul său nu a încetat.

12. Pentru aceasta, iată, vin zile”, zice Domnul, „și îi voi trimite lui, aplecându-se, și [aceia] îl vor apleca pe el[163], iar vasele sale le vor mărunți și coarnele sale le vor zdrobi!

13. Și va fi rușinat Moabul de [către] Hamos precum a fost rușinată casa lui Israil de [către] Betil [Βαιθηλ], [cea] a nădejdii lor, nădăjduind în[tru] ei.

14. Cum veți zice [atunci]: «Cei puternici suntem și omul întărindu-se întru cele ale războaielor»?

15. A nimicit Moabul, cetatea sa, iar pe tinerii cei aleși ai săi i-au coborât spre înjunghiere.

16. Aproape [este] să vină ziua lui Moab și răutatea sa cea foarte repede.

17. Mergeți lui [la el] toți [cei] dimprejurul său, toți cei care ați cunoscut numele său! Ziceți[-i lui]: «Cum a fost zdrobit toiagul cel cu bună cinste [πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεής], toiagul măreției [ῥάβδος μεγαλώματος]?»!

18. Coboară-te din slavă și șezi în[tru] umezeală [ατάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ]! Șezând [Pentru că șade] Debonul, nimiciți! Că[ci] a nimicit Moabul, s-a suit întru tine pustiind fortăreața ta.

19. Stai pe cale și privește, șezând în Aroir [Αροηρ]!

---

[163] Și îi voi trimite lui pe cei care i se apleacă lui, și care mai apoi îl vor apleca, îl vor supune pe el.

Și[-l] întreabă, fugind și mântuind [pe cel care fuge și se mântuie], și[-i] zi [lui]: «Ce a fost?»!

20. A fost rușinat Moabul, că[ci] a fost zdrobit. Jelește-te și strigă! Vestește în Arnon [Αρνων] că a nimicit Moabul!

21. Și judecata vine [κρίσις ἔρχεται] întru pământul lui Misor [Μισωρ], [vine] pe[ste] Helon [Χαιλων] și pe[ste] Iassa [Ιασσα] și pe[ste] Mofat [Μωφαθ]

22. și pe[este] Debon și pe[ste] Nabav și pe[ste] casa lui Deblatem [Δεβλαθαιμ]

23. și pe[ste] Cariatem [Καριαθαιμ] și pe[ste] casa lui Gamol [Γαμωλ] și pe[ste] casa lui Maon [Μαων]

24. și pe[ste] Cariot [Καριωθ] și pe[ste] Vosor [Βοσορ] și pe[ste] toate cetățile Moabului cele de departe și cele de aproape [καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς].

25. A fost zdrobit cornul Moabului și răsplata sa a fost zdrobită.

26. Îmbătați-l pe el, că[ci] împotriva Domnului a fost mărit! Și va bate Moabul cu mâna sa și va fi și el spre râs.

27. Și oare nu întru glumă îți era ție, Israilule? Oare în[tru] furturile tale a fost aflat, că[ci] te războiai [cu] el?

28. Au lăsat cetățile și au locuit în[tru] pietre cei care locuiesc [locuiseră] Moabul. Au fost făcuți [S-au făcut] ca porumbițele cuibărindu-se în pietre [la] gura gropii [ἐγενήθησαν ὡς περιστεραὶ νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου].

29. Și am auzit[164] semeția lui Moab, [că] s-a[u] semețit foarte semeția sa și mândria sa. Și a fost înălțată [s-a înălțat] inima lui,

30. iar Eu am cunoscut lucrurile sale. [Oare] nu îndestularea sa? [Oare] nu [aceasta] i-a făcut [lui] așa?

31. Pentru aceasta, pe Moab să-l jeliți! Din toate părțile strigați împotriva oamenilor lui Chiradas

164 Dumnezeu spune asta.

[Κιραδας], a secetei!

32. Iazir [Ιαζηρ] [este] ca plânsul. Îți voi plânge ție [ἀποκλαύσομαί σοι] [Te voi plânge pe tine], via Sevima [ἄμπελος Σεβημα]! Iazir, joardele tale a[u] trecut marea! Au atins asupra rodului tău, asupra culegătorilor tăi de struguri pieirea a căzut.

33. A[u] fost măturată [măturate] bucuria și veselia din Moabitis [Μωαβῖτις], iar vinul era în teascurile sale. Dimineața nu au [mai] călcat și nici seara nu au mai făcut strigare.

34. De la strigarea Esevonului [Εσεβων] [și] până la Eleali [Ελεαλη], cetățile lor au dat glasul lor. De la Zogor [Ζογορ] până la Oronem [Ωρωναιμ] și Aglat-salisia [Αγλαθ-σαλισια]. Că[ci] și apa Nevrim [Νεβριμ] spre ardere va fi.

35. Și îl voi pierde pe Moab", zice Domnul, „[pe cel] suindu-se la altar [ἀναβαίνοντα ἐπὶ βωμὸν] și tămâindu-și dumnezeii săi [καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ].

36. Pentru aceasta, inima Mea [καρδία Μου], Moabule, ca flautele vor vui [ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσιν] [va vui]. Inima Mea împotriva oamenilor lui Chiradas ca flautul va vui. Pentru aceasta, pe care [le-]a[u] câștigat, [acelea] a[u] pierit de la om.

37. În tot locul, tot capul își vor rade și toată barba va fi rasă și toate mâinile se vor bate [în piept] și pe[ste] tot mijlocul [va fi] pânza de sac

38. și pe toate acoperișurile Moabului și pe cele largi ale sale. Că[ci] l-am zdrobit pe Moab", zice Domnul, „ca [pe] un vas de care nu e nevoie de el.

39. Cum s-a împăcat? Cum și-a întors spatele Moabul? [Pentru că] Moabul a fost rușinat și a fost făcut spre râs și [a fost lăsat în] furia tuturor celor dimprejurul său".

40. Că[ci] așa a zis Domnul:

41. „A fost luat Accariotul [Ακκαριωθ], [dar] și fortărețele [sale] a[u] fost luate.

42. Și va pieri Moabul din mulțime, că[ci] împotriva Domnului a fost mărit [s-a mărit].

43. Lațul și frica și groapa [vor fi] asupra ta, șezând [peste] Moab [dacă vei stăpâni Moabul].

44. [Și] cel care fuge de la fața fricii [ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου], va cădea întru groapă [ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον], iar cel care se suie din groapă, va fi prins în laț. Că[ci] voi aduce acestea [toate] asupra Moabului în anul cercetării sale [ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς]”.

Capitolul 32

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13. Câte a profețit Ieremias asupra tuturor neamurilor.
14.
15. Așa a zis Domnul Dumnezeu: „Israil[ule], ia potirul acesta de vin neamestecat [τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου] din mâna Mea și va [vor] bea toate neamurile [din el], către care Eu te trimit pe tine către ele!
16. Și vor bea și varsă [vor vărsa][165] și vor fi înnebuniți [și vor înnebuni] de la fața sabiei, pe care Eu o trimit în mijlocul lor".
17. Și am luat potirul din mâna Domnului și am dat să bea [din el] neamurilor, către care m-a trimis Domnul asupra lor:
18. Ierusalimului și cetăților Iudasului și împărăției Iudasului și stăpânitorilor săi – [ca] să-i pună pe ei spre pustiire și spre [pământ] necălcat și spre șuierare –

---

[165] Vor vomita.

19. și lui Farao, împăratul Egiptosului, și slujitorilor săi și [mai] marilor săi și la tot poporul său

20. și tuturor celor amestecați ai săi și tuturor împăraților celor străini: Ascalonului și Gazei și Accaronului și celei rămase a Azotosului

21. și Idumeii și Moabitisului și fiilor lui Ammon [Αμμων]

22. și tuturor împăraților Tirosului și împăraților Sidonului și împăraților celor [care sunt] de partea cealaltă a mării

23. și lui Dedan [Δαιδαν] și lui Teman [Θαιμαν] și lui Ros [Ρως] și tuturor celor care au fost tăiați de la fața Sa

24. și tuturor celor amestecați, celor care poposesc în pustiu,

25. și tuturor împăraților Elamului [Αιλαμ] și tuturor împăraților perșilor

26. și tuturor împăraților de la vântul de răsărit [ἀπὸ ἀπηλιώτου], celor de departe și celor de aproape, fiecăruia către aproapele său și tuturor împărățiilor cele de pe fața pământului.

27. „Și le vei grăi lor [acestea]: «Așa a zis Domnul, Atotțiitorul: <Beți, și aveți să vă îmbătați, și vărsați[166]! Și veți cădea și nu aveți să vă ridicați de la fața sabiei, pe care Eu o trimit în mijlocul vostru>».

28. Și va fi când nu or să voiască să primească potirul din mâna ta, astfel încât să bea [din el], și [atunci] le vei zice [lor]: «Așa a zis Domnul: <Bând, veți bea.

29. Că[ci] în cetatea în care a fost numit numele Meu în aceasta, Eu încep să chinui, iar voi nu aveți să vă curățiți [cu] curăție. Că[ci] Eu chem sabia asupra celor care șed pe pământ>».

30. Iar tu vei profeți asupra lor cuvintele acestea și le vei zice: «Domnul din [cerul] cel înalt va arăta [Κύριος ἀφ᾽ ὑψηλοῦ χρηματιεῖ], din [cerul] cel sfânt al Său Își va da

---

[166] Vomitați!

glasul Său [ἀπὸ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν Αὐτοῦ], cuvânt va arăta pe[ste] locul Său. Iar strigarea ca adunând vor fi răspunzând și [va fi] asupra celor care șed pe pământ.

31. Vine pieirea asupra unei părți de pământ, că[ci] judecata Domnului [este] în[tre] neamuri [κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν]. El Se judecă cu tot trupul [κρίνεται Αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα], iar cei neevlavioși au fost dați întru sabie»", zice Domnul.

32. Așa a zis Domnul: „Iată, vin cele rele de la [un] neam pe[ste alt] neam și furtuna cea mare iese de la marginea pământului [λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς]!

33. Iar, în ziua Domnului, răniții de către Domnul vor fi dintr-o parte a pământului și până întru [cealaltă] parte a pământului. [Și] nu or să fie îngropați, [ci] vor fi spre balegi pe fața pământului [εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται].

34. Jeliți-vă, păstorilor, și strigați! Și tânguiți-vă, berbecii oilor [berbecilor ai oilor]! Că[ci] au fost împliniți [s-au împlinit] anii voștri spre înjunghiere și veți cădea ca berbecii cei aleși.

35. Și va pieri fuga de la păstori [καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων] și mântuirea de la berbecii oilor [καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων].

36. Glasul strigării păstorilor și gălăgia oilor și a berbecilor [vor pieri], că[ci] Domnul a nimicit pășunile lor.

37. Și vor înceta cele rămase ale păcii de la fața urgiei mâniei Mele [καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ Μου].

38. A părăsit ca leul locașul său, că[ci] a fost făcut [s-a făcut] pământul lor întru [pământ] necălcat de la fața sabiei celei mari [ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης]".

Capitolul 33

1. În[tru] începutul împărăției lui Ioachim [Ἰωακίμ], a fiului lui Iosias [Ἰωσίας], a fost făcut cuvântul acesta de la Domnul.

2. Așa a zis Domnul: „Stai în curtea casei Domnului și vei descoperi tuturor iudeilor și tuturor celor care vin a se închina în casa Domnului toate cuvintele pe care ți le-am rânduit ție [ca] lor să le descoperi! Să nu oprești cuvântul [μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα].

3. [Deși,] poate, vor auzi și se vor întoarce [ei], fiecare de la calea sa cea rea. Și [atunci] voi înceta de la cele rele, pe care Eu socotesc să le fac lor pentru obiceiurile lor cele rele [ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν].

4. Și vei grăi [acestea]: «Așa a zis Domnul: <Dacă nu aveți să Mă ascultați [pentru] a merge în cele legiuite ale Mele, pe care [Eu] le-am dat spre fața voastră,

5. [pentru] a asculta cuvintele slujitorilor Mei, ale Profeților, pe care Eu îi trimit către voi [de la] revărsatul zorilor [οὓς Ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου] – și i-am trimis și nu M-ați ascultat pe Mine –

6. și [atunci] voi da casa aceasta[167] ca Silomul [Σηλωμ], iar cetatea[168] o voi da spre blestem tuturor neamurilor a tot pământul [καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς]>»".

7. Și au auzit preoții și profeții cei mincinoși [οἱ ψευδοπροφῆται] și tot poporul pe Ieremias grăind cuvintele acestea în casa Domnului.

8. Și a fost Ieremias încetând grăind [a grăi] toate [cuvintele], pe care Domnul le-a rânduit lui să le grăiască

---

[167] Templul din Ierusalim.

[168] Ierusalimul.

la tot poporul. Și l-au prins pe el preoții și profeții cei mincinoși și tot poporul, zicându-i: „[Cu] moarte vei muri,

9. că[ci] ai profețit [întru] numele Domnului [ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου], zicând: «Ca Silomul va fi casa aceasta și cetatea aceasta va fi pustiită de cei care locuiesc [în ea]»". Și a fost adunat tot poporul împotriva lui Ieremias în casa Domnului.

10. Și au auzit stăpânitorii lui Iudas cuvântul acesta și s-au suit dintru casa împăratului întru casa Domnului și au șezut la poarta cea nouă a curților Domnului [ἐν προθύροις πύλης Κυρίου τῆς καινῆς].

11. Și au zis preoții și profeții cei mincinoși către stăpânitori și la tot poporul: „Judecata de moarte [se cuvine] omului acestuia [κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ], că[ci] a profețit împotriva cetății acesteia [ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης], precum ați auzit cu urechile voastre [καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν]!".

12. Iar Ieremias a zis [atunci] către stăpânitori și la tot poporul, zicând: „Domnul m-a trimis pe mine să profețesc împotriva casei acesteia [Κύριος ἀπέστειλέν με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον] și împotriva cetății acesteia toate cuvintele acestea, pe care le-ați auzit [καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἠκούσατε].

13. Iar acum faceți mai bune căile voastre și faptele voastre [καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν]! Și auziți glasul Domnului [καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου] și va înceta Domnul de la cele rele pe care le-a grăit împotriva voastră [καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ᾽ ὑμᾶς]!

14. Și, iată, eu [sunt] în mâinile voastre! Faceți-mi mie cum vă este de folos și cum vă este mai bine vouă!

15. Însă, mai degrabă, cunoscând [ce vreți să faceți], veți cunoaște că, dacă mă omorâți pe mine, sânge nevinovat dați asupra voastră [αἷμα ἀθῷον δίδοτε ἐφ᾽ ὑμᾶς] și asupra cetății acesteia și asupra celor care locuiesc în ea.

Că[ci] în[tru] adevăr m-a trimis pe mine Domnul către voi [ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με Κύριος πρὸς ὑμᾶς], [ca] să grăiesc întru urechile voastre toate cuvintele acestea”.

16. Și au zis stăpânitorii și tot poporul către preoți și către profeții cei mincinoși: „Nu îi este omului acestuia judecata de moarte, că[ci] în[tru] numele Domnului, Dumnezeului nostru a grăit către noi!”.

17. Și s-au ridicat bărbații cei mai bătrâni ai pământului [καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς] și au zis la toată adunarea poporului:

18. „Miheas Moratitis [Μιχαιας ὁ Μωραθίτης][169] era în zilele lui Ezechias [Εζεκίας], împăratul Iudasului, și a zis la tot poporul Iudasului: «Așa a zis Domnul: <Sionul ca ogorul va fi arat și Ierusalimul întru [pământul] cel necălcat va fi, iar muntele casei întru crângul dumbrăvii [καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ][170]>»".

19. Oare, ucigându-l, l-a ucis pe el Ezechias și tot Iudasul? [Oare] nu fiindcă s-au temut de Domnul și fiindcă s-au rugat feței Domnului? Și Domnul a încetat de la cele rele pe care le-a grăit împotriva lor. [Așa] și noi am făcut cele rele [καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ] [și] cele mari împotriva sufletelor noastre [μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν]”.

20. Și era [atunci] omul profețind [întru] numele Domnului: Urias [Οὐρίας], fiul lui Sameas [Σαμαιας] din Cariatiarim [Καριαθιαριμ]. Și [el] a profețit despre pământul acesta după toate cuvintele lui Ieremias.

21. Și a auzit împăratul Ioachim, și [au auzit și] toți stăpânitorii toate cuvintele sale, și căutau să-l omoare pe

---

[169] Se referă la Sfântul Profet Miheas.

[170] Se referă la Mih. 3, 12, LXX: „Pentru aceasta [διὰ τοῦτο], Sionul va fi arat pentru voi ca ogorul [δι᾽ ὑμᾶς Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται] și Ierusalimul precum coliba de pază va fi [καὶ Ιερουσαλημ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται] și muntele casei [va fi] precum crângul dumbrăvii [καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ἄλσος δρυμοῦ]”.

el [καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν]. Și a auzit Urias și a intrat întru Egiptos.

22. Și împăratul a trimis oameni întru Egiptos

23. și l-au scos pe el de acolo și l-au adus pe el către împărat. Și [împăratul] l-a lovit pe el cu sabia [καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ] și l-a aruncat pe el întru mormântul fiilor poporului său [καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ].

24. Dar mâna lui Ahicam [πλὴν χεὶρ Αχικαμ], a fiului lui Safan, era cu Ieremias [υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ιερεμιου], [ca] să nu-l dea pe el întru mâinile poporului [τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ], [ca] să nu-l omoare pe el [τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν].

Capitolul 34

1.

2. Așa a zis Domnul: „Fă-ți legături și zgărzi și pune-le împrejurul gâtului tău!

3. Și le vei trimite pe ele către împăratul Idumeii și către împăratul Moabului și către împăratul fiilor lui Ammon și către împăratul Tirosului și către împăratul Sidonului prin mâinile vestitorilor lor, ale celor care vin spre întâmpinarea lor întru Ierusalim, către Sedechias, împăratul Iudasului.

4. Și le vei rândui lor [ca acestea] să zică către domnii lor: «Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil: <Așa veți grăi către domnii voștri,

5. că Eu am făcut pământul în[tru] tăria Mea cea mare și în[tru] brațul Meu cel înalt și îl voi da pe ea [pe el] oricui are să pară [bun] în ochii Mei [καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς Μου].

6. I-am dat pământul lui Nabuhodonosor [Ναβουχοδονοσορ], împăratului Babilonului, [pentru] a-i sluji lui și fiarele câmpului a-i lucra lui.

7.

8. Iar neamul și împărăția, câți nu or să-și pună gâtul lor sub jugul împăratului Babilonului, cu sabie și cu foame îi voi cerceta pe ei [ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς], a zis Domnul, până or să se sfârșească în[tru] mâna sa.

9. Și voi nu-i ascultați pe profeții cei mincinoși ai voștri și pe cei care vă profețesc vouă și pe cei care vă visează vouă și pe prezicătorii voștri și pe vrăjitorii voștri, pe cei care zic: {Nu aveți să lucrați împăratului Babilonului}!

10. Că[ci] ei cele mincinoase vă profețesc vouă, pentru [ca] să vă depărteze pe voi de la pământul lor.

11. Dar [pe] neamul care are să-și aducă gâtul său sub jugul împăratului Babilonului și are să-i lucreze lui, și [pe acela] îl voi lăsa pe el pe pământul său și va lucra sieși [pentru sine] și va locui în[tru] el>».

12. Iar către Sedechias, împăratul Iudasului, am grăit după toate cuvintele acestea, zicându-i: «Aduceți-vă gâtul vostru!

13.

14. Și lucrați împăratului Babilonului, că[ci] ei cele nedrepte vă profețesc vouă!».

15. <Că[ci] nu [Eu] i-am trimis pe ei, zice Domnul, și profețesc [în] numele Meu în [mod] nedrept, pentru [ca] să vă piardă pe voi. Și voi veți pieri[, cât] și profeții voștri, care vă profețesc vouă în [mod] nedrept pe cele mincinoase>.

16. Vouă și la tot poporul acesta și preoților le-am grăit, zicând: «Așa a zis Domnul: <Nu ascultați cuvintele profeților care vă profețesc vouă, zicând: {Iată, vasele casei Domnului se vor întoarce din Babilon!}, că[ci] ei cele nedrepte vă profețesc vouă [și] nu [Eu] i-am trimis pe ei!>».

17.

18. [Dar] dacă sunt profeți și dacă este cuvântul Domnului întru ei, [atunci] să se întâmpine [cu] Mine!

19. Că așa a zis Domnul: «Și vasele cele rămase,

20. pe care nu le-a luat împăratul Babilonului, când a fost mutat Iehonias din Ierusalim,

21.

22. întru Babilon va intra [vor intra]», zice Domnul”.

Capitolul 35

1. Și a fost în anul al 4-lea al lui Sedechias [Σεδεκιας], împăratul Iudasului, în luna a 5-a, [că] mi-a zis mie Ananias [Ἀνανίας], fiul lui Azor [Αζωρ], profetul cel mincinos, cel din Gavaon [Γαβαων], în casa Domnului, în ochii preoților și a tot poporul, zicând:

2. „Așa a zis Domnul: «Am zdrobit jugul împăratului Babilonului!

3. [Mai sunt] încă doi ani de zile [și] Eu voi întoarce întru locul acesta vasele casei Domnului,

4. [dar] și pe Iehonias [Ἰεχονίας] și înstrăinarea Iudasului, că[ci] voi zdrobi jugul împăratului Babilonului»".

5. Și a zis Ieremias către Ananias în ochii a tot poporul și în ochii preoților celor care au stat în casa Domnului.

6. Și Ieremias a zis: „Cu adevărat, așa să facă Domnul! Să stea cuvântul tău, pe care tu îl profețești [ὃν σὺ προφητεύεις][171], [ca] să se întoarcă vasele casei Domnului și toată înstrăinarea din Babilon întru locul acesta!

7. Însă auziți cuvântul Domnului, pe care eu îl zic întru urechile voastre și întru urechile a tot poporul:

8. «Profeții care au fost mai înainte de mine și cei mai înainte de voi din veac și [care] au profețit peste pământul cel mult și peste împărații cei mari spre război [sunt împreună].

9. [Iar pe] Profetul, care a profețit spre pace, venind cuvântul [de la Domnul], îl vor cunoaște [că e] Profet, pe care Domnul l-a trimis lor în[tru] credință [ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει]»!".

---

[171] Deși Sfântul Ieremias știa că Ananias nu profețește, ci e un profet mincinos.

10. Și Ananias a luat, în ochii a tot poporul, zgărzile de la gâtul lui Ieremias, și le-a zdrobit pe ele.

11. Și Ananias a zis în ochii a tot poporul, zicând: „Așa a zis Domnul: «Așa voi zdrobi jugul împăratului Babilonului de la gâturile tuturor neamurilor!»”. Și se ducea Ieremias întru calea sa.

12. Și a fost cuvântul Domnului către Ieremias, după ce a zdrobit Ananias zgărzile de la gâtul său, zicându-i:

13. „Mergi și zi către Ananias, zicându-i: «Așa a zis Domnul: <Zgărzile cele de lemn le-ai zdrobit și [Eu îți] voi face în locul lor zgărzile cele de fier>!

14. Că așa a zis Domnul: <Jugul cel de fier l-am pus peste gâtul tuturor neamurilor, [pentru] a lucra [ele] împăratului Babilonului>»”.

15. Și Ieremias i-a zis lui Ananias: „Nu te-a trimis pe tine Domnul [οὐκ ἀπέσταλκέν σε Κύριος]! Și l-ai făcut pe poporul acesta să nădăjduiască spre nedreptate.

16. Pentru aceasta, așa a zis Domnul: «Iată [Ἰδοὺ], Eu te trimit pe tine de la fața pământului [Ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς], [căci în] acest an vei muri [τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ]!»”.

17. Și a murit în luna a 7-a.

Capitolul 36

1. Și acestea [sunt] cuvintele cărții, pe care le-a trimis Ieremias din Ierusalim către cei mai bătrâni ai înstrăinării și către preoți și către profeții cei mincinoși, epistola către Babilonul înstrăinării [ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ] și către tot poporul –

2. mai apoi ieșind Iehonias împăratul și împărăteasa [lui] și eunucii [τῶν εὐνούχων] și tot cel liber și legatul[172] și meșterul din Ierusalim –

3. prin mâna lui Eleasa [Ελεασα], fiul lui Safan [Σαφαν], și a lui Gamarios [Γαμαριος], fiul lui Helchias [Χελκιας], pe care a trimis-o Sedechias, împăratul Iudasului, către împăratul Babilonului, întru Babilon, zicându-i:

4. „Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil, către înstrăinarea de la Ierusalim pe care am înstrăinat-o[173]:

5. «Zidiți case și locuiți-le! Și sădiți paradisuri [παραδείσους]/ grădini și veți mânca roadele lor!

6. Și luați-vă femei [καὶ λάβετε γυναῖκας][174] și faceți fii și fiice! Și luați fiilor voștri femei și pe fiicele voastre dați-le bărbaților și înmulțiți-vă și să nu vă împuținați!

7. Și căutați spre pacea pământului [καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς] întru care v-am înstrăinat pe voi acolo [εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ]! Și rugați-vă pentru ei către Domnul [καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον][175], că[ci] în[tru] pacea aceasta va fi pacea voastră [ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν]!».

---

[172] Cel legat în închisoare.

[173] Pe care Domnul a înstrăinat-o. Căci El a îngăduit ca poporul să fie dus în robie în Babilon.

[174] Căsătoriți-vă!

[175] Rugați-vă pentru cei care vă țin în robie pe voi!

8. Că[ci] așa a zis Domnul: «Să nu vă înșele pe voi profeții cei mincinoși, cei [care sunt] în[tre] voi, și să nu vă înșele pe voi ghicitorii voștri! Și nu ascultați spre visele voastre pe care voi le visați!

9. Că[ci] ei pe cele nedrepte vi le profețesc vouă în[tru] numele Meu [ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί Μου] și [Eu] nu i-am trimis pe ei [καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς][176]».

10. Că[ci] așa a zis Domnul: «Când are să vină [vremea pentru] a se împlini cei 70 de ani ai Babilonului [ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη], [atunci] vă voi cerceta pe voi [ἐπισκέψομαι ὑμᾶς] și voi pune cuvintele Mele în[tru] voi [καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους Μου ἐφ᾽ ὑμᾶς], [ca] poporul vostru să se întoarcă întru locul acesta [τοῦ τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον].

11. Și voi socoti în[tru] voi gând de pace [καὶ λογιοῦμαι ἐφ᾽ ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης] și nu cele rele, [ca] să vă dau vouă acestea.

12. Și rugați-vă către Mine și vă voi auzi pe voi [καὶ προσεύξασθε πρός Με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν]!

13. Și căutați-Mă pe Mine și Mă veți afla pe Mine [καὶ ἐκζητήσατέ Με καὶ εὑρήσετέ Με], că[ci] Mă veți căuta pe Mine cu toată inima voastră [ὅτι ζητήσετέ Με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν]!

14. Și Mă voi arăta vouă [καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν][177].

15. Că[ci] ați zis: <Domnul ne-a pus nouă Profeți în[tru] Babilon>»”.

16.

17.

18.

19.

---

[176] Nu Eu i-am trimis la voi! Nu i-am trimis să profețească!

[177] Mă voi întrupa pentru voi și Mă voi arăta vouă, Mă voi descoperi în fața voastră!

20.

21. Așa a zis Domnul împotriva lui Ahiab [Αχιαβ] și împotriva lui Sedechias: „Iată, Eu vă dau pe voi întru mâinile împăratului Babilonului și vă va lovi pe voi înaintea ochilor voștri!

22. Și blestem vor lua de la ei în toată înstrăinarea lui Iudas în Babilon, zicând: «Să te facă pe tine Domnul cum l-a făcut pe Sedechias și ca pe Ahiab, pe care împăratul Babilonului i-a fript în foc [ἀπετηγάνισεν ἐν πυρὶ]!»,

23. pentru fărădelegea pe care au făcut-o în Israil. Și preacurveau [cu] femeile cetățenilor lor [καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν]. Și cuvânt au descoperit în[tru] numele Meu [καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί Μου], pe care [Eu] nu l-am rânduit lor [ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς]. Și Eu [sunt] martor [μάρτυς] [pentru acestea]”, zice Domnul.

24. „Și către Sameas [Σαμαιας] [din] Nelamitis [Νελαμίτης] vei zice:

25. «Nu te-am trimis pe tine [întru] numele Meu!». Și către Sofonias [Σοφονιας], fiul lui Maaseas [Μαασαιας] preotul, zi:

26. «Domnul te-a dat pe tine întru preot [Κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἱερέα][178] în locul lui Iodae [Ιωδαε] preotul, [ca] să fii stăpân în casa Domnului [γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου], [stăpânul la] tot omul profețind și [la] tot omul înnebunind [παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ], și îl vei da pe el spre temniță și spre căderea de apă [καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην]».

27. Și acum, pentru ce împreună l-ați ocărât pe Ieremias cel din Anatot [τὸν ἐξ Αναθωθ], pe cel care v-a profețit vouă?

28. [Oare] nu pentru acesta, [Domnul] l-a trimis către voi în Babilon, zicându-vă: «Departe este [vremea

[178] Domnul ți-a dat ție să fii preot!

eliberării voastre]! Zidiți case și locuiți-le! Și sădiți grădini [κήπους] și veți mânca rodul lor!»?”.

29. Și Sofonias a citit cartea întru urechile lui Ieremias.

30. Și a fost cuvântul Domnului către Ieremias, zicându-i:

31. „Trimite către înstrăinare, zicându-i [ei]: «Așa a zis Domnul împotriva lui Sameas [din] Nelamitis: <Fiindcă v-a profețit vouă Sameas, iar Eu nu l-am trimis pe el, și v-a făcut pe voi să nădăjduiți spre cele nedrepte,

32. pentru aceasta așa a zis Domnul: Iată, Eu voi cerceta împotriva lui Sameas și împotriva neamului său! Și nu îi va fi lor [lui] om în mijlocul lor, [ca] să vadă cele bune, pe care Eu le voi face vouă. [Căci ei] nu le vor vedea [pe acestea]>»!”.

Capitolul 37

1. Cuvântul de la Domnul, cel care a fost către Ieremias, [ca el] să[-l] zică:

2. „Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil, zicând: «Scrie toate cuvintele [γράψον πάντας τοὺς λόγους], pe care le-am arătat către tine, în carte!

3. Că[ci], iată, vin zile», zice Domnul, «și voi întoarce înstrăinarea poporului Meu, a lui Israil și a Iudasului!», a zis Domnul. «Și îi voi întoarce pe ei întru pământul pe care li l-am dat părinților lor și vor domni peste el»".

4. Și acestea [sunt] cuvintele, pe care le-a grăit Domnul către Israil și Iudas:

5. „Așa a zis Domnul: «Glasul fricii veți auzi [φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε]. Frica [φόβος] [veți auzi] și nu este pacea [καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη].

6. Cereți și vedeți dacă s-a născut bărbat! Și [aceasta,] pentru frica în care vor ține mijlocul [vostru] și mântuirea [voastră]. Pentru că am văzut pe tot omul [διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον] și mâinile sale pe mijlocul său [καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ][179] [și] au fost întoarse fețe lor spre gălbinare [ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἴκτερον].

7. Că[ci] mare s-a făcut ziua aceea [ἐγενήθη ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη] și nu este [o alta] asemenea [καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη] [ei]. Iar vremea lui Iacov este strâmtă [καὶ χρόνος στενός ἐστιν τῷ Ιακωβ] și dintru aceasta va fi mântuit [καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται].

8. În ziua aceea», a zis Domnul, «voi zdrobi jugul de la gâtul vostru și legăturile lor le voi rupe. Iar ei nu vor [mai] lucra încă [la] cei străini[,]

---

[179] Am văzut cum oamenii își pun mâinile în șolduri și nu au nicio soluție de izbăvire. Am văzut neputința lor cea mare.

9. și [ci] vor lucra Domnului, Dumnezeului lor, iar pe David, pe împăratul lor, îl voi ridica lor [καὶ τὸν Δαυιδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς][180]»”.

10.

11.

12. Așa a zis Domnul: „Am ridicat zdrobirea [ta și] dureroasă [este] rana ta.

13. Nu este [nimeni] judecând judecata ta, [căci] întru [starea] cea dureroasă ai fost vindecat, [iar] folos nu îți este ție.

14. Toți prietenii tăi te-au uitat pe tine [πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου]. [Și ei] nu [te] vor întreba [οὐ μὴ ἐπερωτήσουσιν], că[ci cu] rana cea vrăjmașă te-am lovit pe tine [ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε], [cu] certarea cea întărită pentru toată nedreptatea ta [παιδείαν στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου], [pentru că] s-au înmulțit păcatele tale [ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου].

15.

16. Pentru aceasta, toți cei care te mănâncă pe tine vor fi mâncați [πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται] [de alții][181], iar toți vrăjmașii lor carnea lor de tot o vor mânca [καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται][182]. Pe[ste] mulțimea nedreptăților tale au fost înmulțite [s-au înmulțit] păcatele tale, [iar păcatele] ți-au făcut acestea ție. Și vor fi cei care te jefuiesc pe tine spre jefuire și pe toți cei care te pradă pe tine îi voi da pe ei spre pradă.

17. Că[ci] voi aduce vindecarea ta [și] de rana cea dureroasă te voi vindeca pe tine”, zice Domnul. „Că[ci]

---

[180] Profeție hristologică, pentru că Hristos Domnul Se trage, după umanitatea Sa, din seminția lui David.

[181] Toți cei care te dușmănesc pe tine de moarte vor fi pedepsiți de Mine prin intermediul dușmanilor lor.

[182] Toți vrăjmașii lor le vor face lor mult rău, le vor face lor viața grea și îi vor omorî.

«risipit [ἐσπαρμένη]» ai fost chemat. [Și] prada voastră este, că[ci] căutând [căutat] nu este acesta”.

18. Așa a zis Domnul: „Iată, Eu voi întoarce înstrăinarea lui Iacov și robimea sa o voi milui! Și va fi zidită cetatea pe înălțimea ei, iar templul, după judecata sa, va ședea.

19. Și vor ieși de la ei cântând și [se va auzi] glasul [celor care sunt] jucând. Și îi voi face pe ei să fie din belșug și nu are să fie împuținați.

20. Și vor intra fiii lor ca mai înainte [spre Mine] și mărturiilor lor de la fața Mea vor fi îndreptat[e] [καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται][183] și îi voi cerceta pe cei care îi necăjesc pe ei [καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς][184].

21. Și vor fi peste ei cei mai tari [decât] el și cel care îl stăpânește pe el dintru el va ieși. Și îi voi aduna pe ei și se vor întoarce către Mine [καὶ ἀποστρέψουσιν πρός Με]. Că[ci] cine este acesta, care și-a dat inima sa, [ca] să se întoarcă către Mine?”, zice Domnul.

22.

23. „Că[ci] urgia Domnului a ieșit [ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθεν], a ieșit urgia [Sa] cea mânioasă [θυμώδης ἐξῆλθεν ὀργὴ] [și ea] va veni întorcându-se peste cei neevlavioși [στρεφομένη ἐπ᾽ ἀσεβεῖς ἥξει].

24. [Și] nu are să se întoarcă urgia mâniei Domnului [ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου], până [nu] are să facă și până [nu] are să așeze încercarea [ἐγχείρημα] inimii Sale. În zilele cele din urmă veți cunoaște acestea”.

---

[183] Pentru că Dumnezeu e Cel care ne îndreaptă viețile noastre.

[184] Dumnezeu ne cercetează spre a ne face bine, dar și pentru a ne pedepsi. Aici e vorba despre pedepsirea celor care fac rele.

Capitolul 38

1. „În vremea aceea”, a zis Domnul, „voi fi întru Dumnezeu neamului lui Israil și ei Îmi vor fi Mie întru popor”.

2. Așa a zis Domnul: „L-am aflat pe cel fierbinte întru pustiu, împreună cu cei care au fost nimiciți cu sabia. Mergeți și să nu-i nimiciți [pe cei din] Israil!”.

3. Domnul de departe i S-a arătat lui [Κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ]. „[Cu] iubirea cea veșnică te-am iubit pe tine, pentru aceasta te-am tras pe tine spre îndurare.

4. Încă te voi zidi pe tine și vei fi zidită, fecioara lui Israil [fecioară a lui Israil]! Încă vei lua timpanul [τύμπανόν][185] tău și vei ieși cu adunarea celor care joacă[186].

5. Încă sădiți vii în munții Samariei! Sădiți și lăudați [pe Domnul]!

6. Că[ci] este ziua chemării [ἡμέρα κλήσεως] celor care se apără pe ei înșiși în munții Efrem [Ἐφραίμ]. Ridicați-vă și suiți-vă întru Sion către Domnul, Dumnezeul nostru!”.

7. Că[ci] așa a zis Domnul lui Iacov: „Veseliți-vă și nechezați [χρεμετίσατε[187]] pe[ste] capul neamurilor! Faceți cele auzite [de la Mine] și lăudați [pe Domnul]! Ziceți: «Domnul l-a mântuit pe poporul Său, pe cea rămasă a lui Israil»!

8. Iată, Eu îi aduc pe ei de la miazănoapte și îi voi aduna pe ei de la marginea pământului întru praznicul fasec [φασεκ]/ Paștiului! Și vei face copii mulțime multă și [ei] se vor întoarce aici.

---

[185] Se referă la instrumentul muzical: https://ro.wikipedia.org/wiki/Timpan_(instrument_muzical).

[186] Care vin să joace pe muzică.

[187] Cuvânt unic în LXX.

9. În[tru] plângere i-am scos[188] și în[tru] mângâiere îi voi aduce pe ei [înapoi][189], poposind la canale de apă în calea cea dreaptă [αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ]. Și nu or să se rătăcească de la ea, că[ci] M-am făcut lui Israil întru Tată, iar Efrem este cel întâi-născut al Meu".

10. Neamurilor, auziți cuvântul Domnului și vestiți întru insulele cele de departe! Ziceți: „Cel care l-a risipit pe Israil îl va aduna pe el[190] și îl va păzi pe el precum cel care își paște turma sa"!

11. Că[ci] Domnul l-a răscumpărat pe Iacov [ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ιακωβ], l-a izbăvit pe el din mâna celor mai tari [decât] el [ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ].

12. Și vor veni și vor fi veseliți în[tru] muntele Sionului. Și vor veni la cele bune ale Domnului, în pământul grâului și al vinului și al roadelor și al dobitoacelor și al oilor. Și va fi sufletul lor precum pomul cel roditor [καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον] și nu vor mai flămânzi încă [καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι].

13. „Atunci vor fi bucurate fecioarele în adunarea tinerilor și bătrânii vor fi bucurați[191], și voi întoarce plânsul lor întru bucurie [καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν] și îi voi face pe ei veseli [καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους].

14. Voi mări și voi îmbăta sufletul preoților [μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων][192], al fiilor lui Levi [υἱῶν Λευι], iar poporul Meu de cele bune ale Mele va fi săturat [καὶ ὁ λαός Μου τῶν ἀγαθῶν Μου ἐμπλησθήσεται]".

15. Așa a zis Domnul: „Glasul în Rama [Ῥαμά] a fost

---

188 Din țara lor și i-am dus în robie.

189 În pământul lui Israil.

190 Domnul l-a risipit și tot El îl și adună la un loc.

191 Fecioarele și bătrânii vor fi bucurați de către Domnul.

192 Îl voi umple și îl voi îmbăta cu slava Mea.

auzit [φωνὴ ἐν Ραμα ἠκούσθη], [glasul] de tânguire și de plângere și de jale [θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ]. Rahil [Ῥαχήλ], plângându-i pe fiii săi [ἀποκλαιομένη ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς], nu voia să înceteze [οὐκ ἤθελεν παύσασθαι], că[ci ei] nu [mai] sunt [ὅτι οὐκ εἰσίν]"[193].

16. Așa a zis Domnul: „Să se oprească glasul tău din plâns și ochii tăi din lacrimile tale, că[ci aceasta] este plata lucrurilor tale! Și se vor întoarce din pământul vrăjmașilor

17. [în pământul] cel stătător [μόνιμον[194]], [în] cele ale copiilor voștri.

18. Auzire am auzit, pe Efrem plângând: «M-ai certat pe mine și am fost certat[195]. [Căci] eu, ca vițelul, nu am fost învățat [nu eram învățat]. Întoarce-mă pe mine și [mă] voi întoarce, că Tu [ești] Domnul, Dumnezeul meu!

19. Că[ci mai] apoi, [după] robia mea, m-am pocăit [μετενόησα]. Și [mai] apoi, [când a fost] să [mă] cunosc pe mine, am suspinat pentru zilele rușinii [mele]. Și m-am arătat Ție, că[ci] am luat ocara din tinerețea mea».

20. Efrem [Îmi este] Mie fiul cel iubit, [este] copilul desfătându-se [de Mine]. Că[ci] cuvintele Mele [sunt] în[tru] el [și] pentru care [cu] pomenire voi fi pomenit de către el. Pentru aceasta, M-am grăbit în[tru] el [ἔσπευσα ἐπ᾽ αὐτῷ][196] [și], miluindu-l [ἐλεῶν], îl voi milui pe el [ἐλεήσω αὐτόν]", zice Domnul.

21. „Stai al tău [στῆσον σεαυτήν], Sionule! Fă[-ți] pedeapsă [ποίησον τιμωρίαν] [ție însuți]! Dă[-ți] inima ta spre umerii [δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους][tăi[197], pentru] calea pe care ai fost mers [ὁδὸν ἣν ἐπορεύθης] [ai

---

[193] Profeția martirizării Sfinților 14.000 de Mucenici Prunci, cei omorâți de către Irodis (Mt. 2, 18).

[194] În pământul care va rămâne mereu al lor.

[195] Spune asta în relație cu Dumnezeu.

[196] Am venit degrabă, prin slava Mea, ca să locuiesc în el.

[197] Acceptă cu inima ta povara pe care o duci pentru păcatele tale!

mers]! Întoarce-te, fecioara lui Israil [fecioară a lui Israil]! Întoarce-te întru cetățile tale plângând!

22. Până când te vei întoarce, fiica [fiică] necinstită?". Că[ci] Domnul a zidit mântuire spre sădirea cea nouă [ὅτι ἔκτισεν Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινήν], [iar] oamenii o vor înconjura în[tru] mântuire [ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι].

23. Așa a zis Domnul: „Încă vor zice cuvântul acesta în pământul lui Iudas și în cetățile sale, când voi întoarce robia sa: «Domnul a fost binecuvântat în muntele cel drept [și] cel sfânt al Său».

24. Și [va fi el] locuind în cetățile lui Iudas și în tot pământul său, împreună cu plugarul, și va fi luat în turmă.

25. Că[ci] am îmbătat tot sufletul însetând și tot sufletul flămânzind am săturat".

26. Pentru aceasta, am fost ridicat și am văzut [διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον][198], iar somnul meu dulce mi-a fost făcut mie [καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη][199].

27. „Pentru aceasta, iată, vin zile", zice Domnul, „și voi semăna [în] Israil și [în] Iudas sământă de om și sământă de dobitoc[200]!

28. Și va fi, precum [odată] privegheam peste ei a-i dărâma și a le face rău, așa [acum] voi priveghea peste ei a-i zidi și a-i sădi", zice Domnul.

29. „[Iar] în zilele acelea nu or să zică: «Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit [οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ᾑμωδίασαν[201]]»,

30. ci mai degrabă fiecare în păcatul său va muri

---

[198] O vedere extatică.

[199] Pentru că vedenia cea dumnezeiască am avut-o în timpul somnului.

[200] De animale domestice de povară.

[201] Cuvântul ᾑμωδίασαν e unic în LXX.

[ἀλλ᾿ ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται], iar celui mâncând aguridă i se vor sterpezi dinții săi.

31. Iată, vin zile", zice Domnul, „și voi pune făgăduința cea nouă [διαθήσομαι διαθήκην καινήν] casei lui Israil și casei lui Iudas!

32. [Dar] nu după făgăduința pe care am pus-o părinților lor în ziua [când] M-am apucat de mâna lor [ca] să-i scot pe ei din pământul Egiptosului. Că[ci] ei nu au rămas [atunci] în[tru] făgăduința Mea, iar Eu nu M-am îngrijit de ei", zice Domnul.

33. „Că[ci] aceasta [este] făgăduința pe care o voi pune casei lui Israil după zilele acelea:", zice Domnul, „Dând [διδοὺς], voi da legile Mele întru mintea lor [δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν] și întru inimile lor le voi scrie pe ele [καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς] și le voi fi lor întru Dumnezeu [καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν] și ei Îmi vor fi Mie întru popor [καὶ αὐτοὶ ἔσονταί Μοι εἰς λαόν].

34. Și nu or să învețe fiecare pe [con]cetățeanul său [καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ] și fiecare pe fratele său, zicându-i: «Cunoaște pe Domnul [γνῶθι τὸν Κύριον]!», că[ci] toți Mă vor fi cunoscut pe Mine [ὅτι πάντες εἰδήσουσίν[202] Με] de la cel mic al lor și până la cel mare al lor. Că[ci] milostiv voi fi [cu] nedreptățile lor [ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν], iar păcatele lor nu am să le pomenesc încă [καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι].

35. Dacă are să se înalțe cerul întru cel [mai] înalt [ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον]", zice Domnul, „și dacă are să se smerească fața pământului [până la cel] mai [de] jos [καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω], iar

[202] Tot un cuvânt unic în LXX e și forma de viitor perfect a verbului „a cunoaște": εἰδήσουσίν.

Eu nu voi lepăda neamul lui Israil”, zice Domnul, „pentru toate pe care le-au făcut[203]”.

36. Așa a zis Domnul – Cel care a dat soarele spre lumina zilei [ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας][și] luna și stelele spre lumina nopții [σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός] și strigare în mare [καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ] și a făcut să vuiască valurile ei [καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς] [și] Domnul Atotțiitorul [este] numele Său –:

37. „Dacă or să înceteze legile acestea înaintea feței Mele”, zice Domnul, „iar neamul lui Israil va înceta, [atunci] să se facă neamul de la fața Mea [în] toate zilele.

38. Iată, vin zile”, zice Domnul, „și va fi zidită cetatea Domnului, de la turnul lui Anameil [Αναμεηλ] [și] până la poarta unghiului!

39. Și va ieși măsura ei înaintea lor până la dealurile lui Gariv [Γαρηβ] și va fi înconjurată împrejur din pietrele cele alese.

40. Și toți asarimotii [ασαρημωθ], până la râul Chedronului [Κεδρών], până la poarta unghiului, a cailor răsăritului, [vor fi] sfințirea Domnului. Și nu are să se mai sfârșească și nu are să se mai dărâme până în veac”.

[203] În ciuda multelor păcate pe care le-au făcut.

Capitolul 39

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremias în anul al 10-lea al împărăției lui Sedechias[, iar] acesta [a fost] anul al 18-lea al împăratului Nabuhodonosor, împăratul Babilonului.

2. Și puterea împăratului Babilonului a împrejmuit împotriva Ierusalimului, iar Ieremias era păzit în curtea temniței care este în casa împăratului,

3. în care l-a închis pe el împăratul Sedechias, zicându-i: „Pentru ce profețești tu, zicând: «Așa a zis Domnul: <Iată, Eu dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului și o va lua pe ea!

4. Iar Sedechias nu are să se mântuie din mâna haldeilor, că[ci cu] dare va fi dat întru mâinile împăratului Babilonului și va grăi gura sa către gura lui și ochii săi ochii lui vor vedea.

5. Și va intra Sedechias întru Babilon și acolo va ședea>»?”.

6. Iar cuvântul Domnului a fost către Ieremias, zicându-i:

7. „Iată, Anameil [Αναμεηλ], fiul lui Salom [Σαλωμ], fratele tatălui său [ἀδελφοῦ πατρός σου], vine către tine, zicându-ți: «Câștigă-ți ție câmpul meu, cel [care este] în Anatot [Αναθωθ], că[ci] ție [îți este] judecata [ca] să îl iei întru stăpânire!»!”.

8. Și a venit către mine Anameil, fiul lui Salom, fratele tatălui meu, înspre curtea temniței, și mi-a zis mie: „Câștigă câmpul meu, cel [care este] în pământul lui Veniamin, cel [care este] în Anatot, că[ci] ție [îți este] judecata [ca] să îl câștigi, iar tu ești cel mai bătrân!”. Și am cunoscut [atunci] că este cuvântul Domnului

9. și am câștigat câmpul lui Anameil, al fiului fratelui tatălui meu [υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου], și i-am plătit lui cei 7 sicli și cei 10 arginți.

10. Și am scris întru carte și am pecetluit și am adeverit [cu] martori și am pus argintul în balanță[204].

11. Și am luat cartea stăpânirii [mele][205], cea pecetluită și care a fost citită,

12. și am dat-o pe ea lui Baruh [Βαρουχ], fiului lui Nirios [Νηριος], fiul lui Maaseas [Μαασαιας], înaintea ochilor lui Anameil, a fiului fratelui tatălui meu, și înaintea ochilor celor care au stat [ca martori] și scriind [eu] în cartea stăpânirii [mele] și înaintea ochilor iudeilor celor [care erau] în curtea temniței.

13. Și i-am rânduit lui Baruh, înaintea ochilor lor, zicându-i:

14. „Așa a zis Domnul Atotțiitorul: «Ia cartea stăpânirii acesteia și cartea care a fost citită! Și o vei pune pe ea în vasul cel de strachină [ἀγγεῖον ὀστράκινον], ca să rămână zile mai multe».

15. Că[ci] așa a zis Domnul: „Încă vor fi câștigate câmpuri și case și vii în pământul acesta".

16. Și m-am rugat către Domnul, după [ce a fost] să dau a mea carte a stăpânirii către Baruh, fiul lui Nirios, zicând:

17. „O, Doamne, Tu ai făcut cerul și pământul [cu] tăria Ta cea mare și [cu] brațul Tău cel înalt și ridicat! Nimic nu are să se ascundă de Tine.

18. Făcând milă spre mii [ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας] și răsplătind păcatele părinților întru sânurile copiilor lor [cei] după ei [καὶ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς]. [Tu ești] Dumnezeul cel mare și cel tare,

---

[204] L-am cântărit. Am cântărit prețul pământului.

[205] Actul de proprietate asupra pământului.

19. Domnul sfatului celui mare și Cel puternic [întru] lucruri. [Tu ești] Dumnezeul cel mare, Atotțiitorul, și Domnul cel cu nume mare [μεγαλώνυμος]. Ochii Tăi [sunt] întru căile fiilor oamenilor [οἱ ὀφθαλμοί Σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων], [ca] să dai fiecăruia după calea sa [δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ].

20. Care ai făcut semne și minuni în pământul Egiptosului [și], până [în] ziua aceasta, și în Israil, și în[tre] cei muritori. Și Ți-ai făcut Ție nume ca [în] ziua aceea

21. și l-ai scos pe poporul Tău, pe Israil, din pământul Egiptosului, cu semne și cu minuni și în[tru] brațul cel înalt și cu vederile cele mari [καὶ ἐν ὁράμασιν μεγάλοις][206].

22. Și le-ai dat lor pământul acesta, pe care l-ai jurat părinților lor, pământul curgând lapte și miere [γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι].

23. Și au intrat și l-au luat pe el, dar nu au ascultat glasul Tău și în poruncile Tale nu au umblat. Toate câte le-ai poruncit lor nu le-au făcut, iar [Tu] ai făcut să le vină lor împreună toate relele acestea.

24. Iată, mulțimea vine spre cetatea aceasta [ca] să o ia pe ea! Și cetatea a fost dată întru mâinile haldeilor, a celor care se războiesc [cu] ea de la fața sabiei și a foametei. [Iar] cum ai zis, așa s-a făcut.

25. Și Tu zici către mine: «Câștigă-ți ție câmp pe argint!». Și am scris carte și am pecetluit-o și am adeverit [cu] martori, dar cetatea a fost dată întru mâinile haldeilor...”.

26. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

27. „Eu [sunt] Domnul, Dumnezeul a tot trupul [ὁ Θεὸς πάσης σαρκός]. Oare va fi ascuns [se va ascunde] de Mine ceva?”.

28. Pentru aceasta, așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Cetatea aceasta,

---

[206] Și cu mari vedenii.

cea care a fost dată[207], va fi dată în mâinile împăratului Babilonului și [acela] o va lua pe ea.

29. Și vor veni haldeii, ducând război împotriva cetății acesteia, și vor arde cetatea aceasta cu foc. Și vor arde casele în[tru] care au tămâiat pe acoperișurile lor lui Baal [καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βααλ] și [unde] turnau turnări[208] altor dumnezei [καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις], pentru [ca] să Mă amărască pe Mine [πρὸς τὸ παραπικρᾶναί Με].

30. Că[ci așa] erau fiii lui Israil și fiii lui Iudas, singuri făcând răul înaintea ochilor Mei din tinerețea lor [μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ᾽ ὀφθαλμούς Μου ἐκ νεότητος αὐτῶν].

31. Că[ci] în[tru] urgia Mea și în[tru] mânia Mea era cetatea aceasta din ziua [în] care au zidit-o pe aceasta și până [în] ziua aceasta. [Ca] să o mut pe ea de la fața Mea,

32. pentru toate răutățile fiilor lui Israil și ai lui Iudas, pe care le-au făcut aceștia [ca] să Mă amărască pe Mine. [Și la fel au făcut] și împărații lor și stăpânitorii lor și preoții lor și profeții lor[209], oamenii lui Iudas și cei care locuiesc [în] Ierusalim.

33. Și au întors către Mine spatele și nu fața [καὶ ἐπέστρεψαν πρός Με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον] [lor]. Și i-am învățat pe ei de dimineața devreme [καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου]. Și i-am învățat și nu au auzit [ca] să ia învățătură [καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν].

34. Și au pus spurcăciunile [τὰ μιάσματα] lor, în[tru] necurățiile lor, în casa [în] care a fost chemat numele Meu în[tru] ea [οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά Μου ἐπ᾽ αὐτῷ].

35. Și i-au zidit altare lui Baal [Βάαλ], cele din valea fiului lui Ennom [Εννομ], [pentru] a-i aduce pe fiii lor și pe fiicele lor împăratului Moloh [Μολόχ] – [lucruri] pe

---

[207] De Mine vrăjmașilor voștri.

[208] Jertfe de băutură.

[209] Preoții și profeții lor cei mincinoși.

care nu li le-am rânduit lor [ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς] – și nu s-au suit la inima Mea [καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν Μου]. [Ca] să facă urâciunea aceasta, pentru [ca] să păcătuiască Iudas.

36. Și acum, așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil împotriva cetății, [către] care tu zici: «Va fi dată întru mâinile împăratului Babilonului în[tru] sabie și în[tru] foamete și în[tru] trimitere [ἐν ἀποστολῇ]».

37. Iată, Eu îi adun pe ei din tot pământul, de unde i-am risipit pe ei acolo în[tru] urgia Mea și [întru] mânia Mea și [întru] ațâțare mare, și îi voi întoarce pe ei întru locul acesta și îi voi așeza pe ei, pe cei care au nădăjduit [πεποιθότας]!

38. Și Îmi vor fi Mie întru popor [καὶ ἔσονταί Μοι εἰς λαόν] și Eu le voi fi lor întru Dumnezeu [καὶ Ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν].

39. Și le voi da lor altă cale și altă inimă [καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν], [ca] să se teamă de Mine [în] toate zilele [φοβηθῆναί Με πάσας τὰς ἡμέρας], spre binele lor și al copiilor lor [cei] de după ei [εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς].

40. Și le voi pune lor făgăduința cea veșnică [διαθήκην αἰωνίαν], pe care nu o voi întoarce dinapoia lor, și frica Mea o voi da întru inima lor [καὶ τὸν φόβον Μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν], pentru [ca] să nu se îndepărteze ei de Mine.

41. Și voi cerceta [ca] să-i îmbunez pe ei [καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς] și îi voi sădi pe ei în[tru] pământul acesta cu credință și cu toată inima și cu tot sufletul [καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχη]”.

42. Că[ci] așa a zis Domnul: „Precum am adus în poporul acesta toate aceste mari rele, așa voi aduce Eu în aceștia toate cele bune, pe care le-am grăit către ei.

43. Și încă vor fi câștigate câmpuri în pământul [acesta], [în] care tu zici: «Necălcat este de oameni și de [picior de] dobitoc și au fost dați întru mâinile haldeilor».

44. Și vor câștiga câmpuri cu argint[210]. Și vei scrie carte și o vei pecetlui și vei adeveri cu martori în pământul lui Veniamin și împrejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iudas și în cetățile muntelui și în cetățile Sefilei [ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα[211]] și în cetățile Naghevei [καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ], că[ci] voi întoarce înstrăinările lor [ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν]".

---

[210] Cumpărându-le cu bani de argint.
[211] Forma de N. e Sefila [Σεφηλα].

Capitolul 40

1. Și în al doilea rând a fost cuvântul Domnului către Ieremias, iar el era încă legat în curtea temniței, zicându-i:

2. „Așa a zis Domnul, făcând pământul și zidindu-l pe el [ca] să-l îndrepte pe el[, iar] Domnul [este] numele Lui:

3. «Strigă către Mine și voi fi răspunzându-ți ție și îți voi vesti ție pe cele mari și tari, [pe cele] pe care nu le-ai cunoscut pe ele!»”.

4. Că[ci] așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil, pentru casele cetății acesteia și pentru casele împăratului Iudasului, [pentru] cele care au fost dărâmate întru șanțuri și în afara întăriturilor,

5. [pentru] a lupta împotriva haldeilor: „Și are să se umple ea de cei morți ai oamenilor, pe care i-am lovit în[tru] urgia Mea și în[tru] mânia Mea. Și Mi-am întors fața Mea de la ei pentru toate răutățile lor.

6. Iată, Eu îi aduc ei închiderea rănii și vindecare [συνούλωσιν καὶ ἴαμα]! Și voi arăta lor a asculta și o voi vindeca pe ea și le voi face lor pace și credință [καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν][212].

7. Și voi întoarce înstrăinarea lui Iudas și înstrăinarea lui Israil și îi voi zidi pe ei ca mai înainte [καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς τὸ πρότερον].

8. Și îi voi curăți pe ei de toate nedreptățile lor [καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν] [prin] care Mi-au păcătuit Mie [ὧν ἡμάρτοσάν Μοι] și nu Îmi voi fi amintit de păcatele lor [prin] care Mi-au păcătuit Mie și s-

---

[212] Pentru că pacea și credința sunt darurile Sale cele mari în viața noastră.

au îndepărtat de Mine [καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν Μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ᾽ Ἐμοῦ].

9. Și va fi spre veselia și spre lauda și spre mărirea a tot poporul pământului, oricare vor auzi toate cele bune pe care Eu le voi face. Și vor fi temători [se vor teme] și vor fi amărâți [se vor amărî] pentru toate cele bune și pentru toată pacea pe care Eu le-o voi face lor".

10. Așa a zis Domnul: „Încă va fi auzit [se va auzi] în locul acesta – [în] care voi ziceți: «Pustiu este de oameni și de dobitoace», în cetățile Iudasului și afară de Ierusalim, [în] cele pustiite, înainte nefiind om și [nici] dobitoc,

11. [nefiind] glasul de veselie și glasul de bucurie, [nefiind] glasul de mire și glasul de mireasă –, zicându-se: «Mărturisiți-vă Domnului [ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ], Atotțiitorului [Παντοκράτορι], că bun [este] Domnul [ὅτι χρηστὸς Κύριος], că[ci] întru veac [este] mila Lui [ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτου]!». Și vor aduce daruri întru casa Domnului, că[ci] voi întoarce toată înstrăinarea pământului acestuia ca mai înainte", a zis Domnul.

12. Așa a zis Domnul Puterilor [Κύριος τῶν Δυνάμεων][213]: „Încă va fi în locul acesta [pământul] cel pustiu, înainte nefiind om și [nici] dobitoc, și în toate cetățile sale [fiind] popasurile păstorilor înnoptându-și oile [καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα].

13. În cetățile muntelui și în cetățile Sefilei și în cetățile Naghevei și în pământul lui Veniamin și în[tru] cele dimprejurul Ierusalimului și în[tru] cetățile lui Iudas încă va trece [vor trece] oile spre mâna numărând[214]", a zis Domnul.

[213] Domnul Puterilor cerești.

[214] Încă vor trece oile spre mâna celui care le numără. Pentru că oile își vor avea păstorii lor.

Capitolul 41

1. Cuvântul care a fost către Ieremias de la Domnul – iar Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, și toată oastea lui și tot pământul stăpânirii sale se războiau împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iudas –, zicându-i:

2. „Așa a zis Domnul: «Mergi către Sedechias, împăratul Iudasului, și îi vezi zice lui: <Așa a zis Domnul: [Cu] dare va fi dată cetatea aceasta întru mâinile împăratului Babilonului și o va lua pe ea și o va arde pe ea cu foc.

3. Iar tu nu ai să te mântui din mâna sa și [cu] prindere vei fi luat și întru mâinile sale vei fi dat și ochii tăi ochii săi vor vedea și gura sa cu gura ta va grăi și întru Babilon vei intra>.

4. Ci auzi cuvântul Domnului, Sedechia [Σεδεκια[215]], împăratule al Iudasului! <Așa zice Domnul:

5. În pace vei muri [ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ]! Și precum i-au plâns pe părinții tăi, pe cei care au împărățit mai înainte de tine, [așa] te vor plânge și pe tine și [vor zice:] "O, doamne!". [Și] te vor jeli pe tine, că[ci] Eu cuvânt am grăit>», a zis Domnul”.

6. Și a grăit Ieremias, către împăratul Sedechias, toate cuvintele acestea în Ierusalim,

7. iar puterea împăratului Babilonului se războia împotriva Ierusalimului și împotriva cetăților lui Iudas, împotriva [cetății] Lahis [Λαχις] și împotriva [cetății] Azica [Αζηκα], căci acestea au rămas [rămăseseră] între cetățile lui Iudas cetățile cele tari [πόλεις ὀχυραί].

8. Cuvântul care a fost către Ieremias de la Domnul, după [ce a fost] să săvârșească împăratul Sedechias făgă-

---

[215] Forma de vocativ.

duința către popor, [ca] să cheme eliberare [τοῦ καλέσαι ἄφεσιν],

9. [ca] să elibereze fiecare pe slujitorul său și fiecare pe slujitoarea sa, pe evreu și pe evreică, [făcându-i] liberi, spre a nu robi om din Iudas.

10. Și au fost întorși [s-au întors] toți oamenii cei mari și tot poporul, cei care au intrat în[tru] făgăduință, [ca] să elibereze fiecare pe slujitorul său și fiecare pe slujitoarea sa,

11. și i-au împins pe ei spre slujitori și slujitoare.

12. Și a fost cuvântul Domnului către Ieremias, zicându-i:

13. „Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Eu am pus făgăduință către părinții voștri în ziua [în] care i-am izbăvit din pământul Egiptosului, din casa robiei, zicându-le:

14. <Când or să se împlinească 6 ani îl vei elibera pe fratele tău, pe evreul care ți se va fi vândut ție și [îți] va [fi] lucra[t] ție 6 ani și îl vei trimite pe el liber>. Dar [ei] nu M-au auzit și nu au plecat urechea lor[216].

15. Iar astăzi s-au întors să facă [lucrul] cel drept înaintea ochilor Mei: să cheme fiecare eliberarea aproapelui său. Și au săvârșit făgăduința către fața Mea, în casa [în] care a fost chemat numele Meu în ea.

16. Dar v-ați întors și ați spurcat numele Meu, [ca] să [nu] întoarcă fiecare slujitorul său și fiecare slujitoarea sa, pe care i-ați trimis [să-i trimiteți] liberi [în] sufletul lor, [rămânându-vă astfel] vouă spre slujitori și slujitoare».

17. Pentru aceasta, așa a zis Domnul: «Voi nu ați ascultat de Mine, [ca] să cheme fiecare eliberare către aproapele său. [De aceea,] iată, Eu vă chem vouă eliberare întru sabie și întru moarte și întru foamete, și vă voi da pe voi spre risipire [în] toate împărățiile pământului!

---

[216] La cuvintele Mele.

18. Și îi voi da pe oamenii care au trecut peste făgăduința Mea, pe cei care nu au întărit făgăduința Mea, care au făcut către fața Mea vițelul, pe care l-au făcut a-i lucra lui[217],

19. pe stăpânitorii lui Iudas și pe conducători și pe preoți și pe popor,

20. și îi voi da pe ei vrăjmașilor lor. Și vor fi stârvurile lor mâncarea păsărilor cerului și a fiarelor pământului.

21. Iar pe Sedechias, pe împăratul Iudasului, și pe stăpânitorii lor, îi voi da întru mâinile vrăjmașilor lor. Și puterea împăratului Babilonului [va fi împotriva] celor care fug de la ei.

22. Iată, Eu rânduiesc!, zice Domnul. Și îi voi întoarce pe ei întru pământul acesta și se vor război împotriva lui și îl vor lua pe el și îl vor arde pe el cu foc și pe cetățile Iudasului și le voi da pe ele pustii de cei care le locuiesc»".

---

[217] Pentru a-i sluji lui, pentru a i se închina lui în mod idolatru.

Capitolul 42

1. Cuvântul care a fost către Ieremias de la Domnul în zilele lui Ioachim, împăratul Iudasului, zicându-i:

2. „Mergi în casa lui Arhabin [Αρχαβιν] și îi vei aduce pe ei întru casa Domnului, spre unul [dintre] jgheaburi și îi vei adăpa pe ei [cu] vin!”.

3. Și l-am scos pe Iezonias [Ιεζονιας], pe fiul lui Ieremin [Ιερεμιν], [care este] fiul lui Havasin [Χαβασιν], și pe frații lui, [cât] și pe fiii lui, și pe toată casa lui Arhabin,

4. și i-am adus pe ei întru casa Domnului, întru cămara[218] fiilor lui Ananias [Ἀνανίας], a fiului lui Godolias [Γοδολιας], a omului lui Dumnezeu [ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ], care este aproape de casa stăpânitorilor, cei deasupra casei lui Maaseas [Μαασαιας], a fiului lui Selom [Σελωμ], a celui care păzește curtea.

5. Și le-am dat înaintea feței lor ulcior de vin și potire și le-am zis: „Beți vin!”.

6. Și [ei] au zis: „Nu avem să bem vin, că[ci] Ionadab [Ιωναδαβ], fiul lui Rihab [Ρηχαβ], tatăl nostru, ne-a poruncit nouă, zicându-ne: «Voi și fiii voștri să nu beți vin până în veac!

7. Și casă să nu zidiți și sământă să nu semănați și via nu vă va fi vouă, că[ci] în corturi veți locui [în] toate zilele voastre, pentru ca să trăiți zilele cele multe pe pământul în care petreceți voi întru el!».

8. Și am ascultat glasul lui Ionadab, al tatălui nostru, ca să nu bem vin [în] toate zilele noastre, noi și femeile noastre și fiii noștri și fiicele noastre,

9. și pentru a nu zidi casă [pentru] a locui acolo, iar via și câmpul și sământa nu a[u] fost nouă.

---

[218] Cămara templului.

10. Și am locuit în corturi, și am auzit și am făcut după toate pe care ni le-a poruncit nouă Ionadab, tatăl nostru.

11. Și a fost, când s-a suit Nabuhodonosor împotriva pământului, și [că] am zis: «Intrați și să intrăm întru Ierusalim de la fața puterii haldeilor și de la fața puterii assiriilor/ asirienilor!». Și locuiam acolo".

12. Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

13. „Așa zice Domnul: «Mergi și zi omului lui Iudas și celor care locuiesc [în] Ierusalim: <[Oare] nu aveți să luați învățătură [pentru] a auzi cuvintele Mele?>!

14. Au pus cuvânt fiii lui Ionadab, fiul lui Rihab, pe care l-a poruncit copiilor săi ca să nu bea vin și nu au băut. Iar Eu am grăit către voi dis-de-dimineață...Și am grăit și nu M-ați auzit.

15. Și i-am trimis către voi pe Slujitorii Mei, pe Profeți, zicându-vă: <Întoarceți-vă fiecare de la calea sa cea rea și faceți mai bune obiceiurile voastre! Și nu veți merge după alți dumnezei [pentru] a le sluji lor și veți locui în pământul pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri>. Și nu ați plecat urechile voastre și nu ați auzit.

16. Și au stat fiii lui Ionadab, fiul lui Rihab, [în] porunca tatălui lor, dar poporul acesta nu au ascultat [nu a ascultat] de Mine».

17. Pentru aceasta, așa a zis Domnul: «Iată, Eu port [φέρω] împotriva Iudasului și împotriva celor care locuiesc [în] Ierusalim pe toate cele rele pe care le-am grăit împotriva voastră!».

18. Pentru aceasta, așa a zis Domnul: «Întrucât au auzit fiii lui Ionadab, fiul lui Rihab, porunca tatălui lor [pentru] a o face [pe ea], precum le-a poruncit lor tatăl lor,

19. nu are să se sfârșească omul [dintre] fiii lui Ionadab, fiul lui Rihab, care au stat de la fața Mea [în] toate zilele pământului»".

Capitolul 43

1. Iar în al 4-lea an[219] al lui Ioachim [Ἰωακίμ], al fiului lui Iosias [Ἰωσίας], împăratul Iudasului, a fost cuvântul Domnului către mine, zicându-mi:

2. „Ia-ți ție papirus de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care le-am arătat către tine împotriva Ierusalimului și împotriva Iudasului și împotriva tuturor neamurilor, din care zi Eu am grăit către tine, din zilele lui Iosias, împăratul Iudasului, și până în ziua aceasta!

3. Poate [astfel] va auzi casa lui Iudas pe toate cele rele, pe care Eu socotesc să le fac lor, pentru ca să se întoarcă de la calea lor cea rea și [așa] milostiv voi fi nedreptăților lor și păcatelor lor".

4. Și l-a chemat Ieremias pe Baruh [Βαρουχ], pe fiul lui Nirios [Νηριος], și [el] a scris din gura lui Ieremias toate cuvintele Domnului [ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ιερεμιου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου], pe care [Ieremias] l[e]-a arătat către el, într-u[n] papirus de carte [εἰς χαρτίον βιβλίου].

5. Și i-a poruncit Ieremias lui Baruh, zicându-i: „Eu sunt păzit[220], [ca] să nu pot să intru întru casa Domnului.

6. Dar [tu] vei intra cu papirusul acesta întru urechile poporului, în casa Domnului, în zi de post, și în urechile a tot Iudasul, [în urechile] celor care vin din cetățile lor, [și] îl vei citi lor.

7. Poate [astfel] va cădea mila lor de la fața Domnului [ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου] și se vor întoarce de la calea lor cea rea [καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς], că[ci] mare [este] mânia și

---

[219] În al 4-lea an de domnie.

[220] Sunt ținut închis.

[mare este] urgia Domnului [ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου], pe care [le-]am grăit împotriva poporului acestuia”.

8. Și a făcut Baruh după toate pe care i le-a poruncit lui Ieremias, [ca] să citească din carte cuvintele Domnului în casa Domnului.

9. Și a fost în al 8-lea an al împăratului Ioachim, [în] luna a 9-a, [că] au fost chemați [a fost chemat] împreună [cu] post către fața Domnului [ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου] tot poporul, în Ierusalim, [cât] și casa lui Iudas.

10. Și citea Baruh din carte cuvintele lui Ieremias, în casa Domnului, în casa lui Gamarios [Γαμαριος], a fiului lui Safan [Σαφαν] cărturarul [τοῦ γραμματέως], în curtea cea de sus [ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω], în poarta cea nouă a curților casei Domnului [ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς], în urechile a tot poporul [ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ].

11. Și a auzit Miheas [Μιχαιας], fiul lui Gamarios, fiul lui Safan, toate cuvintele Domnului din carte

12. și s-a coborât întru casa împăratului, întru casa cărturarului. Și, iată, acolo, toți stăpânitorii au șezut [ședeau]: Elisama [Ελισαμα] cărturarul și Daleas [Δαλαιας], fiul lui Selemios [Σελεμιος], și Elnatan [Ελναθαν], fiul lui Achovor [Ακχοβωρ], și Gamarias [Γαμαριας], fiul lui Safan [Σαφαν], și Sedechias [Σεδεκιας], fiul lui Ananias [Ἀνανίας], și toți stăpânitorii!

13. Și le-a vestit lor Miheas toate cuvintele pe care le-a auzit citindu-se de către Baruh întru urechile poporului.

14. Și au trimis toți stăpânitorii către Baruh, fiul lui Nirios, pe Iudin [Ιουδιν], fiul lui Natanios [Ναθανιος], fiul lui Selemios, fiul lui Husi [Χουσι], zicându-i: „Papirusul, din care tu citești din el în urechile poporului, ia-l pe el întru mâna ta și vino!”. Și a luat Baruh papirusul și a coborât către ei.

15. Și [aceștia] i-au zis lui: „Citește iarăși întru urechile noastre!”. Și Baruh a citit.

16. Și a fost, când au auzit toate cuvintele, [că] împreună s-au sfătuit, fiecare către aproapele său, și au zis: „Vestind, să vestim împăratului toate cuvintele acestea”.

17. Iar pe Baruh l-au întrebat, zicându-i: „De unde ai scris toate cuvintele acestea?”.

18. Și Baruh a zis: „Din gura sa mi-a vestit mie Ieremias toate cuvintele acestea, iar [eu] le scriam în carte”.

19. Și [ei] i-au zis lui Baruh: „Mergi [și] te ascunde, tu și Ieremias, [și] om să nu cunoască unde [sunteți] voi!”.

20. Iar [ei] au intrat către împărat, întru curte[a împăratului], și papirusul l-au dat a se păzi în casa lui Elisama, și i-au vestit împăratului toate cuvintele.

21. Și l-a trimis împăratul pe Iudin să ia papirusul și l-a luat pe el din casa lui Elisama. Și a citit Iudin întru urechile împăratului și întru urechile tuturor stăpânitorilor care au stat [stăteau] în jurul împăratului.

22. Și împăratul ședea în casa [sa] cea de iarnă și vatra focului [ἐσχάρα πυρὸς] [era] către fața sa.

23. Și a fost citind Iudin trei foi de papirus sau patru, [și] le tăia pe ele cu cuțitul cărturarului [τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως] și le arunca întru focul de deasupra vetrei, până s-a sfârșit tot papirusul întru focul de deasupra vetrei.

24. Și nu au cercetat, iar împăratul și slujitorii săi nu le-au rupt veșmintele lor, celor care aud [celor care au auzit] toate cuvintele acestea.

25. Și Elnatan și Godolias și Gamarias [Ελναθαν καὶ Γοδολιας καὶ Γαμαριας] l-a[u] sfătuit împăratului [pe împărat] spre [ca] să nu ardă papirusul.

26. Și a poruncit împăratul lui Ieremeil [Ιερεμεηλ], fiului împăratului, și lui Sarea [Σαραια], fiului lui Esriil [Εσριηλ], să-i prindă pe Baruh și pe Ieremias, dar [ei] au fost ascunși.

27. Și a fost cuvântul Domnului către Ieremias – după să ardă [ce a ars] împăratul papirusul [cu] toate cuvintele pe care le-a scris Baruh din gura lui Ieremias –, zicându-i:

28. „Ia tu iarăși alt papirus și scrie toate cuvintele cele fiind pe papirus, pe care le-a ars împăratul Ioachim!

29. Și vei zice: «Așa a zis Domnul: Tu ai ars papirusul acesta, zicând: <Pentru ce ai scris în el, zicând: "Intrând, va intra împăratul Babilonului și va nimici cu totul pământul acesta și va lipsi din el om și dobitoc?">.

30. Pentru aceasta, așa a zis Domnul împotriva lui Ioachim, împăratul Iudasului: <Nu îi va fi lui șezând pe tronul lui David, iar stârvul său va fi aruncat în arșița zilei și în înghețul nopții.

31. Și voi cerceta împotriva sa și împotriva neamului său și împotriva slujitorilor săi, și voi aduce peste ei și peste cei care locuiesc în Ierusalim și peste pământul Iudasului toate cele rele pe care le-am grăit împotriva lor și [ei] nu au ascultat>»”.

32. Și a luat Baruh alt papirus și a scris pe el, din gura lui Ieremias, toate cuvintele cărții pe care a ars-o Ioachim și încă i-au fost adăugate lui cuvinte mai multe ca acelea.

Capitolul 44

1. Și a împărățit Sedechias, fiul lui Iosias, în locul lui Ioachim, pe care l-a împărățit Nabuhodonosor [pentru] a împărăți Iudasul.

2. Și nu a auzit el și slujitorii săi și poporul pământului cuvintele Domnului, pe care le-a grăit în[tru] mâna lui Ieremias.

3. Și a trimis împăratul Sedechias pe Ioahal [Ιωαχαλ], fiul lui Selemios, și pe Sofonias [Σοφονιας], fiul lui Maaseas preotul, către Ieremias, zicându-i: „Așadar, roagă-te pentru noi către Domnul!”.

4. Și Ieremias a venit și a trecut prin mijlocul cetății și nu l-au dat pe el întru casa temniței.

5. Și puterea lui Farao a ieșit din Egiptos. Și au auzit haldeii auzul lor și s-au suit din Ierusalim.

6. Și a fost cuvântul Domnului către Ieremias, zicându-i:

7. „Așa a zis Domnul: «Așa vei grăi către împăratul Iudasului, cel care a trimis către tine, [pentru ca] să Mă cauți pe Mine: <Iată, puterea lui Farao, care v-a ieșit vouă întru ajutor, se vor [va] întoarce întru pământul Egiptosului!

8. Și se vor întoarce aceia, haldeii, și se vor război împotriva cetății acesteia și o vor lua pe ea și o vor arde pe ea cu foc>».

9. Că[ci] așa a zis Domnul: «Să nu primiți [în] sufletele voastre [μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν], zicându-vă: <Grăbindu-se, vor pleca de la noi haldeii>, că[ci] nu or să plece.

10. Și dacă o să bateți toată puterea haldeilor, pe cei care se războiesc [cu] voi, și or să rămână unii străpunși,

fiecare în locul său, aceia se vor ridica și vor arde cetatea aceasta cu foc»”.

11. Și a fost, când s-a suit puterea haldeilor din Ierusalim, de la fața puterii lui Farao,

12. [că] a ieșit Ieremias din Ierusalim [ca] să meargă întru pământul lui Veniamin [și] să îndrepte [τοῦ ἀγοράσαι][221] de acolo, din mijlocul poporului.

13. Și a fost el la poarta lui Veniamin. Și acolo [era] omul la care găzduia Saruias [Σαρουιας], fiu lui Selemios, fiul lui Ananias. Și [acesta] l-a prins pe Ieremias, zicându-i: „Tu către haldei fugi!”.

14. Și [Ieremias] i-a zis: „Minciună! [Căci] eu nu fug către haldei”. Dar nu l-a ascultat pe el. Și l-a prins Saruias pe Ieremias și l-a adus pe el către stăpânitori.

15. Și stăpânitorii au fost înrăiți împotriva lui Ieremias și l-au bătut pe el. Și l-au trimis pe el întru casa lui Ionatan [Ιωναθαν] cărturarul, că[ci] pe aceasta au făcut-o întru casa temniței.

16. Și a venit Ieremias întru casa gropii și întru heret/celulă [εἰς τὴν χερεθ] și a stat acolo multe zile.

17. Și a trimis Sedechias și l-a chemat pe el. Și împăratul îl întreba pe el pe ascuns, [ca] să-i zică dacă cuvântul este de la Domnul. Și [el] i-a zis: „Este! [Căci] întru mâinile împăratului Babilonului vei fi dat”.

18. Și Ieremias i-a zis împăratului: „[Cu] ce ți-am greșit pe tine [ție] și slujitorilor tăi și poporului acestuia, că [încât] tu mă dai pe mine întru casa temniței?

19. Și unde sunt „profeții” voștri, cei care „v-au profețit” vouă, zicându-vă că: «Nu are să vină împăratul Babilonului împotriva pământului acestuia!»?

20. Și acum, doamne, împărate, să cadă mila mea către fața ta [πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου]! Și de ce mă întorci pe mine întru casa lui Ionatan cărturarul? Și [oare] nu am să mor acolo?!”.

---

[221] Forma figurată a verbului. Să-l învețe voia lui Dumnezeu.

21. Și a rânduit împăratul și l-au aruncat pe el întru casa temniței. Și îi dădeau lui o pâine pe zi, din afară, pe care o coc [o coceau], până s-au sfârșit pâinile din cetate. Și Ieremias a stat în curtea temniței.

Capitolul 45

1. Și a auzit Safatias [Σαφατιας], fiul lui Matan [Μαθαν], și Godolias [Γοδολιας], fiul lui Pashor [Πασχωρ], și Ioahal [Ιωαχαλ], fiul lui Selemias [Σελεμιας], cuvintele pe care le grăia Ieremias către popor, zicând:

2. „Așa a zis Domnul: «Cel care locuiește în cetatea aceasta va muri cu sabia și cu foametea. Iar cel care iese către haldei va trăi și sufletul său va fi spre aflare și va trăi».

3. Că[ci] așa a zis Domnul: «Dându-se, va fi dată cetatea aceasta întru mâinile puterii împăratului Babilonului și o va lua pe ea»”,

4. și i-au zis împăratului: „Așadar, să fie omorât omul acesta! Că[ci] el slăbește mâinile oamenilor care se războiesc, ale celor care rămân în cetate, și mâinile a tot poporul, grăind către ei după cuvintele acestea. Că[ci] omul acesta nu vorbește dumnezeiește [ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησμολογεῖ], [cu] pace poporului acestuia [εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ], ci mai degrabă cele rele [ἀλλ᾽ ἢ πονηρά]”.

5. Și împăratul a zis: „Iată [ἰδοὺ], el [este] în mâinile voastre [αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν]!”, că nu putea împăratul [să vorbească] împotriva lor [ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς][222].

6. Și l-au aruncat pe el[223] întru groapa lui Melhias [Μελχιας], a fiului împăratului, care era în curtea temniței. Și l-au coborât pe el întru groapă și în groapă nu era apă, ci mai degrabă noroi [βόρβορος]. Și era [el] în noroi.

7. Și a auzit Abdemeleh [Αβδεμελεχ], etiopianul, [care era] și el în casa împăratului, că l-au dat pe Ieremias

---

[222] Să li se împotrivească.

[223] Pe Sfântul Profet Ieremias.

întru groapă. Și împăratul era [atunci] la poarta lui Veniamin.

8. Și a venit către el și a grăit către împărat și i-a zis:

9. „Ai făcut rău pe care le-ai făcut [ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας], [ca] să ucizi pe omul acesta dinspre fața foametei [τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ], că[ci] nu [mai] sunt încă pâini în cetate”.

10. Și i-a poruncit împăratul lui Abdemeleh, zicându-i: „Ia de aici întru mâinile tale 30 de oameni[224] și îl scoate pe el din groapă ca să nu moară!”.

11. Și a luat Abdemeleh oamenii și a intrat întru casa împăratului cea de sub pământ [τὴν ὑπόγειον] și a luat de acolo cârpele cele vechi [καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη] și funiile cele vechi [καὶ παλαιὰ σχοινία] și le-a aruncat pe ele către Ieremias întru groapă

12. și i-a zis: „Pe acestea pune-le sub funii!”. Și a făcut așa Ieremias[225].

13. Și l-au tras pe el [cu] funiile și l-au scos pe el din groapă și a șezut Ieremias în curtea temniței.

14. Și a trimis împăratul și l-a chemat pe el către sine întru casa cea de-a treia [εἰς οἰκίαν ασελισι], cea din casa Domnului. Și i-a zis lui împăratul: „Așadar [δὴ], te voi întreba pe tine cuvânt [ἐρωτήσω σε λόγον] și să nu ascunzi de mine cuvântul [καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ ῥῆμα]!”.

15. Și i-a zis Ieremias împăratului: „Dacă am să-ți vestesc ție, [oare] nu [cu] moarte pe mine mă vei omorî? Iar dacă îți voi sfătui ție [te voi sfătui pe tine], [nici atunci] nu ai să asculți de mine”.

16. Și i s-a jurat lui împăratul, zicându-i: „Domnul trăiește, [Cel] care ne-a făcut nouă sufletul acesta, dacă te

[224] Treizeci de oameni l-au scăpat pe Sfântul Ieremias de la moarte, pe când Iudas pentru 30 de arginți L-a dat la moarte pe Domnul nostru.

[225] A făcut așa cum i s-a spus.

voi ucide pe tine și dacă te voi da pe tine întru mâinile oamenilor acestora!”.

17. Și i-a zis lui Ieremias: „Așa a zis Domnul: «Dacă, ieșind, ai să ieși către conducătorii împăratului Babilonului, și [atunci] va trăi sufletul tău [ζήσεται ἡ ψυχή σου] și cetatea aceasta nu are să fie arsă cu foc, și vei trăi tu și casa ta.

18. Dar dacă nu ai să ieși, va fi dată cetatea aceasta întru mâinile haldeilor și o vor arde pe ea cu foc, iar tu nu ai să fii mântuit»”.

19. Și i-a zis împăratul lui Ieremias: „Eu am cuvântul iudeilor celor care au fugit către haldei, [că] nu mă vor da pe mine întru mâinile lor și [nu] mă vor batjocori pe mine”.

20. Și a zis Ieremias: „Nu or să te dea pe tine[226]! [Însă], ascultă cuvântul Domnului, pe care eu îl zic către tine și mai bine îți va fi ție și va trăi sufletul tău [καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου]!

21. Iar dacă tu nu voiești să ieși, acesta [este] cuvântul pe care mi l-a arătat mie Domnul [οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέν μοι Κύριος]:

22. «Și, iată, toate femeile, care au rămas în casa împăratului Iudasului, se scoteau către stăpânitorii împăratului Babilonului! Și ele ziceau: <Te-au înșelat pe tine și îți vor putea ție oamenii cei de pace [ἄνδρες εἰρηνικοί][227] ai tăi și vor nimici în alunecările picioarelor tale, [căci] s-au întors de la tine[228]>.

23. Și pe femeile tale și pe copiii tăi îi vor scoate către haldei[229], iar tu nu ai să fii mântuit, că[ci] în mâna împăratului vei fi prins și cetatea aceasta va fi arsă»”.

---

[226] Întru mâinile haldeilor.
[227] Sfătuitorii, colaboratorii tăi.
[228] Te-au părăsit, te-au trădat.
[229] Foștii oameni de încredere vor face asta.

24. Și i-a zis lui împăratul: „Omul să nu cunoască din cuvintele acestea și [astfel] tu nu ai să mori!

25. Iar dacă or să audă stăpânitorii că ți-am grăit ție și or să vină către tine și or să-ți zică ție: «Vestește-ne nouă ce ți-a grăit ție împăratul! Să nu te ascunzi de noi și nu avem să te omorâm pe tine. Și ce a grăit către tine împăratul?»,

26. și [atunci] le vei zice lor: «Arunc [am aruncat] eu mila mea către ochii împăratului, pentru [ca] să nu mă întoarcă pe mine întru casa lui Ionatan, [ca] să [nu] mor acolo».

27. Și au venit toți stăpânitorii către Ieremias și l-au întrebat pe el. Și le-a vestit lor după toate cuvintele acelea, pe care i le-a poruncit lui împăratul. Și au tăcut, că[ci] nu a fost auzit cuvântul Domnului[230].

28. Și a șezut Ieremias în curtea temniței până la vremea [în] care a fost luat Ierusalimul[231].

---

[230] Pentru că se enervau numai când auzeau cuvântul Domnului.

[231] Până când Ierusalimul a fost cucerit de haldei.

Capitolul 46

1. Și a fost în anul al 9-lea al lui Sedechias, al împăratului Iudasului, în luna a 10-a, [că] a venit Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, și toată puterea sa împotriva Ierusalimului, și îl împresurau pe el.

2. Și în cel de al 11-lea an al lui Sedechias, în luna a 4-a, [în ziua] a 9-a a lunii, a fost spartă cetatea [ἐρράγη ἡ πόλις].

3. Și au intrat toți conducătorii împăratului Babilonului și au șezut la poarta cea din mijloc: Nargalasar [Ναργαλασαρ] și Samagot [Σαμαγωθ] și Nabusahar [Ναβουσαχαρ] și Nabusaris [Ναβουσαρις] și Nagargasnaser Ravamag [Ναγαργασνασερ Ραβαμαγ] și ceilalți conducători ai împăratului Babilonului.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14. Și au trimis și l-au luat pe Ieremias din curtea temniței și l-au dat pe el către Godolias, fiul lui Ahicam [Αχικαμ], fiul lui Safan. Și l-au scos pe el și a șezut în mijlocul poporului.

15. Și către Ieremias a fost cuvântul Domnului în curtea temniței, zicându-i:

16. „Mergi și zi către Abdemeleh etiopianul: «Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil: <Iată, Eu port cuvintele

Mele împotriva cetății acesteia spre cele rele și nu spre cele bune!

17. Și te voi mântui pe tine în ziua aceea și nu te voi da pe tine întru mâinile oamenilor, de care tu te temi de fața lor.

18. Că[ci], mântuindu-te, te voi mântui pe tine, și în sabie nu ai să cazi și va fi sufletul tău spre aflare, că[ci] ai nădăjduit în[tru] Mine>»!, zice Domnul”.

Capitolul 47

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremias după aceea, după [ce] l-a trimis pe el Nabuzardas [Ναβουζαρδας], întâiul dintre bucătari [τὸν ἀρχιμάγειρον], cel din Daman [Δαμαν], când l-a luat pe el cu cătușe, în mijlocul înstrăinării Iudasului, a celor care au fost duși întru Babilon,

2. și [când] l-a luat pe el întâiul dintre bucătari și i-a zis lui: „Dumnezeul tău a grăit relele acestea împotriva locului acestuia.

3. Și a făcut Domnul [acestea], că[ci] ați păcătuit Lui și nu ați auzit glasul Său.

4. Iată, te-am dezlegat pe tine de cătușele cele de la mâinile tale! Dacă [este] bine înaintea ta să vii cu mine întru Babilon [εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ᾽ ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα], vino și voi pune ochii mei asupra ta [ἧκε καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ][232]!

5. Iar dacă nu, grăbește-te și te întoarce către Godolias, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan, pe care l-a pus împăratul Babilonului în pământul Iudasului, și locuiește împreună cu el în mijlocul poporului, în pământul Iudasului, întru toate cele bune în ochii tăi [ca] să mergi [acolo]! Mergi [acolo]!”. Și întâiul dintre bucătari i-a dat lui daruri și l-a trimis pe el [acolo].

6. Și a venit către Godolias, înspre Massifa [Μασσηφα], și a șezut în mijlocul poporului care a rămas în pământ[ul său].

7. Și au auzit toți conducătorii puterii celei din câmp [πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ][233], ei și

[232] Te voi ocroti, voi avea grijă de tine.

[233] Care fugise de stăpânirea haldeilor.

oamenii lor, că a pus împăratul Babilonului pe Godolias în pământul [lor] și [că] i-a încredințat lui bărbați și pe femeile lor, pe care nu i-a înstrăinat întru Babilon,

8. și a[u] venit către Godolias, înspre Massifa, Ismail [Ισμαηλ], fiul lui Natanias [Ναθανιας], și Ioanan [Ἰωανάν], fiul lui Carie [Καρηε], și Sareas [Σαραιας], fiul lui Tanaemet [Θαναεμεθ], și fiii lui Ofe [Ωφε], al lui Netofati [Νετωφατι], și Iezonias [Ιεζονιας], fiul lui Mohati [Μοχατι], [au venit] ei și oamenii lor.

9. Și Godolias li s-a jurat lor și oamenilor lor, zicându-le: „Să nu vă fie teamă de fața slujitorilor haldeilor! Locuiți în pământ[ul nostru] și lucrați împăratului Babilonului și mai bine vă va fi vouă!

10. Și, iată, eu mă așez înaintea voastră înspre Massifa, [ca] să stau către fața haldeilor, care or să vină împotriva voastră! Iar voi adunați vin și poamă și adunați ulei și puneți-l întru vasele voastre și locuiți în cetățile care au fost biruite[234]!".

11. Și toți iudeii cei din pământul Moabului și [cei] din[tre] fiii lui Ammon [Αμμων] și cei din Idumea [Ιδουμαία] și cei din tot pământul au auzit că a dat împăratul Babilonului rămășița Iudasului și că a pus pe[ste] ei pe Godolias, pe fiul lui Ahicam.

12. Și au venit către Godolias, întru pământul Iudasului, întru Massifa, și au adunat vin și poamă multă foarte și ulei.

13. Și Ioanan, fiul lui Carie, și toți conducătorii puterii, cei din câmpuri[235], au venit către Godolias, întru Massifa,

14. și i-au zis lui: „Dacă [cu] cunoaștere cunoști [εἰ γνώσει γινώσκεις] că Velisa [Βελισα], împăratul fiilor lui Ammon, l-a trimis către tine pe Ismail, [ca] să lovească

---

234 Biruite de haldei.

235 Ai foștii puteri, care acum trăiau în ilegalitate.

sufletul tău [πατάξαι σου ψυχήν]”. Dar Godolias nu le-a crezut lor.

15. Iar Ioanan i-a zis lui Godolias în mod tainic [κρυφαίως]: „Așadar, în Massifa voi merge și îl voi lovi pe Ismail și nimeni să nu cunoască [aceasta], [ca] să nu lovească sufletul tău și să [nu] fie risipit tot Iudasul, cei care au fost adunați către tine, și [căci astfel] vor pieri cei rămași ai Iudasului!”.

16. Și a zis Godolias către Ioanan: „Să nu faci fapta aceasta, că[ci] cele mincinoase zici tu despre Ismail!”.

Capitolul 48

1. Și a fost [în] luna a 7-a [că] a venit Ismail, fiul lui Natanias [Ναθανιας], fiul lui Elasa [Ελασα], [cel] din neamul împăratului – și 10 oameni [erau] împreună cu el –, către Godolias, înspre Massifa, și au mâncat acolo pâine împreună [καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα].

2. Și s-a ridicat Ismail și cei 10 oameni care erau împreună cu el și l-au lovit pe Godolias, pe care l-a pus [îl pusese] împăratul Babilonului pe[ste] pământ,

3. și pe toți iudeii cei fiind [care erau] împreună cu el în Massifa și pe toți haldeii care au fost aflați [pe care i-au aflat] acolo.

4. Și a fost [în] ziua a doua [Și a fost și ziua a doua], lovind el [de când l-a lovit el] pe Godolias, și om nu a cunoscut [aceasta].

5. Și au venit oameni din Sihem [Συχέμ] și din Salim [Σαλήμ] și din Samaria [Σαμάρεια], 80 de oameni rași la bărbi [ὀγδοήκοντα ἄνδρες ἐξυρημένοι πώγωνας] și [având] rupte veșmintele [καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια] [lor] și tânguindu-se [καὶ κοπτόμενοι], și daruri și tămâie [având] în mâinile lor [καὶ μαναα καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν] [ca] să le aducă întru casa Domnului [τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου].

6. Și a ieșit întru întâmpinarea lor Ismail, [iar] ei mergeau și plângeau. Și [Ismail] le-a zis lor: „Intrați către Godolias!”.

7. Și a fost, [când] au intrat ei întru mijlocul cetății, [că] i-a înjunghiat pe ei înspre fântână.

8. Iar cei 10 oameni, care au fost [erau] acolo, și [aceștia] i-au zis lui Ismail: „Să nu ne omori pe noi, că[ci] ne sunt nouă comorile din câmp [ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ] [sunt ale noastre comorile din câmp], grâiele și or-

zurile [πυροὶ καὶ κριθαί], mierea și uleiul [μέλι καὶ ἔλαιον]!”. Și i-a trecut [pe ei] și nu i-a omorât pe ei în mijlocul fraților lor.

9. Și fântâna întru care [i-]a aruncat acolo Ismail pe toți pe care i-a lovit [era] fântâna cea mare [φρέαρ μέγα]. Aceasta este [era cea] pe care a făcut-o împăratul Asa [Ἀσά], de la fața lui Vaasa [Βαασα], a împăratului lui Israil. [Și] pe aceasta a umplut-o Ismail de oamenii cei răniți [τραυματιῶν] [de moarte].

10. Și a întors Ismail tot poporul cel care a rămas spre Massifa și pe fiicele împăratului, pe care întâiul dintre bucătari le-a încredințat lui Godolias, fiului lui Ahicam. Și pleca spre cealaltă parte, a fiilor lui Ammon.

11. Și a auzit Ioanan, fiul lui Carie, și toți conducătorii puterii cei împreună cu el, toate cele rele pe care le-a făcut Ismail.

12. Și au adus toată oastea lor și plecau [au plecat pentru] a se război [cu] el. Și l-au aflat pe el la apa cea multă, în Gavaon [Γαβαων].

13. Și a fost, când au văzut [a văzut] tot poporul cel împreună cu Ismail pe Ioanan și pe conducătorii puterii cei împreună cu el,

14. și [că] s-au întors către Ioanan,

15. iar Ismail a fost mântuit împreună cu 8 oameni și plecau [au plecat] către fiii lui Ammon.

16. Și a luat Ioanan, și toți conducătorii puterii cei împreună cu el, pe toți cei rămași ai poporului, care s-a[u] întors de la Ismail, pe oamenii cei puternici în război, și pe femei și pe ceilalți și pe eunuci, care s-a[u] întors de la Gavaon,

17. și plecau [au plecat] și au șezut în Gavirot-hamaam [Γαβηρωθ-χαμααμ], cel către Bitleem [Βηθλέεμ], [ca] să meargă [și] să intre întru Egiptos

18. de la fața haldeilor, că[ci] au fost înfricoșați de la fața lor. Că[ci] a lovit Ismail pe Godolias, pe care l-a pus împăratul Babilonului în pământ[ul lor].

Capitolul 49

1. Și au venit toți conducătorii puterii, și Ioanan și Azarias [Αζαριας], fiul lui Maaseas, și tot poporul de la mic până la mare [καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου]

2. către Ieremias Profetul și i-au zis lui: „Așadar, să cadă mila noastră către fața ta [πεσέτω τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου] și roagă-te către Domnul, Dumnezeul tău [καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον, τὸν Θεόν σου] pentru cei rămași aceștia, că[ci] am rămas puțini din mulți precum ochii tăi văd!

3. Și să ne vestească nouă Domnul, Dumnezeul tău, calea pe care vom merge în[tru] ea [τὴν ὁδόν ᾗ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ] și cuvântul pe care îl vom face [καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν]!”.

4. Și le-a zis lor Ieremias: „Am auzit [aceasta]! Iată, eu mă voi ruga către Domnul, Dumnezeul nostru [ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς Κύριον, τὸν Θεὸν ἡμῶν], după cuvintele voastre, și va fi cuvântul, pe care îl va fi răspuns Domnul, [și pe acela] îl voi vesti vouă! [Căci] nu voi ascunde de voi cuvântul [acela]”.

5. Și ei i-au zis lui Ieremias: „Să fie Domnul în noi întru martorul cel drept și cel credincios [ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν], dacă, după tot cuvântul, pe care Domnul are să-l trimită [la] tine către noi, nu vom face așa!

6. Și dacă [va fi] bine și dacă [va fi] rău glasul Domnului, Dumnezeului nostru, [la] Care noi te trimitem pe tine către El, [noi] vom auzi, pentru ca mai bine nouă să se facă. Că[ci] vom auzi glasul Domnului, Dumnezeului nostru”.

7. Și a fost după 10 zile, a fost cuvântul Domnului către Ieremias.

8. Și l-a chemat pe Ioanan și pe conducătorii puterii și pe tot poporul de la mic până la mare

9. și [le-]a zis lor: „Așa a zis Domnul:

10. «Dacă, șezând, aveți să ședeți în pământul acesta, vă voi zidi pe voi și nu am să vă dărâm. Și am să vă sădesc pe voi și nu am să vă scot afară, că[ci] M-am odihnit în[tru] cele rele pe care vi le-am făcut vouă [ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν].

11. Să nu vă temeți de fața împăratului Babilonului, de care voi temeți-vă de fața sa! Să nu vă temeți», zice Domnul, «că[ci] împreună cu voi sunt Eu, [pentru] a vă izbăvi pe voi și a vă mântui pe voi din mâna sa.

12. Și vă voi da vouă milă și vă voi milui pe voi și vă voi întoarce pe voi întru pământul vostru.

13. Iar dacă voi ziceți: <Nu avem să ședem în pământul acesta>, pentru [ca] să nu auziți cuvântul Domnului,

14. <că[ci] întru pământul Egiptosului vom intra și nu avem să vedem război și glas de trâmbiță nu avem să auzim și în[tru] pâini nu avem să flămânzim și acolo vom locui>,

15. pentru aceasta, auziți cuvântul Domnului! Așa a zis Domnul: <Dacă voi aveți să vă dați fața voastră spre Egiptos și aveți să intrați acolo [pentru] a locui,

16. și [atunci] va fi sabia, de care voi vă temeți de la fața ei, [și] vă va afla pe voi în pământul Egiptosului, iar foametea, [despre] care voi cuvânt aveți de la fața ei, vă va apuca pe voi dinapoia voastră în Egiptos și acolo veți muri.

17. Și vor fi toți oamenii și toți cei străini de neam, cei care au pus fața lor spre pământul Egiptosului [pentru] a locui acolo, [că] se vor sfârși cu sabie și cu foamete. Și nu le va fi lor niciunul mântuind[u-i] de cele rele, pe care Eu le aduc peste ei>.

18. Că[ci] așa a zis Domnul: <Precum a picat mânia Mea pe[ste] cei care locuiesc [în] Ierusalim [καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός Θου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ], așa

va pica mânia Mea pe[ste] voi, [peste] voi care ați intrat întru Egiptos. Și veți fi întru [locul] cel neumblat și cei supuși și întru blestem și întru ocară. Și nu aveți să mai vedeți locul acesta,

19. [despre] care a grăit Domnul către voi, cei rămași ai Iudasului: "Să nu intrați întru Egiptos!">». Iar acum, cei care au cunoscut [acestea], veți cunoaște

20. că ați viclenit în sufletele voastre [când] m-ați trimis pe mine, zicându-mi: «Roagă-te pentru noi către Domnul, iar după toate [acestea], pe care are să ți le grăiască ție Domnul, le vom face!».

21. Și nu ați auzit glasul Domnului, pe care l-a trimis pe mine [mi l-a trimis mie] către voi.

22. Iar acum cu sabie și cu foamete veți sfârși în locul [acela], [în] care voi voiți să intrați [pentru] a locui acolo”.

Capitolul 50

1. Și a fost când a încetat Ieremias zicând [să zică] către popor toate cuvintele Domnului, toate cuvintele acestea, pe care Domnul [le-]a trimis [prin] el către ei,

2. și [că] a zis Azarias, fiul lui Maaseas, și Ioanan, fiul lui Carie, și toți oamenii care i-au zis lui Ieremias, zicându-i: „Minciuni [ψεύδη]! Nu te-a trimis pe tine Domnul către noi [οὐκ ἀπέστειλέν σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς], zicându-ți: «Să nu intrați întru Egiptos [pentru] a locui acolo»,

3. ci mai degrabă Baruh, fiul lui Nirios, se luptă [prin] tine cu noi [συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς], pentru ca să ne dai pe noi întru mâinile haldeilor, [ca] să ne omoare pe noi și să ne înstrăineze pe noi întru Babilon".

4. Și nu a[u] ascultat Ioanan și toți conducătorii puterii și tot poporul glasul Domnului, [ca] să locuiască în pământul Iudasului,

5. și [i-]a[u] luat Ioanan și toți conducătorii puterii pe toți cei rămași ai Iudasului, pe cei care s-au întors [pentru] a locui în pământ[ul lor],

6. pe oamenii cei tari și femeile și pe cei prunci și pe fiicele împăratului și sufletele pe care le-a lăsat Nabuzardas cu Godolias [καὶ τὰς ψυχάς ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου], fiul lui Ahicam, și pe Ieremias Profetul și pe Baruh, fiul lui Nirios,

7. și au intrat întru Egiptos, că[ci] nu au ascultat glasul Domnului. Și au intrat înspre Tafnas [Ταφνας].

8. Și a fost cuvântul Domnului către Ieremias, în Tafnas, zicându-i:

9. „Ia-ți ție pietre mari și ascunde-le pe ele în curți [λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις], în poarta casei lui Farao [ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω], în Tafnas [ἐν Ταφνας], către ochii oamenilor Iudasului [κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ιουδα]!

10. Și vei zice: «Așa a zis Domnul: <Iată, Eu trimit și și îl voi aduce pe Nabuhodonosor [Ναβουχοδονοσορ], pe împăratul Babilonului, și va pune tronul său peste pietrele acestea [καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων], pe care le-ai ascuns, și va ridica armele sale împotriva lor!

11. Și va intra și va lovi pământul Egiptosului, [dându-i] pe care spre moarte, spre moarte, și pe care spre înstrăinare, spre înstrăinare, și pe care spre sabie, spre sabie.

12. Și va arde foc în casele dumnezeilor lor [καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν] și le va arde pe ele și îi va înstrăina pe ei și va despăduchea pământul Egiptosului [καὶ φθειριεῖ[236] γῆν Αἰγύπτου] precum despăduchează păstorul veșmântul său [ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ] și va ieși în pace [καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνη][237].

13. Și va zdrobi stâlpii cetății soarelui [καὶ συντρίψει τοὺς στύλους ἡλίου πόλεως], cei din On [τοὺς ἐν Ων], și casele lor le va arde cu foc>»".

---

[236] Îl va curăța de păduchi.

[237] Va ieși în pace din Egiptos. Se va întoarce cu pace acasă.

Capitolul 51

1. Cuvântul care a fost către Ieremias, [dat] tuturor iudeilor celor care locuiesc în pământul Egiptosului și celor care șed în Magdolos [Μαγδωλός] și în Tafnas și în pământul Paturis [Παθουρης], zicându-le:

2. „Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Voi le-ați văzut pe toate cele rele, pe care le-am adus peste Ierusalim și peste cetățile Iudasului. Și, iată, [ele] sunt pustii de locuitori

3. de la fața răutății [răutăților] lor, pe care le-au făcut să Mă amărască pe Mine, care au mers [pentru] a tămâia altor dumnezei, cărora [pe care] nu i-ați cunoscut!

4. Și i-am trimis către voi pe slujitorii Mei, pe Profeți, dis-de-dimineață, și i-am trimis, zicându-vă: <Să nu faceți lucrul pângăririi acesteia [μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης], pe care l-am urât [ἧς ἐμίσησα]>.

5. Dar nu M-au ascultat și nu au aplecat urechea lor [καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν], [ca] să se întoarcă de la cele rele ale lor către a nu tămâia altor dumnezei.

6. Și a picat urgia Mea și mânia Mea [καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή Μου καὶ ὁ θυμός Μου] și a fost aprinsă în cetățile Iudasului și în afara Ierusalimului și au fost făcute întru pustiire și spre [cale] necălcată precum [începând din] ziua aceea».

7. Iar acum așa a zis Domnul Atotțiitorul: «Pentru ce faceți voi relele cele mari asupra sufletelor voastre? [Pentru ce voiți] să-i tăiați pe oamenii voștri și pe femei, pe cei prunci și sugând din mijlocul Iudasului, pentru [ca] să nu rămână [dintre] voi nimeni?

8. [Pentru ce voiți] să Mă amărâți pe Mine prin lucrurile mâinilor voastre[238]? [Pentru ce voiți] a tămâia altor dumnezei în pământul Egiptosului, în care ați intrat [pentru] a locui acolo? Pentru [ce voiți] să vă tăiați și pentru [ce voiți] să fiți spre blestem și spre ocară în[tre] toate neamurile pământului?

9. [Oare] le-ați uitat voi pe cele rele ale părinților voștri și pe cele rele ale împăraților Iudasului și pe cele rele ale stăpânitorilor voștri și pe cele rele ale femeilor voastre, pe care le-au făcut în pământul Iudasului și în afara Ierusalimului?

10. Și nu au încetat până în ziua aceasta! Și nu se țineau de poruncile Mele, pe care le-am dat către fața părinților lor».

11. Pentru aceasta, așa a zis Domnul: «Iată [ἰδοὺ], Eu stau deasupra [cu] fața Mea [Ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν Μου],

12. [ca] să-i pierd pe toți cei rămași, pe cei din Egiptos[239]! Și vor cădea cu sabie și cu foamete [și] se vor sfârși de la mic până la mare și vor fi spre ocară și spre pieire și spre blestem.

13. Și voi cerceta împotriva celor care șed în pământul Egiptosului, precum am cercetat împotriva Ierusalimului cu sabie și cu foamete și cu moarte.

14. Și nu va fi mântuit nimeni [din] cei rămași ai Iudasului, [nimeni din] cei care pribegesc în pământul Egiptosului, [pentru ca] să [nu] se întoarcă întru pământul Iudasului, în[tru] care ei nădăjduiesc [în] sufletele lor [ca] să se întoarcă acolo. [Căci] nu or să se întoarcă [acolo], afară numai de cei care au fost mântuiți»”.

15. Și i-au răspuns lui Ieremias toți bărbații, care au [re]cunoscut că femeile lor tămâiază altor dumnezei, și

---

[238] Pentru ce voiți să Mă amărâți prin închinarea la idolii voștri, la cei pe care îi faceți cu mâinile voastre?

[239] Pe toți cei rămași ai lui Israil, care au plecat în Egiptos.

toate femeile, adunarea cea mare, și tot poporul, cei care șed în pământul Egiptosului, în Paturis, zicându-i:

16. „Cuvântul pe care l-ai grăit către noi [întru] numele Domnului, [pentru cuvântul acesta] nu te vom asculta pe tine,

17. că[ci], făcând, vom face tot cuvântul care va ieși din gura noastră: a tămâia împărătesei cerului [θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανου] și a turna ei turnări[240] precum leam făcut noi și părinții noștri și împărații noștri și stăpânitorii noștri în cetățile Iudasului și în afara Ierusalimului. Și [astfel] am fost umpluți de pâini [καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων] și am fost cei buni [καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ] și pe cele rele nu le-am văzut [καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν][241].

18. Dar când am încetat tămâind [a tămâia] împărătesei cerului, am fost micșorați toți, iar cu sabie și cu foamete am fost sfârșiți.

19. Și că noi tămâiem împărătesei cerului și am turnat ei turnări, oare fără de bărbații noștri i-am făcut ei turte [χαυῶνας] și i-am turnat ei turnări?!”.

20. Și a zis Ieremias [la] tot poporul, celor puternici și femeilor, și la [tot] poporul celor care i-au răspuns lui cuvintele [acelea], zicându-le:

21. „[Oare] nu de tămâia pe care ați tămâiat-o în cetățile Iudasului și în afara Ierusalimului – voi și părinții voștri și împărații voștri și stăpânitorii voștri și poporul pământului [aceluia] – Și-a adus aminte Domnul [ἐμνήσθη Κύριος] și s-a suit împotriva inimii Sale [καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν Αὐτοῦ]?

22. Și [de aceea] nu putea Domnul încă a purta de la fața răutății lucrurilor voastre [καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν], de la urâciunile pe care le-ați făcut [ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν

---

[240] Jertfe de băutură.

[241] Pentru că ei considerau toate acestea ca pe niște „urmări benefice” ale vieții lor idolatre.

ἐποιήσατε]. Și a fost făcut pământul vostru spre pustiire și spre [cale] necălcată și spre blestem, precum [a fost] din ziua aceea,

23. de la fața [celor] pe care îi tămâiați și [pentru] care ați păcătuit Domnului și nu ați ascultat glasul Domnului, iar în poruncile Sale și în legea Sa și în mărturiile Sale nu ați mers, și s-au prins de voi relele acestea”.

24. Și a zis Ieremias poporului și femeilor: „Auziți cuvântul Domnului!

25. Așa a zis Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Voi [ὑμεῖς], femeile [γυναῖκες], [cu] gura voastră ați grăit și [cu] mâinile voastre ați împlinit [τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε], zicând: <Făcând, vom face mărturisirile noastre pe care le-am mărturisit: a tămâia împărătesei cerului și a-i turna ei turnări>. [Și], rămânând [în ele], ați rămas cu mărturisirile voastre și, făcând, ați făcut [acestea]».

26. Pentru aceasta, auziți cuvântul Domnului tot Iudasul, cei care ședeți în pământul Egiptosului: «Iată [ἰδοὺ], M-am jurat [cu] numele Meu cel mare [ὤμοσα τῷ ὀνόματί Μου τῷ μεγάλῳ]», a zis Domnul, «dacă [nu] are să fie încă numele Meu în gura a tot Iudasul, [ca ei] să zică: <Trăiește Domnul, Domnul>, în tot pământul Egiptosului!

27. Că[ci], iată, Eu am privegheat împotriva lor [Ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ᾽ αὐτοὺς], [ca] să le fac lor rău și nu să le fac bine! Și se vor sfârși [se va sfârși] tot Iudasul, cei care locuiesc în pământul Egiptosului, cu sabie și cu foamete, până ce or să se sfârșească [toți].

28. Și cei care au fost mântuiți de sabie se vor întoarce întru pământul Iudasului, cei puțini [cu] numărul [ὀλίγοι ἀριθμῷ], și vor cunoaște cei rămași ai Iudasului, cei care au fost așezați în pământul Egiptosului [ca] să locuiască acolo, cuvântul căruia va rămâne [λόγος τίνος ἐμμενει].

29. Și acesta [vă va fi] vouă semnul [καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον] că Eu am cercetat împotriva voastră spre cele rele [ὅτι ἐπισκέψομαι Ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς εἰς πονηρά]»!

30. Așa a zis Domnul: «Iată, Eu îl dau pe Uafri [Ουαφρη], pe împăratul Egiptosului, întru mâinile vrăjmașului său și întru mâinile căutând sufletul său [εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ], precum l-am dat pe Sedechias, pe împăratul Iudasului, întru mâinile lui Nabuhodonosor, ale împăratului Babilonului, vrăjmașul său și căutând sufletul său [ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ]!»”.

31. Cuvântul pe care Ieremias Profetul l-a grăit către Baruh, fiul lui Nirios, pe când [Baruh] scria cuvintele acestea în carte, din gura lui Ieremias, în cel de-al 4-lea an al lui Ioachim, al fiului lui Iosias, al împăratului Iudasului:

32. „Așa a zis Domnul asupra ta, Baruh:

33. «Că[ci] ai zis: <Vai mie [οἴμμοι]! Vai mie [οἴμμοι]! Că[ci] mi-a adăugat mie Domnul trudă pe[ste] trudă [ὅτι προσέθηκεν Κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι] [și] am fost adormit în suspine [și] odihnă nu am aflat [ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον]>,

34. zi-i lui: <Așa a zis Domnul: "Iată, pe care Eu l-am zidit, Eu îl dărâm și pe care Eu l-am sădit, Eu îl smulg,

35. iar tu le cauți în tine pe cele mari [καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα]?! Să nu cauți [acestea]! Că[ci], iată, Eu le aduc pe cele rele asupra a tot trupul!", zice Domnul, "și voi da sufletul tău spre aflare în tot locul [în] care ai să mergi acolo">!»”.

Capitolul 52

1. Fiind cel de al 21-lea an al lui Sedechias, de când a împărățit el, și 11 ani [de când] a împărățit în Ierusalim, și numele maicii sale [fiind] Amitaal [Αμιτααλ], fiica lui Ieremias din Lovena [Λοβενα]...

2.

3.

4. Și a fost în anul al 9-lea al împărăției sale, în luna a 10-a, [în ziua] a 10-a a lunii, [că] a venit Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, și toată puterea sa împotriva Ierusalimului. Și l-au înconjurat pe el cu garduri [καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν] și l-au zidit pe el împrejur [cu] pietre [cu] patru fețe [καὶ περιῳκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ].

5. Și a venit cetatea întru apăsare [συνοχὴν] până în cel de al 11-lea an al împăratului Sedechias,

6. în luna a 9-a, și a fost întărită foametea în cetate [καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει] și nu erau pâinile poporului pământului [καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς].

7. Și a fost spartă cetatea, și toți oamenii, războinicii, au ieșit noaptea pe calea porții, între mijlocul zidului și fortăreața dinainte, care era înspre grădina împăratului, iar haldeii [au intrat] pe deasupra înconjurului cetății și au mers pe calea cea spre Arava [Αραβα].

8. Și a gonit puterea haldeilor dinapoia împăratului și l-au prins pe el când [era] dincolo de Ieriho [Ἱεριχώ], iar toți slujitorii săi au fost risipiți de la el.

9. Și l-au luat pe împărat și l-au dus pe el către împăratul Babilonului, întru Devlata [Δεβλαθα], și [acela] i-a grăit lui cu judecată [καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως].

10. Și împăratul Babilonului i-a înjunghiat pe fiii lui Sedechias către ochii săi[242] și pe toți stăpânitorii Iudasului [i-]a înjunghiat în Devlata,

11. iar ochii lui Sedechias i-a orbit și l-a legat pe el în cătușe. Și împăratul Babilonului l-a dus pe el întru Babilon și l-a dat pe el întru casa morii până în ziua [în] care a murit [καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν].

12. Iar în luna a 5-a, [în ziua] a 10-a a lunii, a venit Nabuzardas, întâiul dintre bucătari, cel care a stat către fața împăratului Babilonului întru Ierusalim,

13. și [care] a ars casa Domnului și casa împăratului și toate casele cetății și toată casa cea mare a ars-o cu foc,

14. iar tot zidul dimprejurul Ierusalimului l-a dărâmat puterea haldeilor, cea împreună cu întâiul dintre bucătari[i împăratului].

15.

16. Iar pe cei rămași ai poporului [lui Israil], întâiul dintre bucătari [i-]a lăsat spre [a fi] vieri [ἀμπελουργοὺς][243] și spre [a fi] plugari [γεωργούς].

17. Iar stâlpii cei de aramă, cei din casa Domnului, și treptele și marea de aramă, cea din casa Domnului, le-au zdrobit haldeii și au luat arama lor și le-au dus întru Babilon.

18. Iar cununa și potirele și cârligele de carne[244] și toate vasele cele de aramă, cu care liturghiseau cu ele [ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς],

19. și saffoturile [καὶ τὰ σαφφωθ] și masmaroturile [καὶ τὰ μασμαρωθ] și vasele pentru turnările cele de dedesubt și sfeșnicele și cădelnițele [καὶ τὰς θυίσκας] și cupele, care era[u din] aur, [au fost luate] cele de aur, și

---

[242] Către ochii tatălui lor.

[243] Să fie îngrijitori ai viilor, viticultori.

[244] Cu care scoteau carnea din oală.

care era[u din] argint, [au fost luate] cele de argint, [căci toate] a[u] fost luate de întâiul dintre bucătari.

20. Iar stâlpii, cei doi, și marea [de aramă], cea una, și viteii, cei 12, cei de aramă, de dedesubtul mării [de aramă], pe care [i-]a făcut împăratul Salomon [ὁ βασιλεὺς Σαλωμων] întru casa Domnului, [pentru acestea] nu era cumpăna cea de aramă a lor [οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν][245].

21. Iar stâlpii [erau] cei de 35 de coți înălțimea unui stâlp și funia [era] cea de 12 coți [care] îl înconjura pe el și grosimea sa împrejur [era] cea de 4 degete.

22. Și cornișa [de de]asupra lor [era] cea de aramă și [era] de 5 coți lungimea ridicarea [ridicării] unei cornișe, iar plasa și rodiile dimprejur, [cele de] peste cornișă, [erau] toate cele de aramă. Iar după acestea, [la] stâlpul cel de-al doilea, [erau] cele 8 rodii [la] un cot [la] cei 12 coți.

23. Și erau rodiile 96 la o parte și erau toate rodiile împrejur, peste plasă, 100.

24. Și a luat întâiul dintre bucătari pe preotul cel dintâi și pe preotul cel de-al doilea și pe cei trei, pe cei care păzesc calea,

25. și pe un eunuc, care era stăpânul oamenilor războinici, și 7 oameni [dintre] cei vestiți, pe cei din fața împăratului, care au fost aflați în cetate, și pe cărturarul puterilor, pe cel care scrie pământul poporului, și 60 de oameni din poporul pământului [lui Israil], care au fost aflați în mijlocul cetății.

26. Și i-a luat pe ei Nabuzardas, întâiul dintre bucătari, și i-a dus pe ei către împăratul Babilonului, întru Devlata.

27. Și i-a lovit pe ei împăratul Babilonului în Devlata, în pământul Emat [Αιμαθ].

28.

[245] Au fost luate fără a mai fi cântărite.

29.
30.
31. Și a fost în cel de-al 37-lea an [de când] a fost înstrăinat Ioachim, împăratul Iudasului, în luna a 12-a, în [ziua] a 24-a a lunii, [că] l-a luat Ulemaradah [Ουλαιμαραδαχ], împăratul Babilonului, în anul [în] care a împărățit capul lui Ioachim, al împăratului Iudasului, și l-a scos pe el din casa [în] care era păzit.
32. Și i-a grăit lui cele bune și i-a dat tronul său peste tronurile împăraților celor [care erau] împreună cu el în Babilon
33. și i-a schimbat îmbrăcămintea temniței sale. Și mânca pâine pururea către fața sa [în] toate zilele [în] care a trăit,
34. iar rânduiala sa se dădea pururea de la împăratul Babilonului, din zi întru [în] zi, până în ziua [în] care a murit[246].

[246] Până când a murit Ioachim, împăratul Iudasului.

BIBLIOTECA
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuri a-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/ferici tul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim -ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/sapta mana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucur ia-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericit ul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucu ria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză postdoctorală) (884 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche, vol. I. 5. Emil Botta* (239 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche, vol. I. 3* (ediția a doua) (699 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/intelepciunea-lui-salomon/.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebari-si-raspunsuri-teologice-vol-1/

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/intelepciunea-lui-sirah/

165. *Înțelepciunea lui Sirah (ediția liturgică)* (151 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/08/intelepciunea-lui-sirah-editia-liturgica/

166. *În ajutorul tău* (151 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/10/in-ajutorul-tau/

167. *Twitter pentru azi (vol. 8)* (127 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/twitter-pentru-azi-vol-8/

168. *Studii literare (vol. 5)* (184 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/studii-literare-vol-5/

169. *Psalmii lui Salomon (ediția științifică)* (71 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/20/psalmii-lui-salomon-editia-stiintifica/

170. *Psalmii lui Salomon (ediția liturgică)* (62 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/22/psalmii-lui-salomon-editia-liturgica/

171. *Studii literare (vol. 6)* (105 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/03/21/studii-literare-vol-6/

172. *Evanghelia după Lucas* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/04/11/evanghelia-dupa-lucas/

173. *Evanghelia după Lucas (ediția liturgică)* (133 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/22/evanghelia-dupa-lucas-editia-liturgica/

174. *Epistola către Evrei* (69 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/24/epistola-catre-evrei/

175. *Cartea Sfântului Profet Osie* (59 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/27/cartea-sfantului-profet-osie/

176. *Vorbiri de Facebook (vol. 5)* (423 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/29/vorbiri-de-facebook-vol-5/

177. *Cartea Sfântului Profet Amos* (49 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/05/cartea-sfantului-profet-amos/

178. *Geneza creștină în opera lui Eminescu* (157 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/15/geneza-crestina-in-opera-lui-eminescu/

179. *Cartea Sfântului Profet Miheas* (45 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/02/cartea-sfantului-profet-miheas/

180. *Praedicationes (vol. 15)* (741 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/11/praedicationes-vol-15/

181. *Cartea Sfântului Profet Zaharias* (63 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2019/08/31/cartea-sfantului-profet-zaharias/

182. *Cartea Sfântului Profet Malahias* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/09/06/cartea-sfantului-profet-malahias/

183. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/12/23/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

184. *Istoria literaturii române (vol. 1)* (642 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/02/02/istoria-literaturii-romane-vol-i/

185. *Istoria literaturii române (vol. 2)* (429 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/03/29/istoria-literaturii-romane-vol-2/

186. *Rămâne să ne vedem* (174 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/04/04/ramane-sa-ne-vedem/

187. *Sfântul Ilie văzătorul de Dumnezeu († 4 mai). Acatistul și Predici întru pomenirea sa* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/03/sfantul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-4-mai-acatistul-si-predici-intru-pomenirea-sa/

188. *Vorbiri de Facebook (vol. 6)* (480 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/16/vorbiri-de-facebook-vol-6/

189. *Istoria literaturii române (vol. 3)* (785 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2020/08/20/istoria-literaturii-romane-vol-3/

190. *Cartea Sfântului Profet Isaias* (ediția științifică) (217 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/10/12/cartea-sfantului-profet-isaias-editia-stiintifica/

191. *Istoria literaturii române (vol. 4)* (232 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/11/10/istoria-literaturii-romane-vol-4/

192. *Praedicationes (vol. 16)* (744 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/11/16/praedicationes-vol-16/

193. *Bucuria de Dumnezeu (vol. 1)* (255 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/01/08/bucuria-de-dumnezeu-vol-1/.

194. *Istoria literaturii române (vol. 5)* (452 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/01/20/istoria-literaturii-romane-vol-5/

195. *Vorbiri de Facebook (vol. 7)* (621 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/02/15/vorbiri-de-facebook-vol-7/

196. *Vorbiri de Facebook (vol. 8)* (594 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/07/02/vorbiri-de-facebook-vol-8/

197. *Istoria literaturii române (vol. 6)* (910 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/08/14/istoria-literaturii-romane-vol-6/

198. *Praedicationes (vol. 17)* (603 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2021/09/18/praedicationes-vol-17/

199. *Twitter pentru azi (vol. 9)* (342 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2021/09/26/twitter-pentru-azi-vol-9/

200. *Cartea Sfântului Profet Daniil* (107 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2021/10/05/cartea-sfantului-profet-daniil/

201. *Vorbiri de Facebook (vol. 9)* (478 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2021/11/23/vorbiri-de-facebook-vol-9/

202. *Drumul spre Icoană. Despre cum am pictat Icoana Sfântului Ilie văzătorul de Dumnezeu* (59 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2021/12/30/drumul-spre-icoana-despre-cum-am-pictat-icoana-sfantului-ilie-vazatorul-de-dumnezeu/

203. *Istoria literaturii române (vol. 7)* (587 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/07/istoria-literaturii-romane-vol-7/

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș